

เลียโฮนา

การเปิดเผยที่เป็นพรแก่
ทั้งโลก, น. 12

การเป็นบิดาที่มีคุณธรรมสูง:
ชีวขณะหนึ่งของพระเจ้า, น. 22

การรับใช้คนทุกข์ยากโดยไม่เห็น
แก่ประโยชน์ส่วนตัว, น. 26

“ผมได้แผ่นดินจาร์ริคแล้ว”
โจเซฟ ร็องบอก, น. 32

“การเป็นบิดาที่มี
คุณธรรมสูงทำให้
เราเห็นช่วงเวลาหนึ่ง
ของ **คุณลักษณะอัน
ศักดิ์สิทธิ์ของพระ
บิดาในสวรรค์**”

ประธานเจมส์อี. เฟาสท์

จาก "อิทธิพลของบิดาที่ชอบธรรม" หน้า 22.

เลียโฮนา มิถุนายน 2018

บทความพิเศษ

- 22** อิทธิพลของบิดาที่ชอบธรรม
โดย เมแกน วอร์เรน
ผู้เป็นเสมือนบิดาในชีวิตดิฉัน
สอนดิฉันเกี่ยวกับความสำคัญของ
การเป็นบิดาที่ชอบธรรม
- 26** แบกภาระของกันและกัน
โดย เอ็ดเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์.
ฮอลแลนด์
เราสามารถมีส่วนร่วมในงานของ
พระอาจารย์ได้โดยแสดงความ
เห็นใจเหมือนพระคริสต์ต่อบุตร
ธิดาทุกคนของพระเจ้า
- 32** วิสุทธิชน: เรื่องราวของศาสนจักร—
บทที่ 4: จงเฝ้าระวัง
หลังจากกรอหลายปีในที่สุดโจเซฟ
สมิธก็ได้รับแผ่นจารึก—พร้อมคำ
เตือนให้เฝ้าระวัง

ปกิณกะ

- 4** ภาพแห่งศรัทธา: เดลวา เนตาน
- 6** หลักธรรมของการปฏิบัติศาสนกิจ:
หลักธรรมห้าข้อที่ผู้ฟังที่ดีพึงปฏิบัติ
- 10** การรับใช้ในศาสนจักร:
วอร์ดที่ต้องการเรา
โดย วิลฟรายด์กับลอรา อาย
- 40** เสียงวิสุทธิชนยุคสุดท้าย
- 80** จนกว่าเราจะพบกันอีก: สถาน
ศักดิ์สิทธิ์ในวันสะบาโตของเรา
โดย ประธานเอ็ม. รัสเซลล์
บัลลาร์ด

เฉลิมฉลองการเปิดเผยปี 1978

- 12** การขยายพรของฐานะปุโรหิต
การเปิดเผยเรื่องฐานะปุโรหิต
ในปี 1978 เป็นพรแก่บุคคล
ครอบครัว และศาสนจักร
อย่างไร
- 16** การเปิดเผยแห่งยุคสมัยของเรา
อัครสาวกที่ท่านแล้วว่าพวกท่าน
รู้สี่อย่างใดในวันที่ 1 มิถุนายน
ค.ศ. 1978 เมื่อได้รับการเปิดเผยเรื่องฐานะปุโรหิต
- 18** ได้รับพรในทุกทางที่เป็นไปได้
โดย เอ็ดเดอร์เฮ็ดเวิร์ด คูเบ
ในฐานะผู้สอนศาสนาเต็มเวลา
ผมได้ยื่นเรื่องขอลำดับของ
ฐานะปุโรหิตสำหรับคนผิวดำ
เป็นครั้งแรก
- 20** ดำรงฐานะปุโรหิตด้วยความ
เคารพอย่างสูง
โดย ชาร์ลอตต์ อัครคาว์
ดิฉันรับบัพติศมาเพียงสาม
เดือนหลังจากผู้สอนศาสนาชุด
แรกมาถึงกานา

ภาพปก
ภาพถ่าย โดย คริสตินา สมิธ

คนหนุ่มสาว

48

- 44 การกระทำที่สมดุลของความอดทน โดย เอ็ดเดอร์ไมเกล จอห์น ยู. เทห์ ทำงาน ไปโรงเรียน เลี้ยงดู ครอบครัว—เราจะหาความสมดุล ในหน้าที่รับผิดชอบของเราอย่างไร
- 48 ข้อสัตย์ต่อตนเอง—และ ต่อพระผู้เป็นเจ้า โดย เฟธ ชูเชอร์ลิน แบล็กเฮิร์ทส์ พระผู้เป็นเจ้าทรงช่วยให้ดิฉัน เอาชนะความจองหองและขมขื่น

คำตำหนิของ อธิการ

ดูว่าท่านจะหา เลี้ยวหนทางที่ซ่อน อยู่ในฉบับนี้ได้ หรือไม่ คำใช้: ท่านรับใช้พี่น้องของท่านอย่างไร

เยาวชน

- 50 การเตรียมชีวิต: สมาคม สงเคราะห์จะนำเมื่อหรือเปล่า โดย ชาร์ลอตต์ ดาร์คาบาล ดิฉันพบว่าสมาคมสงเคราะห์ไม่ เหมือนที่ดิฉันคาดไว้
- 52 การเตรียมชีวิต: วันแรกของ ผมในโครัมเอ็ดเดอร์ โดย คัลลิน ลูกทัก ผมมีสิ่งที่จะมอบให้โครัม เอ็ดเดอร์มากมายถ้าผมเต็มใจช่วย
- 54 จากสนามเผยแผ่: ความ ช่วยเหลือเพิ่มเติม โดย อัลลี อาร์เนลต์
- 56 ห้องสนทนา
- 58 หลายต่อหลายหน้าบอกว่าเราเชื่อ โดย ริชาร์ด เอ็ม. โรมนีย์ เพื่อนร่วมชั้นของผมพูดว่าชาว มอรมอนไม่ใช่ชาวคริสต์—ผมจึง ตัดสินใจค้นหาด้วยตนเองว่าพระ คัมภีร์มอรมอนสอนอะไรเรา
- 60 คำถาม & คำตอบ ดิฉันจะรู้สึกมั่นใจมากขึ้นได้อย่างไร ของประธานแห่งการเล็งเห็นคือ อะไร
- 62 ค้นพบของประธานของท่าน โดย จัสตินา ลิซเนอร์
- 64 โปสเตอร์: แสงสว่างทางวิญญาณ
- 65 บังจิมวาทะ: แสงสว่างอยู่ที่นั่นเสมอ โดย เอ็ดเดอร์ดีเทอร์ เอฟ. อุทท์คอร์ท

เด็ก

76

- 66 ส่องแสงของท่าน: แสดง ความรักของเธอ เมื่อฉันรับใช้ครอบครัว ฉันรู้สึกถึงความรักของพระบิดาบนสวรรค์
- 68 เวลาเข้านอนของเฟลิกซ์ โดย ไฮดี โพเอลแมน แอนทั้นอยากกลับไปเล่นเกม คอมพิวเตอร์—แต่การรับใช้น้อง ชายสำคัญกว่า
- 70 ตอติญาติกับเพื่อนบ้าน โดย ลินด์เซย์ สตีเวนส์ แทนเนอร์และ มาริสซา เดนนิส อาเดรียนามีความสุขที่ได้รับ ประธานอาหารว่างกับมาร์กาเรตา เพื่อนบ้านของเธอ แต่เธอมีความสุข ยิ่งกว่านั้นเมื่อได้อยู่เป็นเพื่อนเธอ!
- 72 เพลง: ปาฏิหาริย์ โดย ซอว์น่า เบลท์ เอ็ดเวิร์ดส์
- 74 อัครสาวกเป็นพยานถึงพระคริสต์ โดย เอ็ดเดอร์เดล จี. เรนลันด์
- 75 พระบิดาบนสวรรค์ทรงรู้จักท่าน โดย ชิสเตอร์คริสตินา บี. ฟรังโก
- 76 เรื่องราวในพระคัมภีร์: โมเสส ติดตามพระผู้เป็นเจ้า โดย คิม เว็บบ์ ริด
- 79 หน้าระบายสี: ดิฉันสามารถ เป็นผู้สร้างสันติ

มิถุนายน 2018 ปีที่ 24 เล่มที่ 6
เลขีโอนา 14752 425

นิตยสารนานาชาติของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุค
สุดท้าย ฉบับพิมพ์ภาษาไทย

ฝ่ายประธานสูงสุด: รัสเซล เอ็ม. เนลสัน, คัลลีน เอช. อีคส์,
เฮนรี่ บี. อาชริงก์

โคออร์ดิเนเตอร์อาวุโส: เอ็ม. รัสเซล บัลลาร์ด, เจฟฟรีย์ อาร์.
ฮอลแลนด์, ทิโธเรีย เอฟ. ลูททิงโฮล์ม, เดวิด เอ. เบคเนอร์, เจนนิเฟอร์ แอล. ลูค,
ดี. ทอดด์ คริสตอฟเฟอร์สัน, นีล แอล. แอนเดอร์สัน, โรนัลด์ เอ.
ราสแบนด์, แกรี่ บี. สตีเวนสัน, เดวิด จี. เรนสัน

บรรณาธิการ: ซูโก อี. มาร์ติน

ผู้ช่วยบรรณาธิการ: แรนดัลล์ เค. เบเนตต์, แครอล เอฟ. แมคคองกี
ที่ปรึกษา: ไบรอัน เค. แอนดสัน, บอนนี่ เอช. คอร์คอน, เลอเกรนด์ อาร์.
เคอร์ติส จูเนียร์, เอ็ดเวิร์ด คูบ, ชาราน ชูเบง, โคนันต์ แอล. ฮอลล์สตروม,
คัลลาดี ดี. โฮล์มส์, เอริก คิมเบิลยู, โคพิชกา

ผู้อำนวยการบริหาร: ริชาร์ด โอ. ฮิตัน

ผู้อำนวยการฝ่ายนิตยสารศาสนจักร: อัลเลน อาร์. ลอยบอร์ก

ผู้จัดการฝ่ายธุรกิจ: การ์ฟ แคนนอน

บรรณาธิการบริหาร: อดัม ซี. โอลสัน

ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร: ไรอัน การ์

ผู้ช่วยฝ่ายพิมพ์เผยแพร่: ฟรานซิสกา โอลสัน

งานเขียนและงานบรรณาธิการ: เมอร์ริซา เดนนิส, เดวิด ลิกสัน,
เดวิด เอ. เอ็ดเวิร์ดส์, แมทธีว ดี. ฟลินตัน, ลอรี ฟูลเลอร์, การ์เรตต์ เอช.
การ์ฟ, ลารีน พอร์เทอร์ กอนดี, จอน ไรอัน เจนเซน, ชาร์ลอตต์
ลาร์คาบาโล, ไมเคิล อาร์. มอร์ริส, อีริก บี. เมอร์ดอกซ์, เซลล์ จอห์นสัน
โอดิเลีย, โจชัว เจ. เพอร์กีย์, แจน ฟินโบโรห์, ริชาร์ด เอ็ม. รอมนี,
มินดี เซลู, เซเคลล์ วอร์คเลย์, มาร์ธา วิคสัน

ผู้อำนวยการบริหารฝ่ายศิลป์: เจ. สก็อตต์ กูคเซ็น

ผู้อำนวยการฝ่ายศิลป์: แพตตี อาร์. ทีเตอร์สัน

งานออกแบบ: จินเนตต์ แอนดรูวส์, เฟย์ พี. แอนดริส, แมนดี เบ็นท์ลีย์,
ซี. คิมบัลด์ บอทา, โรเบิร์ต ไซดัล, เดวิด กรีน, กอดลิน สิงห์ลีย์, เอริก ที.
จอห์นสัน, ซูซาน ลอฟเกรน, สก็อตต์ เอ็ม. มอย, เอ็มมีลี ซือโค เร็มมิงตัน,
มาร์ค คิมเบิลยู, โรบิสัน, แบรด แพร์, เค. นิโคล วอลเคนฮอร์สต์

ผู้ประสานงานทรัพย์สินทางปัญญา: โกลเดิลล์ เนเนเกอร์ อูนิ

ผู้จัดการฝ่ายผลิต: เจน แอนน์ ปีเตอร์ส

งานผลิต: โอรา เกล็น อะเคร์, จูดี เบอร์เคตต์, โรเบิร์ต จี. โครนิน,
ไบรอัน คิมเบิลยู, กิกิ, จินนี่ เจ. นิลสัน, เดเรก ริชาร์ดสัน
งานก่อนพิมพ์: โจชัว เดนนิส, แอมมอน แฮร์ริส

ผู้อำนวยการฝ่ายจัดพิมพ์: สตีเวน ที. ลิวอิส

ผู้อำนวยการจัดจำหน่าย: ทรอย อาร์. บาร์เกอร์

งานแปล: ศศิธร กฤษณะโสม

เลขีโอนา (ISSN 0853-2513) นิตยสารรายเดือน จัดพิมพ์โดยศาสนจักรของ
พระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย อัตราค่าสมาชิกในประเทศไทย
110 บาทต่อปี หรือฉบับละ 10 บาท สมัครสมาชิกผ่านตัวแทนนิตยสาร
เลขีโอนาของวอร์ด/สาขา หรือส่งใบสมัครไปที่ ศูนย์หนังสือ 1645/6
ถ.เพชรบุรีตัดใหม่ แขวงมักกะสัน เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400 โทรศัพท์
0-2079-5303 หรือสมัครได้ด้วยตนเองโดยส่งอีเมลแจ้งความจำนง
มาที่ DC-Thailand@ldschurch.org หรือ Line ID: dc-thailand ในกรณี
เปลี่ยนแปลงที่อยู่กรุณาแจ้งล่วงหน้าสามวัน

ส่งคืนฉบับและข้อขัดแย้ง: ทางออนไลน์ที่ liahona.lds.org; ทางอีเมลที่
liahona@ldschurch.org; หรือทางไปรษณีย์ที่ *Liahona*, Rm. 2420, 50 E.
North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA. เลขีโอนา (คำศัพท์
ในพระคัมภีร์มอรมอน หมายถึง “เข็มทิศ” หรือ “เครื่องชี้ทาง”) จัดพิมพ์
ในภาษาแอลเบเนีย อาร์เมเนีย บิสลาม่า บัลแกเรีย กัมพูชา เซบู จีน จีน
กลาง (ตัวอักษรเข้าใจง่าย) โครเอเชีย เช็ก เดนมาร์ก ดัทช์ อังกฤษ เอสโต-
เนีย ฟิจิ ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมัน กรีก ฮังการี ไอซ์แลนด์ อินโดนีเซีย
อิตาลี ญี่ปุ่น คุโรมาตี สเปน สวีเดน ลิทัวเนีย มาลากาซี มาร์แชล มองโกเลีย
นอร์เวย์ โปแลนด์ โปรตุเกส โรมาเนีย รัสเซีย ซามัว สโลวาเนีย สเปน
สวาฮีลี สวีเดน ตากาล็อก คาซัคสถาน ไทย ตุรกี ยูเครน อุรุกวัย และเวียดนาม
(จำนวนฉบับต่อปีต่างกันไปตามภาษาที่จัดพิมพ์)

© 2018 โดย Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved.
พิมพ์ในสหรัฐอเมริกา

ข้อมูลลิขสิทธิ์: เว้นแต่ระบุเป็นอย่างอื่น ท่านอาจทำสำเนาข้อความ
และภาพจาก เลขีโอนา ไว้ใช้ส่วนตัวได้โดยไม่หวังผลในเชิงพาณิชย์
(รวมทั้งใช้ในการเรียกของศาสนจักร) สิทธิในอาณัติฉบับนี้ได้ถูกซื้อ
อนุญาตให้ทำสำเนาภาพที่ระบุชื่อห้ามไว้ตรงขอบภาพ หากมีข้อสงสัย
เกี่ยวกับลิขสิทธิ์ กรุณาติดต่อที่ Intellectual Property Office, 50 E. North
Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150, USA;
email: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

June 2018 Vol. 24 No. 6. LIAHONA (USPS 311-480) Thai (ISSN 0853-2513)
is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints,
50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price
is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals
Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for
change of address. Include address label from a recent issue; old and
new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions
to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help
line: 1-800-537-5971. Credit card orders (American Express, Discover,
MasterCard, Visa) may be taken by phone or at store.lds.org. (Canada
Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL
AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services,
Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

ออนไลน์เพิ่มเติม

อ่านบทความและสิ่งบทความของ
ท่านมาที่ liahona.lds.org

หาข่าวสารที่แบ่งปันได้และ
สร้างแรงบันดาลใจ (เป็นภาษา
อังกฤษ โปรตุเกส และสเปน)
ที่ facebook.com/liahona

ส่งคำติชมมาที่
liahona@ldschurch.org

บอกรับนิตยสารที่ store.lds.org
หรือไปที่ศูนย์หนังสือ ลามผู้นำ
วอร์ด หรือโทร 1-800-537-5971
(สำหรับรัฐและแคนาดา)

London: GETTY IMAGES

หัวข้อพระกิตติคุณในเล่ม

ตัวเลขหมายถึงหน้าแรกของบทความ

การเป็นบิดา, 20

ของประทานฝ่ายวิญญาณ,
60, 62

ครอบครัว, 38, 66, 68

โครัมมิอัลเตอร์, 52

งานเผยแผ่ศาสนา, 41, 42,
54, 75

จงหอง (ความ), 48

โจเซฟ สมิธ, 30

เชื้อเพลิง (การ), 30, 76

เชื่อมัน (ความ), 60

ชื่อเสียง (ความ), 48

ฐานะปุโรหิต, 12, 16,
18, 20

ประชุมใหญ่สามัญ (การ), 56

ประวัติศาสตร์นิกาย, 30

เปลี่ยนใจเลื่อมใส (การ), 16, 75

พรสวรรค์, 62

พระคัมภีร์, 16, 44, 58

พระคัมภีร์มอรมอน, 16, 30,
56, 58

พระบิดาบนสวรรค์, 40, 43,
44, 75

พระเยซูคริสต์, 24, 58, 72, 74

พระวิญญาณบริสุทธิ์, 4, 48

ฟื้นฟู (การ), 30

มิตรภาพ, 7, 70

รับใช้ (การ), 7, 10, 24, 56,
66, 70

ลำดับความสำคัญ, 44

ศรัทธา, 38, 44

ศาสตพยากรณ์, 56, 76

ศีลระลึก, 4, 80

สมาคมสงเคราะห์, 8, 50

สวดอ้อนวอน (การ), 4, 43, 44

สะบาโต, 12, 80

แสงสว่างทางวิญญาณ, 55,

64, 66

ให้การดูแล, 24

ภาพแห่งศรัทธา

เดลวาทราบหลังจากตั้งครรภ์ครั้งที่สองได้สี่เดือนว่าลูกน้อยของเธอมีความผิดปกติที่ยากจะเกิดขึ้นของโครโมโซมเรียกว่าโครโมโซมคู่ที่ 13 เกินมาหนึ่งแท่ง มีโอกาสน้อยนิดที่เด็กจะรอด และเพราะชีวิตของเดลวาจะเป็นอันตรายด้วย แพทย์จึงแนะนำหลายครั้งให้เธอทำแท้ง แม้ต้องเผชิญกับผลลัพธ์ที่ไม่แน่นอน แต่เดลวาเลือกวางใจพระบิดาบนสวรรค์ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น

คริสตินา สมิท ช่างภาพ

เดลวา เนตาเน

รัฐแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา

เมื่อตั้งครรภ์แปดเดือนครึ่ง ดิฉันรับการตรวจอัลตราซาวด์ 4 มิติ

ในอัลตราซาวด์ที่ผ่านๆ มา แพทย์ไม่เห็นตัวเด็ก เพราะเหตุนี้พวกเขาจึงบอกว่ามือของลูกสาวเราจะไม่มีนิ้วและใบหน้าของเธอจะผิดปกติ ภาพในอัลตราซาวด์ 4 มิติละเอียดกว่า ด้วยเหตุนี้เมื่อเจ้าหน้าที่เทคนิคเริ่มอัลตราซาวด์ ดิฉันจึงเห็นมือที่สมบูรณ์ของลูกสาวกำลังโบกให้ดิฉันบนหน้าจอ ดิฉันเห็นดวงตาสองข้างและปากที่สมบูรณ์ด้วย ดิฉันดีใจมากที่เธอจะไม่ตาย

เมื่อเมลา ลูกสาวของเราเกิด ผู้เชี่ยวชาญยืนอยู่ข้างๆ แต่ไม่ได้ทำอะไรเลย เมลาไม่ได้มีความผิดปกติของโครโมโซมคู่ที่ 13 คณะแพทย์และผู้เชี่ยวชาญไม่สามารถอธิบายได้ว่าเพราะอะไร แต่ดิฉันกับสามีรู้ว่านั่นคือปาฏิหาริย์

หลักธรรมของการปฏิบัติศาสนกิจ หลักธรรมห้าข้อที่ ผู้ฟังที่ดีพึงปฏิบัติ

การฟังอย่างแท้จริงจะช่วยให้คุณรู้วิธีตอบสนองความต้องการทาง
โลกและทางวิญญาณของผู้อื่นดังที่พระเจ้าช่วยให้รอดทรงทำ

เอดเวิร์ด เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์ แห่งโคเวรัม อัครสาวกสิบสองกล่าวว่า “แต่สิ่งที
สำคัญยิ่งกว่าการพูดคือการฟัง . . . หากเราฟังด้วยความรัก เราจะทราบว่าจะต้องพูด
อะไร เพราะพระเจ้าวิญญาณจะทรงบอกเรา”¹

การฟังเป็นทักษะที่เราเรียนรู้ได้ การฟังแสดงออกถึงความรักที่เรามีต่อผู้อื่น ช่วย
สร้างสัมพันธภาพที่แน่นแฟ้น และเชื่อเชิญพระเจ้าวิญญาณให้ประทานพรเราด้วยของ
ประทานแห่งการมองเห็นเพื่อช่วยให้เราเข้าใจความต้องการของผู้อื่น² ต่อไปนี้เป็นวิธี
ปรับปรุงการฟังของเราห้าวิธี

หาจุดยืนร่วมกัน

ท่านอาจไม่เห็นด้วยกับทุก
สิ่งที่พูด แต่เห็นด้วยกับสิ่งที่
ท่านสามารถเห็นด้วยได้โดยไม่
บิดเบือนความรู้สึกของตนเอง
การเต็มใจยอมรับกันจะช่วยลด
ความกังวลและความรู้สึกปิดกัน
(ดู มัทธิว 5:25)

ไตร่ตรอง

พูดช้าถึงสิ่งที่ท่านได้ยินและ
ท่านเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น
อย่างไร การทำเช่นนั้นจะช่วยให้พวก
เขารู้ว่าพวกเขาเข้าใจถูกต้องหรือ
ไม่และให้โอกาสพวกเขาอธิบาย

ให้เวลาพวกเขา

หลายคนต้องการเวลาในการรวบรวม
ความนึกคิดของพวกเขาก่อน
พูด ให้เวลาพวกเขาคิดทั้ง
ก่อนและหลังพวกเขาพูด
บางสิ่ง (ดู ยากอบ 1:19)
เพียงเพราะพวกเขาพูดจบ
ไม่ได้หมายความว่าพวกเขา
พูดทุกสิ่งของพวกเขา
ต้องการ อย่างกลัวความเงี้ยว
(ดู โยบ 2:11-3:1 และ แอลมา
18:14-16)

เอาใจใส่

เราคิดเร็วกว่าที่คนอื่นพูด
หยุดยั้งการล่อลวงที่จะด่วน
สรุปหรือคิดไปก่อนว่าท่านจะ
พูดอะไรเมื่อพวกเขาพูดจบ
(ดู สุภาพษิต 18:13) แต่ให้ฟังด้วย
เจตนาที่จะเข้าใจ คำตอบของ
ท่านจะดีขึ้นเนื่องจากมีพื้นฐาน
จากความเข้าใจที่ดีขึ้น

อธิบาย

อย่างกลัวที่จะถามคำถามเพื่ออธิบายบาง
สิ่งที่ท่านไม่เข้าใจ (ดู มาระโก 9:32) การอธิบาย
ช่วยลดความเข้าใจผิดและแสดงความสนใจของ
ท่านในสิ่งที่กำลังพูด

ประธานาธิบดีเชลล์ เอ็ม. เนลสันสอนว่าเราควร “เรียนรู้ที่จะฟัง และฟังเพื่อเรียนรู้จากกันและกัน”³ เมื่อท่านฟังด้วยเจตนาที่จะเรียนรู้จากผู้อื่น ท่านจะอยู่ในสถานะที่จะเข้าใจความต้องการของพวกเขาได้ดีขึ้นและได้ยืนยันการกระตุ้นเตือนว่าท่านจะดูแลคนที่อยู่รอบข้างท่านดังเช่นพระเจ้าช่วยให้รอดจะทรงทำอย่างไร

การฟังคือความรัก

เรื่องเล่าเรื่องหนึ่งจากเอลเดอร์ฮอลแลนด์แสดงให้เห็นถึงพลังของการฟัง “ทรอย รัสเซลล์ เพื่อนข้าพเจ้าค่อยๆ ถอยรถกระบะของเขาออกจากโรงรถ . . . เขารู้สึกว่าล้อหลังเหมือนทับอะไรบางอย่าง . . . เขาเดินไปดูและพบออสเต็น ลูกชายวัยเก้าขวบสุดที่รักของเขา นอนคว่ำหน้าอยู่บนทางเท้า . . . ออสเต็นจากไปแล้ว

“นอนไม่หลับหรือทำให้สงบไม่ได้ ทรอยโศกเศร้าจนไม่อาจปลอบโยนได้ . . . แต่ในช่วงเวลาอันเจ็บปวดนั้น . . . จอห์น แมนนิงก็เข้ามา

“ข้าพเจ้าไม่ทราบจริงๆ ว่าสิ่งใดทำให้จอห์นกับคู่รุ่นน้องของเขาจัดตารางมาเยี่ยมบ้านรัสเซลล์ . . . สิ่งที่ข้าพเจ้ารู้คือเมื่อฤดูใบไม้ผลิที่ผ่านมามาธาเดอร์แมนนิงก็เို့อกลงไปโอบอุ้มทรอย รัสเซลล์ออกจากเหตุสุดเลวร้ายที่ทางรถนั้นราวกับเขากำลังอุ้มออสเต็นตัวน้อยด้วยตนเองเฉกเช่น . . . พี่น้องชายในพระกิตติคุณที่เขาควรจะเป็น จอห์นเพียงแต่ใช้ฐานะ

ปฏิบัติศาสนกิจดังที่พระเจ้าช่วยให้รอดทรงทำ

เมื่อพระเจ้าเสด็จออกจากเยรีโค ชายตาบอดสองคนร้องเรียกพระองค์ว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้า ขอทรงพระเมตตาพวกข้าพระองค์เถิด . . .

“พระเจ้าทรงหยุดยืนอยู่ ทรงเรียกเขามาและตรัสว่า ท่านทั้งสองต้องการให้เราทำอะไรเพื่อท่าน

“เขาทั้งสองทูลว่า องค์พระผู้เป็นเจ้า ขอให้ข้าพเจ้ามองเห็น”

“พระเจ้าทรงแตะต้องนัยน์ตาของเขาทั้งสองด้วยพระทัยสงสาร ในทันใดนั้นเขาทั้งสองก็มองเห็น และติดตามพระองค์ไป” (มัทธิว 20:30, 32–34)

เราสามารถเรียนรู้อะไรจากวิธีที่พระเจ้าช่วยให้รอดทรงฟัง

บุโรฮีตในการดูแลทรอย รัสเซลล์ เขาเริ่มโดยกล่าวว่า ‘ทรอย ออสเต็นต้องการให้คุณดำเนินชีวิตต่อไป—รวมถึงในสนามบาสเก็ตบอล—ดังนั้นผมจะมาที่นี่ทุกเช้าตอนตีห้าสิบห้านาที เตรียมตัวให้พร้อม . . .’

“ตอนนั้นผมไม่ออกไป’ ทรอยบอกข้าพเจ้าในภายหลัง “เพราะผมพาออสเต็นไปกับผมเป็นประจำ . . . แต่จอห์นยืนกราน ดังนั้นผมจึงไป ตั้งแต่วันแรกที่กลับมา นั้น เราคุยกัน—หรือที่จริงผมพูดและจอห์นฟัง . . . แรกๆ เป็นสิ่งที่ยากมาก แต่เวลาผ่านไปผมตระหนักว่าผมพบความเข้มแข็งของผมในรูปแบบของ [จอห์น แมนนิง] ผู้ที่รักผมและฟังผมจนในที่สุดชีวิตผมก็มีแสงตะวันอีกครั้ง”⁴ ■

อ้างอิง

- เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, “เป็นพยานฝ่ายเรา,” *เลียวไฮมา*, ก.ค. 2001, 19
- See David A. Bednar, in “Panel Discussion” (worldwide leadership training meeting, Nov. 2010), broadcasts.lds.org.
- รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน, “Listen to Learn,” *Ensign*, พ.ย. 1991, 23
- เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, “ตัวแทนของศาสนจักร,” *เลียวไฮมา*, พ.ย. 2016, 66–67

คำเชื้อเชิญให้ปฏิบัติ

พิจารณาว่าท่านจะประยุกต์ใช้หลักการเหล่านี้ในวิธีที่ท่านปฏิบัติศาสนกิจอย่างไร

ถามคนที่ท่านปฏิบัติศาสนกิจให้พวกเขาว่าพวกเขาต้องการอะไร ฟังคำตอบของพวกเขาและการกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ปฏิบัติตามสิ่งที่ท่านได้ยิน

หลักการของการปฏิบัติศาสนกิจมุ่งช่วยเราเรียนรู้ที่จะดูแลกันและกัน—มิใช่เพื่อแบ่งปันเป็นข่าวสาร เมื่อเรารู้จักคนที่เราได้รับมอบหมาย พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงกระตุ้นเตือนให้เรารู้ว่าข่าวสารอะไรที่พวกเขาอาจต้องการนอกเหนือจากการดูแลและความเห็นใจของเรา

วอร์ดที่ต้องการเรา

โดย วิลฟรายด์กับลอรา อาย

*การกระตุ้นเตือนให้ย้ายไปบรูกลิน รัฐนิวยอร์กทำให้
เราได้รับใช้และได้รับพรที่เรานึกไม่ถึง*

ในปี 2013 เราอยู่ในเมืองแมน-แฮตตัน รัฐนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา เรารักวอร์ดของเรา เพราะเรากำลังจะมีบุตรคนแรก เราจึงเริ่มมองหาพาร์ต-เมนท์ใหญ่ขึ้นในวอร์ด เราพบแห่งหนึ่งที่ดูสมบูรณ์แบบ แต่รู้สึกว่ามีอะไร

ฤดูใบไม้ผลิปีนั้น ลอราเริ่มรู้สึกว่าเราน่าจะย้ายไปบรูกลิน แต่วิลไม่แน่ใจ เราไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับบรูกลิน และวิลต้องการอยู่ใกล้งานวานิชชกริกของเขาเพื่อประหยัดเวลาเดินทาง เพราะเขาทำงานเลิกค่ำ เราตัดสินใจสวดอ้อนวอนเกี่ยวกับเรื่องนี้และฟังคำตอบระหว่างการประชุมใหญ่สามัญ

ขณะชมการประชุมบนคอมพิวเตอร์พกพาในอพาร์ตเมนต์ตึกประสงค์ของเรา เอิลเดอร์ สแตนลีย์ จี. เอลลิสแห่งสาวกเจ็ดสิบเอ็ดประสภการณ์ที่ท่านมีเมื่อครั้งเป็นสมาชิกในฝ่ายประธานสแตต ท่านกล่าวว่าหลายครอบครัวที่ย้ายเข้ามาอยู่ในสแตตของท่านในรัฐเทกซัส สหรัฐอเมริกา มักจะถามว่าวอร์ดไหนดีที่สุด มีเพียงครั้งเดียวในรอบ 16 ปีที่ครอบครัวหนึ่งถามว่าวอร์ดไหนต้องการพวกเขา¹

เราประทับใจเรื่องราวของท่าน เรื่องดังกล่าวตอบคำถามอ้อนวอนของเรา ด้วยเหตุนี้แทนที่จะอยู่ในวอร์ดที่เรารักและรู้สึกสบายใจ มีบริบาลและปลุมนวียที่ดี เรากลับรับคำแนะนำของเอิลเดอร์เอลลิสไว้พิจารณาและสวดอ้อนวอนว่าเราควรย้ายไปที่ใด

ตอนนั้นเรากำลังรับใช้เป็นเจ้าของที่ศาสนพิธีในวิหารแมนแฮตตันนิวยอร์ก เจ้าหน้าที่คนหนึ่งที่น่ารู้จักนิวยอร์กซีดีดี เขาแนะนำวอร์ดสองแห่งที่คิดว่าเราจะช่วยได้—*ทั้งสองวอร์ดอยู่ในบรูกลิน*

วอร์ดแรกไกลจากที่ทำงานของวิลมากเกินไป วอร์ดที่สองใกล้กว่า และเรารู้สึกว่าเราพบวอร์ดที่ใช่เมื่อเราไปเยี่ยมชมการประชุมศีลระลึกของวอร์ดนั้น สมาชิกจำนวนมากเป็นผู้อพยพจากเซติ เพราะวิลมาจากกาบองและพูดภาษาฝรั่งเศส เราจึงคิดว่าวอร์ดจะเป็นบ้านที่ดีสำหรับเรา

ประสบการณ์ที่ยอดเยี่ยม

ไม่กี่สัปดาห์ต่อมา เราพบอพาร์ต-เมนท์และย้ายเข้าไปอยู่ไม่นานวิลได้รับเรียกให้รับใช้ในตำแหน่งต่างๆ ที่มี

ความหมาย การเข้าใจภาษาใช้เวลาพอสมควร แต่เขารู้สึกได้รับพรที่พูดภาษาครีโอลของชาวเซติได้อย่างรวดเร็วและคล่องพอดจะเป็นล่ามให้สมาชิกระหว่างการประชุมและการสัมภาษณ์ ลอราได้รับพรให้รับใช้ในตำแหน่งต่างๆ เช่นกัน และเรามีส่วนร่วมในงานเผยแผ่ศาสนา

เพื่อนคนหนึ่งที่เราผูกมิตรเป็นผู้สนใจช่วยเหลือนอร์มิล โรมีลูส เขามาจากเซติเพื่อเรียนหนังสือ เขาจะมาเยี่ยมบ้านเราพร้อมผู้สอนศาสนา และเราจะช่วยสอนภาษาฝรั่งเศสกับภาษาครีโอลให้เขา หลังจากนอร์มิลรับบัพติศมาเราออกทุนให้เขาเรียนโปรแกรม Pathway ของศาสนจักร และเขาพบภรรยาในอนาคตที่นั่น วิลรู้สึกซาบซึ้งที่ได้ร่วมพิธีแต่งงานของพวกเขาในพระวิหารแมนแฮตตัน

เราพบสตรีที่ซื่อสัตย์คนหนึ่งจากเซติด้วย เธอมานิวยอร์กเพื่อรักษามะเร็งช่วงที่เธออยู่ สภาวอร์ดทำทุกอย่างเพื่อช่วยเธอและทำให้เธอมีสิ่งจำเป็น รวมถึงการรับส่งเธอไปรักษา เราได้รับพรให้รับใช้และเยี่ยมเธอระหว่างนี้ เราหวังว่าสุดท้ายจะดีขึ้น แต่เธอสิ้นชีวิต

ประสบการณ์สองครั้งนั้นแสดงให้เห็นสิ่งที่เวิร์ดทำเพื่อผู้คน—ช่วยพวกเขาและพวงพวกเขา เราารู้สึกซาบซึ้งกับประสบการณ์ที่ยอดเยี่ยมเหล่านี้และอื่นๆ

สิ่งสำคัญจริงๆ

เราเรียนรู้ว่าเมื่อเรารับใช้พระเจ้าและบุตรธิดาของพระองค์ พระองค์ทรงดูแลเรา ประสบการณ์ของเราในบรุกลินช่วยให้เรามีฐานมั่นคง โดยเฉพาะอย่างยิ่งช่วยให้วิลสนใจความมีชื่อเสียงของการทำงานบนวอลสตรีทน้อยลงและจดจำว่าอะไรสำคัญที่สุดในงานวณิชยกรรม ทบททุกคนทำงานวันอาทิตย์ บางครั้งวิลต้องนำงานมาทำที่บ้าน แต่พระเจ้าประทานพรเราเพื่อเขาจะไม่ต้องเข้าสำนักงานวันอาทิตย์

เมื่อเราย้ายไปบรุกลิน เราคิดว่าเราจะเป็นเพียงหนึ่งในสองครอบครัวที่มีลูกเล็กในเวิร์ด แต่เขตเวิร์ดเปลี่ยนหลังจากเราย้ายเข้าไปสองสัปดาห์ และอีกหลายครอบครัวย้ายเข้ามาด้วย

สุดท้ายเราตั้งใจจะย้ายไปกาบอง เราารู้สึกว่าประสบการณ์ของเราในบรุกลินได้ช่วยเตรียมเราให้พร้อมรับใช้

ศาสนจักรและคนแอฟริกาได้ดีขึ้น เราขอบพระทัยที่เราทำตามการกระตุ้นเตือนให้ย้าย พระเจ้าทรงอวยพรเรา—และยังทรงอวยพรเราเสมอ—ในวิธีที่เรานึกไม่ถึง ■
เวลานี้ผู้เขียนอาศัยอยู่ในรัฐแมสซาชูเซตส์ สหรัฐอเมริกา

อ้างอิง

1. ดู สแตนลีย์ จี. เอลลิส, “วิธีของพระเจ้า,” *เลียไฮนา*, พ.ศ. 2013, 36–38.

การขยายพรของ ฐานะปุโรหิต

พระเจ้าเป็นเจ้าทรงรักบุตรธิดาทุกคนของพระองค์และ
ทรงเตรียมทางไว้ให้เราแต่ละคนกลับไปหาพระองค์

หมายเหตุบรรณาธิการ: ไม่บ่อยนักที่จะมีเหตุการณ์สำคัญมากขนาดที่ทุกคนจำได้ว่าพวกเขาอยู่ที่ไหนเมื่อได้ยินเรื่องนี้ การเปิดเผยเรื่องฐานะปุโรหิตในปี 1978 มีผลเช่นนั้นต่อวิสุทธิชนทั้งรุ่น เป็นเรื่องสุดวิสัยในพื้นที่ซึ่งมีให้สำรวจประวัติศาสตร์ของการเปิดเผยดังกล่าว หรืออิทธิพลอันลึกซึ้งต่อครอบครัวของพระเจ้าเป็นเจ้าอย่างเพียงพอ แต่ในการเฉลิมฉลองครบรอบ 40 ปีของการเปิดเผยนั้น เลียโฮนาแนะนำเสนอชุดบทความส่วนตัวสั้นๆ ต่อจากการแนะนำพอสั่งเขปด้านล่าง สำหรับข้อมูลรายละเอียดเพิ่มเติม ดูรายการแหล่งข้อมูลที่หน้า 21

พระคัมภีร์มอรมอนสอนว่า “ทุกคนเหมือนกันหมดสำหรับพระเจ้า” (2 นีไฟ 26:33) เพราะพระเจ้าเป็นเจ้าทรงรักเราทุกคน พระองค์ทรงเตรียมทางไว้สำหรับเราที่จะกลับไปหาพระองค์ (ดู โมเสส 5:9; หลักแห่งความเชื่อ 1:3) ตลอดประวัติศาสตร์ของศาสนจักร คนทุกเชื้อชาติและเผ่าพันธุ์รับบัพติศมาและดำเนินชีวิตเป็นวิสุทธิชนยุคสุดท้ายที่ซื่อสัตย์

ฝ่ายประธานสูงสุดยืนขึ้นในระหว่างการประชุมใหญ่สามัญเดือนตุลาคม ปี 1978 เมื่อสมาชิกยอมรับข้อประกาศอย่างเป็นทางการ 2 อย่างเป็นพิเศษ การเปิดเผยเกี่ยวกับฐานะปุโรหิตเป็นพรแก่ครอบครัวและเปิดประตูสู่พระวิหาร ขวาคุด: ครอบครัวเดินอยู่ในบริเวณด้านนอกพระวิหารอัครา กานา หนึ่งในแปดพระวิหารที่ประกาศสร้าง กำลังก่อสร้าง หรือเปิดทำการแล้วในแอฟริกา

ภาพที่ประธานสูงสุดในปี 1978 เอ็ดซัน โดยของมูลนิธิประวัติศาสตร์

ตั้งแต่กลางทศวรรษ 1800 ศาสนจักรไม่แต่งตั้งชายผิวดำที่มีเชื้อสายแอฟริกาให้รับฐานะปุโรหิตหรืออนุญาตให้ชายหรือหญิงผิวดำมีส่วนร่วมในศาสนพิธี เอ็นดาวเม้นท์พระวิหารหรือการผืนก¹ ไม่มีบันทึกใดอธิบายที่มาของการปฏิบัตินี้ และอัลเตอร์เจฟฟรีอาร์. ฮอลแลนด์แห่งโคเวรัมอัครสาวกสิบสองได้เน้นย้ำว่าทฤษฎีใดก็ตามที่พยายามจะอธิบายข้อจำกัดนี้เป็นเพียง “ความเชื่อของคน” ที่ต้องไม่เล่าสืบต่อกันไป “ไม่ว่าจะเป็นคำอธิบายที่มีเจตนาดีเพียงใด ผมคิดว่าทฤษฎีเกือบทั้งหมดนั้นไม่เพียงพอและหรือไม่ถูกต้อง . . . เราเพียงไม่รู้ว่าเหตุใดจึงมีการปฏิบัติเช่นนั้น”²

ศาสตราจารย์และประธานศาสนจักรหลายคน รวมถึงบริคัม ยังก็ได้สัญญาว่าวันนั้นจะมาถึงเมื่อชายทุกคนที่มีค่าควรจะได้รับฐานะปุโรหิต การรู้ถึงคำสัญญาเหล่านี้และเห็นประจักษ์ในความซื่อสัตย์ของวิสุทธิชนยุคสุดท้ายผิวดำ ผู้นำศาสนจักรในกลางศตวรรษที่ 20 “ได้อธิบายเป็นเวลาช้านานและอย่างแรงกล้า . . . ทูลวิงวอนพระเจ้าเพื่อขอการนำทางจากสวรรค์”³

การเปิดเผยจากพระเจ้า

การนำทางนั้นมาถึงประธานสเปนเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ (1895–1985) “หลังจากการพินิจไตร่ตรองและการสวดอธิษฐานอันยาวนานในห้องศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายของพระวิหารศักดิ์สิทธิ์” ในวันที่ 1 มิถุนายน ค.ศ. 1978 พระเจ้าทรงเปิดเผยต่อศาสตราจารย์ของพระองค์ และต่อสมาชิกในฝ่ายประธานสูงสุด และโคเวรัมอัครสาวกสิบสองว่า “วันที่สัญญาไว้เนิ่นนานได้มาถึงแล้วเมื่อชายผู้มีค่าควร, ที่ซื่อสัตย์ทุกคนในศาสนจักรจะได้รับฐานะปุโรหิตศักดิ์สิทธิ์, พร้อมด้วยพลังอำนาจที่จะใช้สิทธิ์อำนาจจากสวรรค์, และมีความสุข

ชายหนุ่มสอนในการประชุมโคเวรัมในปารีส ฝรั่งเศส ซึ่งวอร์ดส่วนใหญ่มีสมาชิกจากหลากหลายประเทศทั่วโลก

กับบรรดาผู้เป็นที่รักของเขาในพรทุกประการที่หลังไหลมาจากฐานะปุโรหิตนั้น, รวมถึงพรพระวิหาร”⁴

ในการประกาศการเปิดเผยนี้ ฝ่ายประธานสูงสุดกล่าวว่า “เราประกาศด้วยความจริงจั่งว่าบัดนี้พระเจ้าทรงทำให้พระประสงค์ของพระองค์เป็นที่รู้เพื่อพรของบุตรธิดาทั้งปวงของพระองค์ทั่วทั้งแผ่นดินโลก”⁵

ในระหว่างการประชุมใหญ่สามัญครั้งถัดไป ฝ่ายประธานสูงสุดนำเสนอการเปิดเผยแก่สมาชิกศาสนจักร ผู้รับว่าเป็น “พระคำและพระประสงค์ของพระเจ้า” และสนับสนุนอย่างเป็นทางการว่าเป็นเอกฉันท์ว่า ข้อประกาศอย่างเป็นทางการ 2 เป็นส่วนหนึ่งของพระคัมภีร์

ผลของการเปิดเผย

ผลของการเปิดเผยนั้นลึกซึ้งมาก ไม่เพียงแต่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของขยายพรของฐานะปุโรหิตและพระวิหารไปยังสมาชิกที่มีค่าควรทุกคนไม่ว่าเชื้อชาติใดเท่านั้น แต่ยังสามารถประกอบศาสนพิธีพระวิหารสำหรับสมาชิกทุกคนที่เคยมีชีวิตร่วมอยู่ด้วย

การเปิดเผยนั้นนำมาซึ่งโอกาสในการขยายงานเผยแผ่ศาสนา และสมาชิกภาพเฟื่องฟูในหลายประชาชาติ ตระกูล ภาษา และผู้คน

คำสอนของศาสนจักร

ขณะที่งานของพระเจ้ายังคงแผ่กระจายไปทั่วโลก สมาชิกศาสนจักรเบิกบานใจกับยุคแห่งความเป็นหนึ่งเดียว

ที่เพิ่มขึ้น เมื่อสมาชิกศาสนจักร ปฏิสัมพันธ์กันมากขึ้นกับผู้อื่นที่มา จากหลายเชื้อชาติและวัฒนธรรม ผู้นำศาสนจักรได้เน้นย้ำถึงความ สำคัญของการรักและเสริมสร้างกัน ลบอคติและการเหยียดหยามทุก ประเภท

“เราต้องโอบกอดบุตรธิดาของ พระผู้เป็นเจ้าอย่างมีเมตตาและ ขจัดอคติ รวมทั้งการเหยียดผิว การเหยียดเพศ และการเหยียด สัญชาติ” ประธานเอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด รักษาการประธานโครัม อัครสาวกสิบสองกล่าว “ขอให้เรา ได้ว่าเราเชื่ออย่างแท้จริงว่าพรของ พระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของ พระเยซูคริสต์มีไว้สำหรับบุตรธิดา ทุกคนของพระผู้เป็นเจ้า”⁶ พูดถึง ครอบครัวนิรันดร์ของพระผู้เป็น เจ้า ประธานรัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน สอนว่า “การเข้าใจความเป็นบิดา ที่แท้จริงของพระผู้เป็นเจ้าเท่านั้น จึงจะทำให้เห็นคุณค่าความเป็นพี่ น้องที่แท้จริงของมนุษย์ได้ ความ เข้าใจดังกล่าวเป็นแรงบันดาลใจให้ ปรรณจะสร้างสะพานแห่งความ ร่วมแรงร่วมใจแทนกำแพงของการแบ่งแยก”⁷

ก้าวไปข้างหน้าด้วยกัน

ขณะที่เราไม่รู้ทุกสิ่ง แต่มีสองสามสิ่งที่เราแต่ละคนรู้ได้ เรารู้ว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงรักเราและทรงมีแผนสำหรับ เราทุกคนที่จะเป็นครอบครัวนิรันดร์ที่เป็นหนึ่งเดียวกัน เรารู้ว่านี่คือศาสนจักรที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเจ้า และพระองค์ทรงนำผ่านศาสนพยากรณ์ของพระองค์ การมีพยานส่วนตัวถึงความจริงเหล่านี้สามารถช่วยเรา ขณะที่เราก้าวไปข้างหน้าด้วยกันผ่านโอกาสและความ ทำทายที่เราเผชิญบนเส้นทางสู่การเป็นเหมือนพระองค์ (ดู โมโรไน 7:48) ■

อ้างอิง

1. See “Race and the Priesthood,” Gospel Topics, topics.lds.org.
2. In “The Mormons” (interview with Jeffrey R. Holland, Mar. 4, 2006), pbs.org/mormons/interviews; see also Dallin H. Oaks, in “Apostles Talk about Reasons for Lifting Ban,” *Daily Herald*, June 5, 1988, 21.
3. ข้อประกาศอย่างเป็นทางการ 2
4. ข้อประกาศอย่างเป็นทางการ 2
5. ข้อประกาศอย่างเป็นทางการ 2
6. เอ็ม.รัสเซลล์ บัลลาร์ด, “เดินทางต่อไป!” เลียวไฮนา, พ.ย. 2017, 106.
7. Russell M. Nelson, “Teach Us Tolerance and Love,” *Ensign*, May 1994, 70.

การเปิดเผย แห่งยุคสมัยของเรา

ความทรงจำของศาสตราจารย์และอัครสาวกในการเปิดเผยปี 1978

หมายเหตุบรรณาธิการ: ประธานโรมัส เอส. มอนสันเป็นอัครสาวกที่มีชีวิตอยู่คนสุดท้ายในห้องที่พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของเปิดเผยต่อฝ่ายประธานสูงสุดและโครัมอัครสาวกสิบสองว่าถึงเวลาแล้วที่พระของฐานะปุโรหิตจะขยายออกไปสู่สมาชิกที่มีค่าควรทุกคนไม่ว่าจะเชื้อชาติใด ต่อไปนี้เป็นเรื่องราวสั้นๆ สองสามเรื่องจากเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ที่ท่านที่อยู่ในเหตุการณ์วันนั้น

การแสวงหา

ประธานสเปนเซอร์ คัมเบิลยู. คิมบัลล์ (1895–1985)

ประธานศาสนจักรคนที่ 12

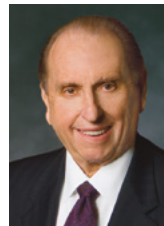
“หลายวันที่ข้าพเจ้าอยู่ตามลำพังด้วยความเคร่งขรึมและจริงจังมากในห้องชั้นบนของพระวิหาร และที่นั่นข้าพเจ้า

ถวายนิตินิยมและความมุ่งมั่นเพื่อจะก้าวไปข้างหน้าพร้อมๆ กับแผนงาน ข้าพเจ้าต้องการทำสิ่งที่ [พระเจ้าเป็นเจ้าของ] ทรงมีพระประสงค์ . . .

“เรามีประสบการณ์อันน่าชื่นชมยินดีเมื่อพระเจ้าทรงระบุชัดเจนว่าเวลามาถึงแล้วเมื่อชายหญิงที่มีค่าควรทุกคนทุกแห่งหนจะได้เป็นผู้รับมรดกร่วมกันและเป็นผู้มีส่วนในพรที่ครบถ้วนสมบูรณ์แบบของพระกิตติคุณ ในฐานะพยานพิเศษของพระเจ้าช่วยให้รอด ข้าพเจ้าต้องการให้ท่านรู้ว่าข้าพเจ้ารู้สึกใกล้ชิดพระองค์และพระบิดาบนสวรรค์ของเราเพียงใดเมื่อข้าพเจ้าขึ้นไปในห้องชั้นบนของพระวิหาร บางวันก็ขึ้นไปหลายครั้ง พระเจ้าทรงบอกข้าพเจ้าชัดเจนมากว่าต้องทำอะไร”

คำสอนของประธานศาสนจักร: สเปนเซอร์ คัมเบิลยู. คิมบัลล์ (2006), 255, 256.

การสวดอ้อนวอน

ประธานโรมัส เอส. มอนสัน (1927–2018)
ประธานศาสนจักรคนที่ 16

“เมื่อสิ้นสุดการประชุมกับฝ่ายประธานสูงสุดและโครัมอัครสาวกสิบสอง เรามีการสวดอ้อนวอนพิเศษที่แทน [ในพระวิหาร] ซึ่งประธานคิมบัลล์เป็นผู้กล่าว ท่านวิงวอนพระเจ้าทูลขอความกระจำและความรู้ในเรื่องนี้ซึ่งมีผลลัพธ์กว้างไกลมาก เป็นการปลอบโยนอย่างยิ่งต่อเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ที่ได้ยินคำวิงวอนอันอบอุ่นต่อมตนะขณะที่ท่านแสวงหาการนำทางในการเรียกที่สูงส่งของท่าน . . .

“ต่อมาฝ่ายประธานสูงสุดแสดงความขอบพระทัยว่า ‘วิญญูณแห่งสันติสุขและเป็นหนึ่งเดียวซึ่งมีอยู่เหนือการประชุม . . . เป็นสิ่งที่ดีที่สุดในยุคที่เรากำลังเผชิญและเป็นหลักฐานว่าพระเจ้าพอพระทัยกับการตัดสินใจของเรา’ . . .

“ . . . เป็นช่วงเวลาแห่งความปีติยินดี เพราะเราได้ยินศาสตราจารย์ของพระเจ้าประกาศการเปิดเผยของพระเจ้าสำหรับเวลานี้”

ใน Heidi S. Swinton, *To the Rescue: The Biography of Thomas S. Monson* (2010), 393.

มัทนายกโนมาเนาส์ บราซิล ส่งผ่านศิระสิทธิ์
เนื่องจากการเปิดเผยปี 1978 ผู้ดำรงฐานะ
ปุโรหิตที่มีค่าควรจากทุกเชื้อชาติสามารถ
ปฏิบัติศาสนพิธีฐานะปุโรหิตได้

การเปิดเผย

เอิร์ลเคอร์บรูซ ออร์. แมคคองกิ (1915–1985)
แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง

“พระเจ้าในการอารักขาของพระองค์ทรง
เทพระวิญญาณบริสุทธิ์ลงมาบนฝ่าย
ประธานสูงสุดและอัครสาวกสิบสอง . . .

การเปิดเผยมาสู่ประธานศาสนจักร และมาสู่แต่ละบุคคลที่
อยู่ที่นั่นด้วย มีสมาชิกสิบคนในสภาอัครสาวกสิบสองและ
สามคนในฝ่ายประธานสูงสุดที่รวมกันอยู่ที่นั่น ผลก็คือ
ประธานคิมบัลล์รัฐ และเราแต่ละคนรู้ โดยไม่ขึ้นอยู่กับใคร
คนใดคนหนึ่ง โดยการเปิดเผยส่วนตัวที่มาสู่เราโดยตรงว่า
ถึงเวลาแล้วที่จะขยายพระกิตติคุณและพรทั้งหมดและข้อ
ผูกมัดทั้งหมด รวมถึงฐานะปุโรหิตและพรของพระนิเวศน์
ของพระเจ้า ไปสู่ทุกประชาชาติ วัฒนธรรม และเชื้อชาติ
รวมถึงคนผิวดำไม่มีความสงสัยเลยว่าจะเกิดอะไรขึ้นหรือ
เกี่ยวกับพระคำและข่าวสารที่มาถึง”

“All Are Alike unto God” (Brigham Young University devotional, Aug. 18, 1978), 4, speeches.byu.edu

การรับรอง

ประธานกอร์ดอน บี. ฮิงค์ลีย์ (1910–2008)
ประธานศาสนจักรคนที่ 15

“มีบรรยากาศที่บริสุทธิ์และศักดิ์สิทธิ์
ในห้องนั้น ข้าพเจ้ารู้สึกประหนึ่งมีทาง
เปิดระหว่างบัลลังก์สวรรค์กับศาสตา
พยากรณ์ที่กำลังคุกเข่าวิงวอนพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของ
หน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ของท่านอยู่ด้วย พระวิญญาณของพระเจ้า
ผู้เป็นเจ้าของสถิตที่นั่น และโดยอำนาจของพระวิญญาณ
บริสุทธิ์มีความเชื่อมั่นมาถึงศาสตาพยากรณ์ว่าสิ่งที่ท่าน
สวดอ้อนวอนนั้นถูกต้อง เวลามาก็แล้ว และบัดนี้ควร
ขยายพรอันนำอัครรรยของฐานะปุโรหิตไปถึงชายที่มีค่า
ควรทุกแห่งหนโดยไม่คำนึงถึงเชื้อสาย

“ทุกคนในวงกลมนั้นรู้เรื่องเดียวกันโดยอำนาจของพระ
วิญญาณบริสุทธิ์ . . .

“ . . . พวกเราทุกคนที่อยู่ ณ โอกาสนั้นไม่มีใครเหมือน
เดิมอีกเลยหลังจากนั้น ศาสนจักรก็ไม่เหมือนเดิมอีกเลย
เช่นกัน”

“Priesthood Restoration,” *Ensign*, Oct. 1988, 70.

ฟังประธานคิมบัลล์และประธานฮิงค์ลีย์เล่าประสบการณ์
ของพวกท่านกับการเปิดเผยนี้ได้ที่ [lds.org/go/061816](https://www.lds.org/go/061816)

โดย เอิลเตอร์
เอ็ดเวิร์ด ดูเบ
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

ได้รับพร ในทุกทาง ที่เป็นไปได้

การเปิดเผยดังกล่าวเป็นพรแก่ข้าพเจ้า ครอบครัว
และศาสนจักรในแอฟริกาอย่างไร

หมายเหตุบรรณาธิการ: แม้ว่าหลังจากการเปิดเผยปี 1978 ยกเลิกข้อ
จำกัดเรื่องใครสามารถดำรงฐานะปุโรหิตได้ แต่สมาชิกหลายคนได้
แสวงหาความเข้าใจว่าเหตุใดพระผู้เป็นเจ้าจึงทรงให้มีข้อจำกัดเหล่านี้
ตั้งแต่แรก เอิลเตอร์ดูเบแบ่งปันประสบการณ์ส่วนตัวของท่านกับ
คำถามดังกล่าว

ครั้งแรกที่ข้าพเจ้าได้ยินเรื่องข้อจำกัดไม่ให้ชายผิวดำ
ดำรงฐานะปุโรหิต ข้าพเจ้ากำลังรับใช้งานเผยแผ่อยู่

ข้าพเจ้ารับบัพติศมาในปี 1984 หลังจากข้อจำกัดนั้น
สิ้นสุดลงแล้ว สองปีต่อมาข้าพเจ้าได้รับเรียกให้รับใช้ใน
คณะเผยแผ่แอฟริกาใต้ โจฮันเนสเบิร์ก

ขณะกำลังรับใช้อยู่ที่มูลาวาโย ซิมบับเว คู่ของ
ข้าพเจ้า เอิลเตอร์ฟรานซิส แจ็คกับข้าพเจ้าไป
เยี่ยมสตรีที่แข็งขันน้อยคนหนึ่ง สามี่ของเธอเป็น
ศาสตราจารย์ศาสนศาสตร์จากอ็อกโบสถ์หนึ่ง เขาถามเรา
ว่าทำไมฐานะปุโรหิตจึงถูกระงับไว้จากชายที่มีเชื้อสาย
แอฟริกาผิวดำ เขาพูดหลายสิ่งที่ทำให้ข้าพเจ้ากังวลใจ
—สิ่งต่างๆ ที่ข้าพเจ้าไม่เคยได้ยินมาก่อน เมื่อข้าพเจ้า
เดินออกจากห้องนั้น ข้าพเจ้ารู้สึกแยะและท้อแท้มาก

ข้าพเจ้ากับเอิลเตอร์แจ๊คปั่นจักรยานกลับอพาร์ท-
เมนต์ของเราโดยไม่พูดอะไร เมื่อเรามาถึงที่นั่น เขา
มองมาที่ข้าพเจ้าและบอกว่า “เอิลเตอร์ดูเบ เป็นอะไร

หรือเปล่าครับ ดูเหมือนคุณกังวลใจมาก”

“คุณไม่ได้ยินสิ่งที่เขาพูดหรือ” ข้าพเจ้าตอบ “สิ่งนี้เกิดขึ้นได้อย่างไร”

“เอลเดอร์ครับ คุณเชื่อว่าพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์ทรงปรากฏต่อเด็กหนุ่มโมโจเซฟหรือไม่”

“เชื่อครับ” ข้าพเจ้าบอก “แต่เรื่องนั้นเกี่ยวอะไรกับเรื่องนี้”

“เกี่ยวทั้งหมดเลยครับ” เอลเดอร์แจ๊คตอบ “เราเชื่อในการเปิดเผยใช้ใหม่”

ข้าพเจ้านึกถึงคำพูดของเขาและสิ่งที่ศาสตราจารย์คนนั้นกล่าว คือนั้นข้าพเจ้าตื่นขึ้นมากกลางดึก ข้าพเจ้ารู้สึกมีความสุขและสงบ

คำตอบต่อคำถามพระกิตติคุณทุกข้อเชื่อมโยงกับสิ่งที่เกิดขึ้นในปี 1820 การรู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์ทรงปรากฏต่อโจเซฟ สมิทหมายความว่าท่านเป็นศาสดาพยากรณ์และนี่คือศาสนจักรของพระเจ้า ถ้าพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์ทรงปรากฏต่อเด็กหนุ่มโมโจเซฟ แสดงว่าหลักการและคำถามพระกิตติคุณทั้งหมดก็เข้าที่เข้าทาง นี่คือนิยามของศาสนจักรแห่งการเปิดเผยและพระเจ้าทรงเปิดเผยกระบวนการบางอย่างในบางเวลาต่อผู้รับใช้ของพระองค์ ศาสดาพยากรณ์ และสิ่งนั้นนำสันติสุขมาสู่ข้าพเจ้า

ข้าพเจ้ากระโดดขึ้นลงและปลุกคู่พร้อมตะโกนว่า “ใช่แล้ว ใช่แล้ว! คุณพูดถูก เอลเดอร์แจ๊ค! พระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์ทรงปรากฏต่อเด็กหนุ่มโมโจเซฟ! นี่คือนิยามของศาสนจักรของพระเจ้า!”

การยกเลิกข้อจำกัดนี้เป็นพรแก่สมาชิกทั่วแอฟริกา ฐานะปุโรหิตเป็นพรแก่ข้าพเจ้าและครอบครัวในทุกทางที่

เยาวชนเข้าพระวิหารเปรสตัน อังกฤษ หลังจากการเปิดเผยปี 1978 ศาสนพิธีพระวิหารมีให้ทุกคนที่เคยอาศัยอยู่บนแผ่นดินโลก

เป็นไปได้ การมีพรของพระวิหาร พรของการรู้ว่าเราจะอยู่ด้วยกันเป็นครอบครัวชั่ววันรันดรเป็นพลละกำลังที่ยิ่งใหญ่แก่ข้าพเจ้า

การเข้าใช้ฐานะปุโรหิตเป็นพรแก่แอฟริกา ผู้คนที่นี่มีความสุขและคิดในแง่ดีอยู่แล้ว แต่พระกิตติคุณเสริมเข้าไปอีก ครอบครัวเป็นสิ่งสำคัญมากในแอฟริกา ดังนั้นจึงมองพระวิหารว่าเป็นพรอันยิ่งใหญ่ ที่นี้ศาสนจักรเติบโตเร็วมาก

สมาชิกที่นี่ฟังพระประสงค์ของพระเจ้าเป็นเจ้า เราไปและทำตาม สิ่งนี้เป็นพรแก่สมาชิกในช่วงเวลาหนึ่งเมื่อบางพื้นที่ในแอฟริกามีคนว่างงาน 90 เปอร์เซ็นต์ สมาชิกของเรามีความเป็นอยู่ที่ดีเพราะพวกเขาพึ่งพาตนเองได้ ฐานะปุโรหิตและการกำกับดูแลจากผู้นำฐานะปุโรหิตเป็นพรแก่เรา

ข้าพเจ้าขอบพระทัยพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์สำหรับโอกาสที่ได้ดำรงฐานะปุโรหิต สำหรับพระฐานะปุโรหิตในชีวิตข้าพเจ้า และวิธีที่ฐานะปุโรหิตเป็นพรแก่สมาชิกทั่วทวีปแอฟริกา ■

เอลเดอร์เอ็ดเวิร์ด ดูเบเก็ดในซิมบับเว ท่านกับนาอูเม ภรรยา มีบุตรสี่คน

คำร้องฐานะปุโรหิตด้วย ความเคารพอย่างสูง

โดย ชาร์ลอตต์ อดคควาห์

การเปิดเผยปี 1978 เป็นพระแก่เธอและ
ครอบครัวอย่างไร

หมายเหตุบรรณาธิการ: ผลของการเปิดเผยนั้นเกินกว่าการเสนอ
แต่งตั้งฐานะปุโรหิตแก่ชายที่มีค่าควรทุกเชื้อชาติ เป็นการขยาย
พรฐานะปุโรหิตไปสู่คนทั้งปวง รวมถึงสิทธิพิเศษและพันธะของ
ศาสนพิธีพระวิหารและพันธสัญญา ชาร์ลอตต์ อดคควาห์ สมาชิก
ยุคแรกของศาสนจักรในกานาสนทนาลังวิธีซึ่งการเปิดเผยเป็น
พระแก่ครอบครัวของเธอทั้งครอบครัว รวมถึงการเป็นพยานถึง
การสถาปนาศาสนจักรในแอฟริกาอย่างเป็นทางการ การมีผู้ดำรง
ฐานะปุโรหิตอยู่ในบ้านของเธอ ตลอดจนการได้รับการผนึกเป็น
ครอบครัวในพระวิหาร

ดิฉันได้ยื่นเกี่ยวกับศาสนจักรครั้ง
แรกเมื่อคุณแม่ดิฉันเข้าร่วมกับ
กลุ่มของโจเซฟ ดับเบิลยู. บี. จอห์นสัน
ในปี 1968¹ ดิฉันอายุประมาณ 10 ขวบ
ธุรกิจของคุณพ่อตกต่ำลงเพราะ
รัฐประหารปี 1966 และครอบครัวกำลัง

ประสบกับช่วงเวลาที่ยากลำบาก คุณแม่ดิฉันจึงคิดว่าถึง
เวลาแสวงหาความช่วยเหลือทางวิญญาณแล้ว

ก่อนการเปิดเผยในปี 1978 ศาสนจักรยังไม่เป็น
ทางการเพราะคนผิวดำยังไม่ได้รับฐานะปุโรหิต หลังจาก
การเปิดเผย ศาสนจักรสามารถตั้งขึ้นได้ด้วยสิทธิ
อำนาจฐานะปุโรหิต ดิฉันรับบัพติศมาเมื่อวันที่ 24
กุมภาพันธ์ ปี 1979²

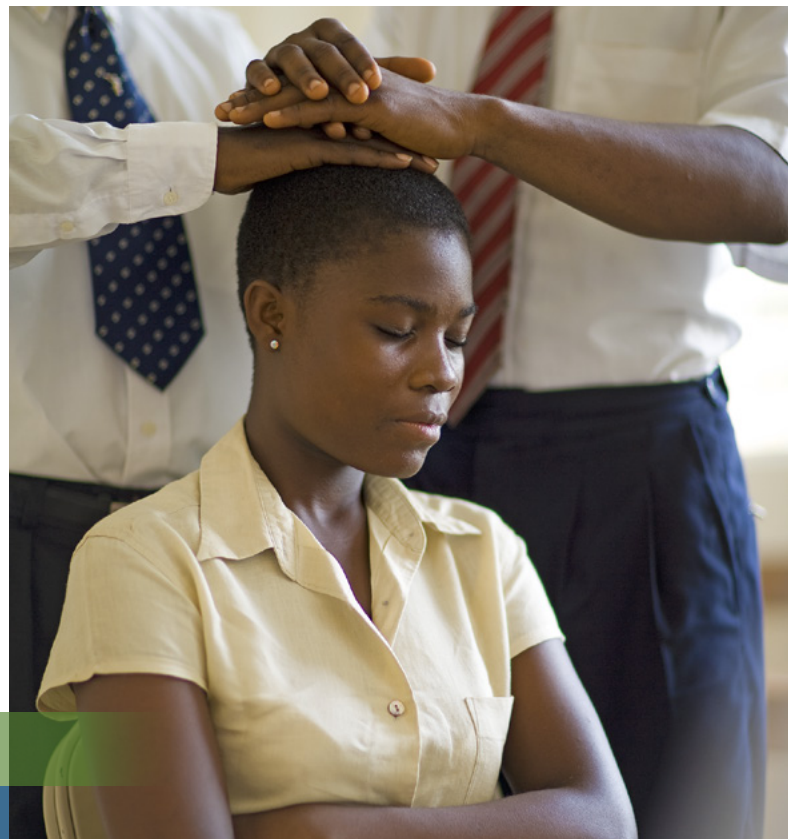
สามีดิฉันใช้เวลาสองปีในการศึกษา—และถกเถียง
เล็กน้อย—ว่าจะเข้าร่วมศาสนจักร ในที่สุดเขาได้รับ
บัพติศมาในปี 1980 จากนั้นเขาได้รับฐานะปุโรหิต เขา
กลายเป็นคนที่ใจเย็นมาก จนสมาชิกครอบครัวเขาเอง
ไม่อยากจะเชื่อว่าเขาเปลี่ยนไป เขาระมัดระวังกับฐานะ

ปุโรหิตที่เขาดำรงอยู่และต้องแน่ใจว่าเขาทำสิ่งที่ถูกต้อง
เบื้องพระพักตร์พระเจ้าเสมอ หากไม่มีฐานะปุโรหิต
เขาบอกว่าเขาคงจะไปหาเกียรติยศชื่อเสียงของมนุษย์
แต่เพราะมีฐานะปุโรหิต เขาพบว่าสิ่งสำคัญที่สุดคือ
ชีวิตแต่งงาน บ้าน ครอบครัว และการรับใช้ผู้อื่น

ในโลกส่วนที่เราอยู่ หากท่านเป็นบิดา สิ่งที่ท่านบอก
ต้องเป็นไปตามนั้น แต่เราไม่ใช้ฐานะปุโรหิตในวิธีนั้น
เรานั่งลงด้วยกันในสภาครอบครัว บิดาช่วยให้ภรรยา
และลูกๆ เข้าใจว่าสิ่งที่เขากำลังสอนนั้นถูกต้อง

ชายที่เป็นสมาชิกศาสนจักรรับใช้ภรรยาของพวกเขา
แทนที่ภรรยาจะรับใช้พวกเขา สิ่งนั้นทำให้พวกเขารัก
และมีสันติสุขต่อกัน

ครั้งแรกที่ดิฉันเห็นเขาอวยพรศีลระลึกคือระหว่าง
ช่วง “หยุดนิ่ง” เพราะเราจัดการประชุมศีลระลึกในบ้าน
ของเราเอง³ เรารู้สึกดีมากเมื่อเขาดำรงฐานะปุโรหิตใน
เวลานั้น ไม่มีใครมาที่บ้านเราเพื่ออวยพรศีลระลึกให้เรา
เขาเป็นคนทำ เป็นสิ่งพิเศษมากและเราชอบมาก

ครั้งแรกที่ดิฉันอ่านหนังสือเรื่องคนผิวดำไม่ได้รับอนุญาตให้ดำรงฐานะปุโรหิตคือระหว่างช่วงหยุดหนึ่ง เมื่อหนังสือต่อต้านมอรมอนเริ่มออกมาสู่สาธารณชน ดิฉันไม่กังวลใจมากเท่าไรเพราะดิฉันรู้ว่าศาสนจักรเป็นความจริง เราได้รับการสอนไม่ให้ฟังปาไครแต่ให้ชีวิตเรามีพระเยซูคริสต์และการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ของพระองค์เป็นศูนย์กลาง นั่นคือศูนย์กลางของศรัทธาที่ดิฉัน

ในวันที่ 17 ธันวาคม ค.ศ. 1996 เราสามารถไปพระวิหารโจฮันเนสเบิร์ก แอฟริกาใต้ ดิฉันตื่นเต้นมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อได้ยินว่าบุตรคนแรกของเรา ทารกน้อยที่สิ้นชีวิตเพียงสองสามวัน กำลังจะได้ผินักกับเรา ดิฉันคิดว่าเขาตายและจากไปแล้ว แม้ดิฉันจะรู้ว่าเขาไร้เดียงสา แต่สำหรับการที่เขาจะผินักกับเรานั้นเป็นประสบการณ์ทางวิญญาณที่ดิฉันจะไม่มีวันลืม

ฉะนั้นเมื่อมีคนถามดิฉันว่ามีลูกกี่คน ดิฉันบอกพวกเขาว่ามีแปดคน พวกเขาถาม “ได้อย่างไร” ดิฉันบอก “ใช่ค่ะ คนแรกกำลังรอเราอยู่ ขึ้นอยู่กับเราที่จะเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้าและดำเนินชีวิตตามนั้นเพื่อเราจะได้กลับไปอยู่ด้วยกันเป็นครอบครัว”

ฐานะปุโรหิตเป็นพลังอำนาจของพระเจ้าเป็นเจ้า ดิฉันได้รับพรมากมายจากฐานะปุโรหิต ดิฉันรู้สึกยินดีและอิมเมมโกลเสมอเมื่อลูกๆ ขอพรฐานะปุโรหิตจากคุณพ่อของพวกเขา เมื่อนั้นดิฉันรู้ว่าพวกเขาวางใจคุณพ่อและวางใจว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงทำงานผ่านคุณพ่อ ผู้ดำรงฐานะปุโรหิต เราให้ความเคารพฐานะปุโรหิตมากในบ้านของเรา เวลานี้ลูกชายสามคนของเราแต่งงานแล้ว และพวกเขาใช้ฐานะปุโรหิตในครอบครัวของพวกเขา

ดิฉันรู้ว่าฐานะปุโรหิตเป็นความจริงเพราะเป็นพลังอำนาจของพระเจ้าเป็นเจ้า และเป็นพลังอำนาจที่ดำรงอยู่เพราะพระบิดาบนสวรรค์ทรงพระชนม์อยู่ พระองค์ประทานพลังส่วนนั้นให้บุตรชายของพระองค์บนแผ่นดินโลก พวกเขาสตรีมีส่วนในฐานะปุโรหิตนั้น ดิฉันให้ความเคารพฐานะปุโรหิตมาก ฐานะปุโรหิตได้ช่วยเหลือครอบครัวเราและยังคงช่วยต่อไป ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในภาคกลาง กานา

อ้างอิง

1. ในกลางทศวรรษ 1960 ในกานา โจเซฟ วิลเลียม บิลลี จอห์นสันได้รับพระคัมภีร์มอรมอน หนังสือคำสอนและพันธสัญญา และไปมุกอันล้ำค่า เขารู้สึกแรงกล้าให้จัดตั้งที่ประชุมของศาสนจักรอย่างไม่เป็นทางการ
2. ศาสนจักรส่งผู้สอนศาสนาไปที่กานาอย่างเป็นทางการครั้งแรกในเดือนพฤศจิกายน ปี 1978
3. ในวันที่ 14 มิถุนายน ค.ศ. 1989 รัฐบาลกานาขับไล่ผู้สอนศาสนาออกนอกประเทศและไม่รับรองศาสนจักรแต่อนุญาตให้สมาชิกจัดการประชุมในบ้านของตนเอง สิบแปดเดือนต่อมารัฐบาลแสดงความพึงพอใจว่าศาสนจักรสอนให้สมาชิกเชื่อฟังกฎหมายของรัฐบาลและส่งเสริมความสามัคคีระหว่างเชื้อชาติ ในวันที่ 1 ธันวาคม ค.ศ. 1990 กานาอนุญาตให้ศาสนจักรกลับมาดำเนินกิจกรรมต่อไปได้

ค้นพบมากขึ้นทางออนไลน์

- สำหรับรายละเอียดเชิงลึก อ่านบทความหัวข้อพระกิตติคุณ “Race and the Priesthood” ที่ [topics.lds.org](https://www.topics.lds.org)
- อ่านประสบการณ์อันทรงพลังของสมาชิกผิวดำหลายคนที่ประจักษ์ด้วยตนเองถึงวิถีที่การเปิดเผยในปี 1978 ส่งผลต่อชีวิตและการเปลี่ยนใจเลื่อมใสของพวกเขา
  - ชาร์ลอตต์และวิลเลียม อัครวาท์ (กานา), เฮลเวซีโอและรูดา มาร์ตินส์ (บราซิล), โจเซฟและโทอี ฟรีแมน (สหรัฐอเมริกา) ใน “Witnessing the Faithfulness: Official Declaration 2” ที่ [lds.org/go/061820a](https://www.lds.org/go/061820a).
  - จอร์จ ริกฟอร์ด (อังกฤษ) ใน “I Will Take It in Faith” ที่ [lds.org/go/061820b](https://www.lds.org/go/061820b).
  - วิกเตอร์ นูเจนท์ (จาไมกา) ใน “It Was the Truth!” ที่ [lds.org/go/061820c](https://www.lds.org/go/061820c).
- รูปภาพและวิดีโอที่สนทนาชุดแรกๆ ที่ไปแอฟริกาตะวันตกและพบชาวเมืองหลายร้อยคนที่พร้อมจะรับบัพติศมา ที่ [lds.org/go/061820f](https://www.lds.org/go/061820f).

อิทธิพลของบิดา ที่ชอบธรรม

ดิฉันเรียนรู้จากการมองดูผู้เปรียบเสมือน
บิดาที่ชอบธรรมและพระบิดาบนสวรรค์
ของดิฉันว่าการเป็นบิดาที่แท้จริงคืออะไร

โดย เมแกน วอร์เรน

ขณะที่ใหญ่ดิฉันไม่มีบิดาทางโลกทำให้ดิฉันคุ้นเคยกับความรักแบบ
ที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงมีต่อดิฉัน แต่ดิฉันสังเกตผู้ชายคนอื่นๆ ที่
แสดงออกถึงความรักของพระองค์และเป็นแบบอย่างของบิดาที่แท้จริง
ประธานเจมส์ อี. เฟาสท์ (1920–2007) ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุดสอน
ว่า “การเป็นบิดาที่มีคุณธรรมสูงทำให้เราเห็นช่วงขณะหนึ่งของคุณลักษณะอัน
ศักดิ์สิทธิ์ของพระบิดาในสวรรค์”¹ แบบอย่างของหลายคนผู้เปรียบเสมือนบิดา
รวมทั้งครอบครัว เครือญาติ ผู้นำศาสนจักร ชายผู้ชอบธรรมในพระคัมภีร์ และแม่
กระทั่งผู้สอนประจำบ้านที่ขยันหมั่นเพียรทำให้ดิฉันได้เรียนรู้เกี่ยวกับพระอุปนิสัย
ของพระบิดาบนสวรรค์และคุณลักษณะอันสูงส่งที่บิดาทางโลกสามารถพัฒนาได้
เพื่อเลียนแบบพระองค์ ในที่สุดดิฉันก็สามารถเปลี่ยนความปวดร้าวใจที่รู้สึกจากการ
ขาดบิดาทางโลกเป็นความปลื้มปิติในความสัมพันธ์แนบแน่นที่ดิฉันได้พัฒนากับ
พระบิดาบนสวรรค์

แนวแน่และสนับสนุน

พระบิดาในสวรรค์ของเราไม่ทรงเปลี่ยนแปลง เราอ่านว่าพระองค์ทรง “เป็น
เหมือนกันทั้งวันวาน วันนี้ และตลอดกาล” (มอรมอน 9:9) ดิฉันสังเกตเห็นบิดาทาง
โลกที่มีคุณธรรมสูงทำตามแบบอย่างความไม่รวนเรของพระบิดาบนสวรรค์ บิดาที่
มีคุณธรรมสูงรักษาคำพูดทุกเรื่อง เขาเข้าใจว่าความเสมอต้นเสมอปลายช่วยให้ลูกๆ
ของเขาเรียนรู้สัจพจน์และรู้สึกรัก และเขาอยู่ที่นั่นทั้งในช่วงวิกฤติและปิติ

พระบิดาบนสวรรค์ของเราเข้าพระทัยเช่นกันว่าต้องทำงานหนักจึงจะมีค่าควรอยู่กับพระองค์ชั่ววันรันดร์ พระองค์ทรงรู้จักชื่อเราแต่ละคน และทรงยอมให้เราทำความท้าทายเพื่อขัดเกลาเรา บิดาทางโลกที่มีคุณธรรมสูงยอมให้ลูกของเขาลำบากบ้างในบางครั้งเพราะเขารู้ว่าความท้าทายเปิดโอกาสให้เติบโต

สามีของดิฉันเป็นผู้เชี่ยวชาญศิลปะการต่อสู้ คุณพ่อสอนเขาและเขามักจะเล่าว่าคุณพ่อเข้มงวดกับเขามากกว่านักเรียนคนอื่นๆ วินัยของคุณพ่อทำให้เขาเข้มแข็งและช่วยให้เขาก้าวหน้าเร็วขึ้น เฉกเช่นพระบิดาบนสวรรค์ของเรา บิดาทางโลกที่มีคุณธรรมสูงกระตุ้นบุตรธิดาให้ทำสุดความสามารถขณะให้กำลังใจ ความรัก และการสนับสนุน

“งานปราศจากการสิ้นสุด”

งานของพระบิดาบนสวรรค์ของเราดำรงอยู่ชั่ววันรันดร์ และปราศจากการสิ้นสุด (ดู แอลมา 12:25-33) ในทำนองเดียวกัน งานของบิดาทางโลกที่มีคุณธรรมสูงไม่มีวันสิ้นสุดเช่นกัน บิดาที่มีคุณธรรมสูงทำงานดีและแสวงหาความชอบธรรมอยู่เสมอ พวกเขาแน่วแน่ซื่อสัตย์ในการปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า พวกเขาเมตตาและแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตนเพื่อประโยชน์ของครอบครัวใน “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก” ศาสดาพยากรณ์ที่มีชีวิตสอนไว้ว่า “โดยแบบแผนของพระผู้เป็นเจ้า บิดาเป็นผู้นำครอบครัวด้วยความรัก ด้วยความชอบธรรมและรับผิดชอบที่จะจัดหาสิ่งจำเป็นต่างๆ ของชีวิต และคุ้มครองครอบครัว”² ไม่เพียงคุ้มครองทางกายเท่านั้นแต่คุ้มครองทางวิญญาณด้วย บิดาที่มีคุณธรรมสูงนำโดยแบบอย่างอื่น ทั้งมอบความรักและคำแนะนำให้บุตรธิดา พวกเขาเตือนให้ระวังอันตรายทางวิญญาณเมื่อจำเป็นเช่นกัน

โครงสร้างครอบครัวที่สร้างเสริมพลัง

ในบทความ *New York Times* ของบรูซ ฟีเลอร์เรื่อง “เรื่องราวที่ผูกมัดเรา” เขาสรุปงานวิจัยเกี่ยวกับความถดถอยของครอบครัว ในงานวิจัยเหล่านี้ นักจิตวิทยาพบว่าเด็กที่แสดงให้เห็นความสามารถในการปรับตัวมากที่สุดมีโครงสร้างครอบครัวที่สร้างเสริมพลัง ซึ่งช่วยให้พวกเขาารู้สึกว่าพวกเขาเป็นส่วนหนึ่งของสิ่งที่ใหญ่กว่า “หากท่านต้องการให้ครอบครัวมีความสุขมากขึ้น” ฟีเลอร์กล่าว “จงสร้าง กลั่นกรอง และเล่าทวนเรื่องราวในช่วงดีๆ ของครอบครัวท่าน และการที่ท่านสามารถฟื้นตัวจากเรื่องยากๆ ได้ ลำพังการ

กระทำเช่นนั้นก็อาจเพิ่มโอกาสที่จะทำให้ครอบครัวท่านเจริญรุ่งเรืองอีกหลายรุ่น”³

ตัวอย่างของเรื่องนี้เห็นได้ใน โมเสส 1 ความรู้เรื่องแผนของพระผู้เป็นเจ้าและอัตลักษณ์อันสูงส่งของตนเองสร้างเสริมพลังให้โมเสส เมื่อซาตานมาล่อลวงโมเสส ท่านตอบอย่างรวดเร็วว่า “ท่านเป็นใครเล่า? เพราะดูเถิด, ข้าพเจ้าเป็นบุตรคนหนึ่งของพระผู้เป็นเจ้า, ในความเหมือนพระองค์เดียวกับที่ถือกำเนิดของพระองค์; และรัศมีภาพของท่านอยู่ที่ไหนเล่า, ที่ข้าพเจ้าจะนมัสการท่าน?” (โมเสส 1:13) ต่อจากนั้นโมเสสถึงกับกล้าสั่งซาตานให้ไปเสีย

บิดาทางโลกที่มีคุณธรรมสูงสร้างเสริมพลังให้บุตรธิดาโดยเตือนพวกเขาให้นึกถึงอัตลักษณ์อันสูงส่งในฐานะบุตรธิดาทางวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้า พวกเขาช่วยสร้างครอบครัวที่เข้มแข็งผ่านแบบอย่างที่ดีของพวกเขาและให้บุตรธิดาร่วมสร้าง ช่วยให้บุตรธิดารับรู้จุดประสงค์และมั่นใจว่าจะประสบความสำเร็จ

การค้นหาสามีที่มีคุณธรรมสูง

เมื่อดิฉันออกเดท ดิฉันมองหาคุณันรันดร์ผู้จะเป็นบิดาที่มีคุณธรรมสูง เนื่องจากดิฉันเติบโตใหญ่โดยไม่มีแบบอย่างนั้นในวัยเด็ก จึงรู้คุณสมบัติทั้งหมดที่บิดาทางโลกควรมียากขึ้นไปอีก ดิฉันผิดหวังที่ปีติพรของดิฉันไม่ได้ให้คำแนะนำละเอียดมากขึ้นเกี่ยวกับคนที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงต้องการให้ดิฉันแต่งงานด้วย ปีติพรกล่าวเพียงว่าดิฉันควรเสาะหาคนที่จะพาดิฉันไปพระวิหารได้ แต่กระนั้น ดิฉันก็อยากจะทำตามคำแนะนำที่ฟังดูเรียบง่ายนี้ ถึงแม้ดิฉันเคยมีประสบการณ์การออกเดทที่ดีพอสมควร แต่ดิฉันมักกังวลว่าผู้ชายแบบนั้นไม่มีอยู่จริงหรือไม่ก็ต้องการทดสอบทดลองทางใจไม่สิ้นสุด

แม้จะมีความวิตกกังวลเพราะประสบการณ์ในอดีต แต่ดิฉันยังคงสวดอ้อนวอนขอสามีผู้จะเป็นบิดาที่ชอบธรรมสำหรับลูก ผู้จะรักลูกของดิฉัน และอยู่ในชีวิตพวกเขา เหมือนคุณแม่ที่ซื่อสัตย์ของดิฉัน ดิฉันรู้ว่าไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น ดิฉันยังคงสามารถพึ่งพระบิดาวันรันดร์ให้สนับสนุนดิฉันได้

ยังความประหลาดใจและความยินดีแก่ดิฉันเมื่อคำสวดอ้อนวอนของดิฉันได้รับคำตอบตามตารางเวลาที่เหมาะสมของพระบิดาบนสวรรค์ การได้เห็นแบบอย่างความรักของสามีเมื่อเขาทำสิ่งที่บิดาควรทำเป็นการเยียวยาดิฉัน ดิฉันปลอบปล้ำที่เขาทำตามแบบอย่างของศาสดาพยากรณ์และ

ภาพสามีและบุตรสาวที่ผู้เขียนวาดด้วยสีน้ำ ผู้สอนประจำบ้านของเธอ—ผู้เปรียบเสมือนบิดาคนหนึ่งในชีวิตเธอเป็นผู้สร้างแรงบันดาลใจให้เธอทำงานศิลปะ

อัครสาวก เขาเลือกที่จะนุถนอมและรักดินนั้นอย่างไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัว แบบอย่างการเป็นสามีที่รักครอบครัว เป็นพรแก่ลูกของเราเช่นกัน ใจดิฉันเปี่ยมด้วยความสำนึกคุณต่อความซื่อสัตย์ของเขาผ่านการทดลองต่างๆ แบบอย่างการทำงานหนักของเขา ความมีค่าควรของเขาต่อการใช้ฐานะปุโรหิต และความรักที่บริสุทธิ์ไม่รวนเรของเขาในฐานะคุณพ่อวัยหนุ่ม

บิดารอบข้างเรา

อิทธิพลของชายที่เข้าใจว่าตนเป็นใครเฉกเช่นโมเสส ย่อมไม่มีขีดจำกัด ซีสเตอร์เซอร์ ดิว อดีตที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์สามีภรรยา สอนว่าสตรีทุกคนที่อบรมสั่งสอนล้วนบรรลุปหยาตการเป็นมารดาตั้งแต่พวกเธอยังไม่เป็นมารดาด้วยซ้ำ “เราทุกคนเป็นมารดาในอิสราเอล” เธอเป็นพยาน “และการเรียกของเราคืออัครและช่วยนำคนรุ่นใหม่ฝ่าฟันเส้นทางอันตรายในชีวิตมนุษย์”⁴ บุรุษผู้เป็นแบบอย่างที่ชอบธรรมบรรลุปหยาตการเป็นบิดาของตนในอิสราเอลและแบบอย่างที่ดีงามของพวกเขาจะขยายเกินขอบเขตของครอบครัวตนเอง

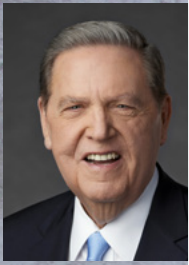
หลังจากความท้าทายในวัยเด็ก ดิฉันมั่นใจแล้วว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงทราบแน่ชัดว่าดิฉันต้องการอะไรจึงจะ

สามารถวางใจคุณนินรัตน์ได้ พระองค์ทรงวางแบบอย่างอันแน่วแน่มากมายของการเป็นบิดาไว้ในชีวิตดิฉัน ซึ่งรวมถึงคุณปู่ที่ชอบธรรมของดิฉันผู้รักพระเจ้า และผู้สอนประจำบ้านที่ยืนยันหมั่นเพียรผู้—เข้าใจดีจำกัดด้านการเงินของครอบครัวดิฉัน—พานักศึกษาอย่างดิฉันไปดูห้องแสดงงานศิลปะของเขาและสร้างแรงบันดาลใจให้ดิฉันเจริญรอยตามอาชีพของเขา ในชีวิตวัยสาวของดิฉัน ดิฉันได้รับการเยียวยาจากสวรรค์ผ่านพรที่คาดไม่ถึงของการมีพ่อเลี้ยงที่ชอบธรรมผู้อดทนกับความล้มเหลวไม่กล้าวางใจเขาผู้เปรียบเสมือนบิดาและผู้แสดงความเมตตาต่อดิฉันอยู่เสมอ

อิทธิพลชอบธรรมของผู้เปรียบเสมือนบิดาเหล่านี้ทำให้ดิฉันพบความหวัง การเยียวยา และปิติ ดิฉันสำนึกคุณต่อชายทุกคนผู้ทำตามแบบอย่างที่พระบิดาในสวรรค์ทรงวางไว้และพยายามเป็นแบบอย่างของบิดาที่มีคุณธรรมสูง ■ ผู้เขียนอาศัยอยู่ในรัฐแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา

อ้างอิง

1. เจมส์ อี. เฟาสท์, “ผู้ที่ให้เกียรติแก่เรา เราจะให้เกียรติ,” *เลียโฮนา*, ก.ค. 2001, 64.
2. “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก,” *เลียโฮนา*, พ.ค. 2017, 145.
3. Bruce Feiler, “The Stories That Bind Us,” *New York Times*, Mar. 15, 2013, nytimes.com.
4. เซอร์รี่ แอล. ดิว, “เราไม่ได้ล้วนแต่เป็นมารดาหรือ?” *เลียโฮนา*, ม.ค. 2002, 134.

โดย เอ็ดเดอร์
เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์
แห่งโคเวรัมอัครสาวก
สิบสอง

“แบก

ภาระของกัน และกัน”

จากคำปราศรัยกับพนักงานศูนย์ให้คำปรึกษาครอบครัวแอลดีเอสในเดือนมิถุนายน ค.ศ. 2017 เอ็ดเดอร์ฮอลแลนด์ปรับคำปราศรัยครั้งนี้ให้เหมาะกับกลุ่มผู้ฟังที่กว้างขึ้น

อัครสาวกเปโตรเขียนว่าเหล่าสาวกของพระเยซูคริสต์ต้อง “เห็น
อกเห็นใจกัน” (1 เปโตร 3:8) หลายท่านทำตามพระบัญชานั้น
อย่างน่าชื่นชมและน่ายกย่องทุกวันของชีวิตท่าน แนนอนว่าทุก
วันนี้ต้องการความเห็นอกเห็นใจมากเหมือนเดิม ข้อมูลปัจจุบันบอกว่า
ผู้ใหญ่ประมาณหนึ่งในห้าของสหรัฐ (43.8 ล้านคน) ประสบภาวะป่วย
ทางจิตทุกปี¹ ภาพลามกอนาจารมีอยู่ทั่วไป เว็บไซต์หนึ่งมีผู้เข้าชมเกิน
23 พันล้านคนในปี 2016 ปีเดียว² “ครัวเรือนที่มีทั้งพ่อและแม่ลดฮวบ
ในสหรัฐขณะที่การหย่าร้าง . . . การอยู่กินโดยไม่แต่งงาน [และการเกิด
นอกสมรส] เพิ่มสูงขึ้น . . . ปัจจุบันเด็กหนึ่งในสิบคนเกิดจากสตรีที่
เป็นโสดหรืออยู่กินกับคู่ที่ไม่ได้แต่งงานกัน”³

เพื่อจะได้ชื่อว่าเป็นผู้คนของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและยืนอยู่ใน
ศาสนจักรของพระองค์ เราต้อง “เต็มใจจะแบกภาระของกันและกัน,
เพื่อมันจะได้เบา; แท้จริงแล้ว, และเต็มใจที่จะโศกเศร้ากับคนที่โศก
เศร้า; แท้จริงแล้ว, และปลอบโยนคนที่ต้องการการปลอบโยน, และ
ยืนเป็นพยานเกี่ยวกับพระเจ้าเป็นเจ้าทุกเวลาและในทุกสิ่ง” (โมไซยาห์
18:8-9)

สำหรับข้าพเจ้า การแบกภาระของกันและกันเป็นนิยามที่เรียบง่าย
แต่ทรงพลังของการซัดใช้ของพระเยซูคริสต์ เมื่อเราหมยมันแบก
ภาระของกันและกัน เราเป็น “พวกกู้ชาติ . . .

เราอาจเปลี่ยนแปลงการเดินทางไม่ได้
แต่เรามั่นใจได้ว่าจะไม่ให้ใครเดินคนเดียว
โดยแท้แล้วนั่นหมายถึงการแบก
ภาระของกันและกัน

เมื่อเราหมยมันยก
ภาระของกันและกัน
เราเป็น “พวกกษัตริ
... ที่ภูเขาศิโยน”
—ในเชิงสัญลักษณ์
คือการทำให้ตัวเรา
เป็นพันธมิตรกับ
พระผู้ไถ่ของโลก
และการชดใช้ของ
พระองค์

ที่ภูเขาศิโยน” (โอบาดีห์ 1:21) ในเชิง
สัญลักษณ์เรากำลังทำให้ตัวเราเป็น
พันธมิตรกับพระผู้ไถ่ของโลกและการ
ชดใช้ของพระองค์ เรากำลัง “ปลอบโยนคน
ชอกช้ำใจ . . . ประกาศอิสรภาพแก่บรรดา
เชลย ทั้ง . . . เปิดเรือนจำแก่ผู้ที่ถูกจำจอง”
(อิสยาห์ 61:1)

ความเห็นใจแบบพระเจ้า

เราจะพูดเรื่องการชดใช้ของพระคริสต์สัก
ครู่ ถ้าข้าพเจ้าเข้าใจหลักคำสอนอย่างถูกต้อง
ในประสบการณ์ของการชดใช้ พระเยซูคริสต์
ทรงประสบ—และทรงแบกภาระของ—บาป
โศกนาฏกรรม ความเดือดร้อน และน้ำตาแทนมวล
มนุษยชาติ ตั้งแต่อาดัมกับเอวาจนถึงวาระ
สุดท้ายของโลก ในนี้ พระองค์ไม่ทรงทำบาป
แต่ทรงรู้สึกถึงความเจ็บปวดและผลของคนที่
ทำบาป พระองค์ไม่ทรงประสบชีวิตสมรสที่
แตกแยก แต่ทรงรู้สึกถึงความเจ็บปวดและผล
ของคนที่ไม่ประสบ พระองค์ไม่ทรงประสบภาวะ
ของการข่มขืนหรือจิตเภทหรือมะเร็งหรือการ
สูญเสียบุตร แต่ทรงรู้สึกถึงความเจ็บปวดและ
ผลของคนที่ไม่ประสบ และอื่นๆ ผ่านความหลากหลาย
ของภาระในชีวิตและใจที่ชอกช้ำ

ความเข้าใจว่าการชดใช้เกิดผลอย่างไร
ทำให้นึกถึงตัวอย่าง *ความเห็นใจ* แบบพระเจ้า
จริงๆ ที่โลกเคยรู้จัก เห็นชัดว่าไม่มีคำ
พูดใดบรรยายการกระทำครั้งสำคัญที่สุดของ
จักรวาลได้ครบถ้วน แต่วันนี้ข้าพเจ้าไม่มีคำ
ใดใช้แทนได้ดีกว่านี้ ข้าพเจ้าจึงจะใช้คำนี้

ความเห็นใจ หมายถึง “การเข้าใจ . . . และ
เหมือนประสบความรู้สึก ความนึกคิด และ
ประสบการณ์ของกัน
และกันทั้งในอดีตหรือ
ปัจจุบัน”⁴ ดังที่กล่าวไว้
แล้ว นี่เป็นคำกล่าวที่ดี

มีเหตุผลของกระบวนการชดใช้โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งถ้าเราเพิ่มคำว่า “อนาคต” เข้าไปใน
“อดีต” และ “ปัจจุบัน”

เราทุกคนรู้ว่าบุตรธิดาของพระผู้เป็นเจ้า
มากมายเหลือเกินทุกข้ออย่างเจียบๆ ตาม
ลำพัง ลองพิจารณาตัวอย่างนี้ ชายหนุ่มคน
หนึ่งแสดงประจักษ์ของเขาวัวในจดหมายที่
เขียนชัดถ้อยชัดคำถึงข้าพเจ้าแล้วเพิ่มเติมว่า
ใจเขาชอกช้ำเพราะเขามองไม่เห็นสัมฤทธิ์ผล
หรือปิติในอนาคตสำหรับคนที่มีความเสนาหา
เพศเดียวกันอย่างเขา

“ผมเผชิญค่าคืนที่หยอหยงและยามเช้าที่
เศร้าซึมชั่วชีวิต ผมเข้าร่วมการประชุมที่วอร์ด
หนุ่มสาวโสดอย่างซื่อสัตย์และทุกสัปดาห์
ที่ผมออกจากโบสถ์ผมรู้ว่าผมไม่มีวันเข้ากับ
พวกเขาได้เลย ผมจะไม่มีวันได้สอนลูกชายปี
จักรยาน ผมจะไม่มีวันรู้สึกลูกสาวจับนิ้วมือ
ผมขณะเธอหัดเดิน ผมจะไม่มีหลาน

“ผมจะกลับมาพบบ้านที่ว่างเปล่า วันแล้ว
วันเล่า เดือนแล้วเดือนเล่า ปีแล้วปีเล่า มี
เพียงความหวังในพระคริสต์เป็นเครื่องยึด
เหนี่ยว บางครั้งผมสงสัยว่าทำไมพระองค์
ทรงทำเช่นนั้นกับผมและทรงขอให้ผมเสียสละ
ในสิ่งที่ไปไม่ได้ ผมร้องให้ตอนกลางคืน
เวลาที่ไม่มีใครเห็น ผมไม่เคยบอกใคร แม้
กระทั่งพ่อแม่ของผม พวกเขาทำกับเพื่อนๆ
ของผม . . . คงไม่ยอมรับผมถ้าพวกเขา
เหมือนที่พวกเขาไม่ยอมรับคนที่เคยเดินเส้น
ทางนี้ก่อนผม ผมจะต่างจากคนอื่น ผมมีทาง
เลือกคือถูกคุกคามหรือไม่มีใครคบเพราะ
เป็นคนโสด หรือถูกคนสมเพชและเมินเฉย
เพราะบอกความจริง ชีวิตผมเลื่อนรางเต็มที่
ไม่มีพิมเสนในกิเลอาดหรือ”⁵

เนื่องจากความเจ็บปวดและความท้อแท้
อย่างมาก ความสิ้นหวังอย่างมาก สิ่งหนึ่งที่เรา
ควรพยายามจะให้คนเช่นนั้นคือความเชื่อมั่น

ว่าเขาจะไม่โดดเดี่ยว เราควรเน้นย้ำหนักแน่นว่าพระเจ้าเป็นเจ้าของเรา เหล่าเทพอยู่กับเรา และเราอยู่กับเขา เห็นใจ พูดเท่านั้นไม่พอ เราต้องเริ่มลงมือทำ เราอาจเปลี่ยนแปลงการเดินทางไม่ได้ แต่เราจะไม่ให้ใครเดินคนเดียว โดยแท้แล้วนั่นหมายถึงการแบกภาระของกันและกัน—นั่น คือ ภาระ และใครจะรู้ว่าภาระจะถูกยกไปในความ เป็นมรรตัยหรือไม่หรือยกไปเมื่อใด แต่เราสามารถเดินไปด้วยกันและแบกภาระด้วยกัน เราสามารถพยุงพี่น้องชายหญิงของเราแก่เช่นพระเยซูคริสต์ทรงพยุงเรา (ดู แอลมา 7:11-13)

และโดยผ่านทั้งหมดนี้เราจะเกิดความซาบซึ้งมากขึ้นอีกครั้งต่อสิ่งที่พระเจ้าช่วยให้รอดทรงทำเพื่อเราในท้ายที่สุด ดังที่ข้าพเจ้าเคยกล่าวไว้ว่า

“ในการแสวงหาหาสันติสุขและความเข้าใจในเรื่องยากๆ เหล่านี้ เราจำเป็นต้องจดจำว่าเรากำลังอยู่—และเลือกอยู่—ในโลกที่ตกแล้วซึ่งตามจุดประสงค์ของพระเจ้าเราจะถูกทดสอบและทดสอบครั้งแล้วครั้งเล่าขณะพยายามเป็นเหมือนพระเจ้า ผู้เป็นเจ้าของ คำรับรองสำคัญที่สุดในแผนของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของ จะมีพระเจ้าช่วยให้รอด พระผู้ไถ่ ผู้จะทรงยกเราขึ้นอย่างมีชัยเหนือการทดสอบและการทดลองเหล่านี้เมื่อเรามีศรัทธาในพระองค์ ถึงแม้ต้นทุนการทำเช่นนั้นล้าลึงยิ่งทั้งสำหรับพระบิดาผู้ทรงส่งพระบุตรมาและพระบุตรผู้เสด็จมา การเห็นค่า

ความรักอันสูงส่งนี้เท่านั้นจึงจะทำให้เราทนต่อความทุกข์ของเราที่น้อยกว่าของพระองค์ได้ จากนั้นเราจะเข้าใจ และรับการไถ่ในท้ายที่สุด”⁶

เราเรียนรู้อย่างรวดเร็วว่าการรับใช้ที่ดีที่สุดและเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนน้อยที่สุดมักไม่มากพอจะปลอบโยนหรือให้กำลังใจในระดับที่ผู้คนต้องการ หรือหากเราประสบผลสำเร็จครั้งหนึ่งแล้ว เรามักจะทำซ้ำไม่ไหว อีกทั้งเราไม่ใช่ซูเปอร์ฮีโร่คอยป้องกันคนที่เราหวังใจไม่ให้ถดถอย นี่จึงเป็นสาเหตุที่สุดท้ายแล้วเราต้องหันไปหาพระเยซูคริสต์ และพึ่งพาพระองค์ (ดู 2 นิโไฟ 9:21)

บ่อยพอสมควรที่เราช่วยไม่ไหว—หรืออย่างน้อยก็ไม่ สามารถระงับความช่วยเหลือของเราหรือไม่สามารถช่วยซ้ำได้ทั้งที่บางครั้งเราช่วยได้สำเร็จ แต่พระคริสต์ทรงช่วยได้ พระเจ้าผู้เป็นเจ้าพระบิดาทรงช่วยได้ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงช่วยได้ และเราจำเป็นต้องพยายามเป็นตัวแทนของทั้งสามพระองค์ต่อไปโดยช่วยเมื่อเราช่วยได้และในที่ซึ่งเราช่วยได้

ปลุกใจตนเองอีกครั้ง

สำหรับท่านที่มุ่งมั่นตั้งใจแบกภาระของกันและกัน สำคัญที่ท่านจะปลุกใจตนเองอีกครั้งและให้กำลังใจตนเองเมื่อคนอื่นคาดหวังจากท่านมากและเอาไปจากท่านมาก ไม่มีใครเข้มแข็งถึงขนาดพวกเขาไม่เคยรู้สึก

การรับใช้ที่เราให้
เมื่อเราแบกภาระ
ของกันและกัน
สำคัญอย่างยิ่ง—
เป็นงานของพระ
อาจารย์อย่างแท้จริง

เหน็ดเหนื่อยหรือหงุดหงิดหรือไม่ยอมรับว่าต้องดูแลตนเอง พระเยซูทรงประสบความเหน็ดเหนื่อยเช่นนั้น ทรงรู้สึกท้อแท้กำลัง พระองค์ทรงมีแต่ให้ แต่มีผลเสียติดมาด้วย และพระองค์ทรงรู้สึกท้อแท้สิ่งนั้นส่งผลให้คนมากมายพึ่งพาพระองค์ เมื่อหญิงที่เป็นโรคโลหิตตกสัมผัสพระองค์ท่ามกลางฝูงชน พระองค์ทรงรักษาเธอ แต่พระองค์ทรงสังเกตเช่นกันว่า “ฤทธิ์ชานออกจากพระองค์” (ดู มาระโก 5:25-34)

ข้าพเจ้าอัศจรรย์ใจเสมอที่พระองค์บรรทมได้ท่ามกลางพายุในทะเลกาลิลีซึ่งร้ายแรงและรุนแรงจนसानุศิษย์ชาวประมงที่มากด้วยประสบการณ์ยังคิดว่าเรือจะล่มนั้นแสดงว่าพระองค์ทรงเหน็ดเหนื่อยมาก ท่านสามารถให้อิวาทและให้พรโดยไม่รู้สีกท้อแท้หมดกำลังได้กี่ครั้ง ผู้ดูแลต้องมีคนดูแลด้วย ท่านต้องมีเชื่อเพลิงในถังก่อนจึงจะให้เชื้อเพลิงแก่ผู้อื่นได้

โรซาลีน คาร์เตอร์ ประธานกรรมการสถาบันดูแลสุขภาพโรซาลีน คาร์เตอร์เคยกล่าวว่า “มีคนเพียงสี่ประเภทในโลก คนที่เคยเป็นผู้ดูแล คนที่ปัจจุบันเป็นผู้ดูแล คนที่จะเป็นผู้ดูแล และคนที่จะต้องมีผู้ดูแล”⁷

เห็นชัดว่า “ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ให้การดูแลกับผู้รับการดูแลเป็นความสัมพันธ์ที่ [จริงจัง แม้กระทั่ง] ศักดิ์สิทธิ์”⁸ อย่างไรก็ตาม เมื่อเราประสบความท้าทายของการแบกภาระกันและกัน เราสามารถจดจำว่าไม่มีใครหนีพ้นผลกระทบจากการเห็นใจความเจ็บปวดและความทุกข์ของคนที่เราห่วงใย

หาสมดุล

สำคัญที่ต้องหาวิธี
ทำให้บทบาทการดูแล
ของท่านสมดุลกับด้าน

อื่นของชีวิตท่าน—รวมทั้งงาน ครอบครัว ความสัมพันธ์ และกิจกรรมที่ท่านเข้าร่วม ในคำพูดการประชุมใหญ่สามัญเกี่ยวกับเรื่องนี้ ข้าพเจ้าพยายาม “มอบคำสรรเสริญแก่พวกท่านทุกคน แก่ทุกคนที่ทำอย่างมากมาย และห่วงใยอย่างลึกซึ้งและทำงานหนักด้วย ‘เจตนาที่ดี’ หลายท่านโอบอ้อมอารีมาก ข้าพเจ้ารู้ว่าบางท่าน [อาจต่อสู้ทางอารมณ์หรือด้านรณทางการเงิน] ในชีวิตท่านเองและท่านยังหาบางอย่างแบ่งปัน [กับผู้อื่น] ดังที่กษัตริย์เบ็นจามินเตือนผู้คนของเขา เราต้องไม่วิ่งเร็วเกินกำลังที่มีและควรทำทุกอย่างตามระเบียบ (ดู โมไซยาห์ 4:27)”⁹ แต่ กระนั้น ข้าพเจ้ารู้ว่าหลายท่านวิ่งเร็วมากและบางครั้งดูเหมือนท่านไม่มีเรี่ยวแรงจะช่วยเหลือและไม่มีความปรารถนามากพอจะทำ

เมื่อปัญหาใหญ่เกินกำลัง พึงจำข้อความเหล่านี้จากข้อเขียนของเดวิด แบบทที่

“ความหวังไม่ใช่ความรู้สึก—ไม่ใช่ปีติ
ท่วมทับท่ามกลางปัญหา

“... ความหวังไม่ใช่ไม้กายสิทธิ์ที่เสกให้
ปัญหาหมดไป ความหวังเป็นเชือกนิรภัยที่
สามารถดึงเราไว้ไม่ให้ถูกมรสุมในชีวิตพัดไป

“เมื่อท่านวางความหวังในพระเยซู เท่ากับ
ท่านวางความเชื่อมั่นในคำสัญญาของ
พระองค์ที่ว่าพระองค์จะไม่ทรงไปจากท่าน
หรือทอดทิ้งท่าน—พระองค์จะทรงทำสิ่งที่
ดีที่สุดสำหรับท่าน ถึงแม้ท่านจะอยู่ท่ามกลาง
ปัญหาใหญ่ ความหวังทำให้ท่านสามารถ
อยู่อย่างสงบ โดยรู้ว่าพระเยซูทรงอยู่กับท่าน
ทุกอย่างก้าวของทางนั้น”¹⁰

ข้าพเจ้ารักวิธีที่เปาโลจัดการกับปัญหา
นี้และความรู้สึกไม่คู่ควรในพระคัมภีร์
พระเจ้าทรงอธิบายว่าพระคุณของพระองค์
เพียงพอสำหรับเปาโลและฤทธานุภาพของ
พระองค์ “ทำให้ดีพร้อมในความอ่อนแอ”

เปาโลเขียนต่อจากนั้นว่า “เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจะ อวดบรรดาความอ่อนแอ ของข้าพเจ้ามากขึ้นด้วย ความยินดีอย่างยิ่ง เพื่อ ว่าฤทธานุภาพของพระ คริสต์จะอยู่ในข้าพเจ้า” (2 โครินธ์ 12:9)¹¹

วางใจพระบิดาและพระบุตร

เราต้องวางใจว่าพระ บิดาบนสวรรค์ของเรา

และพระเยซูคริสต์ทรงสนพระทัยเราและสิ่งที่เราทำอย่าง แท้จริง พระองค์ทรงต้องการทำให้เรา “ดีพร้อมในความ อ่อนแอ”—เช่นที่ท่านต้องการให้คนที่ท่านห่วงใยดีพร้อม ในความอ่อนแอ

ข้าพเจ้ากล่าวคำพยานว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเราดีและจะทรงเสริมสร้างพลังให้เราเพื่อเราจะเสริม สร้างพลังให้ผู้อื่น ไม่ได้หมายความว่าปัญหาของเราจะหมด ไปทุกครั้งหรือโลกจะสงบทันที แต่หมายความว่าพระองค์ จะทรงฟังคำสวดอ้อนวอนของท่าน และคำสวดอ้อนวอน ของคนที่ท่านห่วงใย—คนเป็นม่าย คนหย่าร้าง คนเหงา คนทุกข์ใจ คนเสพติด ผู้ป่วย คนสิ้นหวัง—ทุกคน¹²

พี่น้องทั้งหลาย การรับใช้ที่เราให้เมื่อเราแบกภาระของ กันและกันสำคัญอย่างยิ่ง—เป็นงานของพระอาจารย์อย่าง แท้จริง จดหมายหลายฉบับที่ส่งมาในห้วงงานข้าพเจ้า เน้นย้ำว่ามีคนต้องการความช่วยเหลืออีกมาก ความช่วยเหลือนั้นเป็นมาจากสวรรค์สำหรับผู้เดือดร้อน

ข้าพเจ้าเคยกล่าวครั้งหนึ่งว่า “เมื่อเราพูดถึงคนที่เป็ นเครื่องมือในพระหัตถ์ของพระเจ้า เราได้รับรู้ว่าการ ทิ้งปวงไม่ได้มาจากอีกด้านหนึ่งของม่านเท่านั้น เทพบาง องค์คือคนที่เราเดินด้วยและพูดด้วย—ที่นี่ เดี่ยวนี้ ทุก วันนั้น บางองค์อาศัยอยู่ในละแวกเดียวกับเรา บางองค์ให้ กำเนิดเรา และในกรณีของข้าพเจ้า เทพองค์หนึ่งถูกส่งมา แต่งงานกับข้าพเจ้า โดยแท้แล้ว ดูราวกับว่าสวรรค์ไม่เคย อยู่ใกล้เรามากเท่าเวลาที่เราเห็นความรักของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ

ประจักษ์ชัดในความกรุณาและความกตัญญูของคนดีและ บริสุทธิจึ่งคำว่า *เป็นดังเทพ* คือคำๆ เดียวที่นึกขึ้นได้”¹²

สำหรับข้าพเจ้า เมื่อท่านพยายามแบ่งเบาภาระของกัน และกัน ท่านเป็นเทพแห่งความเมตตาอย่างแท้จริง ขอให้ ท่านได้รับคืนร้อยเท่าจากทั้งหมดที่ท่านพยายามให้ ■

อ้างอิง

1. See “Mental Health by the Numbers,” National Alliance on Mental Illness, nami.org.
2. See “World’s Largest Porn Site Reveals the Most-Searched Porn Genre of 2016,” Fight the New Drug, Jan. 9, 2017, fightthenewdrug.org.
3. “Parenting in America,” Pew Research Center, Dec. 17, 2015, pewsocialtrends.org; see also D’Vera Cohn and Andrea Caumont, “10 Demographic Trends That Are Shaping the U.S. and the World,” Pew Research Center, Mar. 31, 2016, pewsocialtrends.org.
4. Merriam-Webster’s Collegiate Dictionary, 11th ed. [2003], “empathy.”
5. จดหมายส่วนตัว
6. เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, “เหมือนภาษาชนเผ่า,” เลียโฮนา, พ.ย. 2013, 40.
7. See rosallyncarter.org/UserFiles/Jensen.pdf; see also Rosalynn Carter, ใน Randi Kaplan, “How to Care for the Caregiver,” May 13, 2015, health.usnews.com.
8. Nancy Madsen-Wilkerson, “When One Needs Care, Two Need Help,” Ensign, Mar. 2016, 38.
9. เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, “แบ่งกำมือหนึ่งกับน้ำมันเล็กน้อย,” เลียโฮนา, ก.ค. 1996, 38.
10. David Batty, “Finding Hope in the Midst of Life’s Problems,” livingfree.org.
11. See Anne C. Pingree, “Making Weak Things Become Strong,” Ensign, Dec. 2004, 28–30.
12. ดู ดัลลีน เอช. โอคัส, “พระองค์ทรงรักษาผู้ที่แบกภาระหนัก,” เลียโฮนา, พ.ย. 2006, 6–9.
13. เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, “การปฏิบัติของเหล่าเทพ,” เลียโฮนา, พ.ย. 2008, 37.

บทที่ 4

จงเฝ้าระวัง

บทนี้เป็นบทที่ 4 ของประวัติศาสตร์จักรเซมรรายส์เล่มชุดใหม่ชื่อ วิสุทธิชน: เรื่องราวของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์ในยุคสุดท้าย หนังสือจะมีอยู่ในรูปแบบที่พิมพ์แล้ว 14 ภาษา ในหมวดประวัติศาสตร์ของแอปพลิเคชันคลังคัมคัมว่าพระกิตติคุณ และที่ วิสุทธิชน.lds.org อีกหลายบทจะจัดพิมพ์ในฉบับต่อไปจนกว่าจะออกเล่ม 1 ช่วงปลายปีนี้ บทเหล่านั้นจะมีให้อ่าน 47 ภาษาในแอปพลิเคชันคลังคัมคัมว่าและที่ วิสุทธิชน.lds.org

6 อิมมา เฮล อายุยี่สิบเอ็ดปีได้ยื่นเกี่ยวกับโจเซฟ สมิทครั้งแรกเมื่อเขามาทำงานให้โยสิยาห์ สโตเวลล์ในฤดูใบไม้ผลิปี 1825 โยสิยาห์จ้างชายหนุ่มกับพ่อของเขา ช่วยหาสมบัติที่ฝังไว้ในที่ดินของเขา¹ ตำนานของชาวพื้นเมืองอ้างว่ากลุ่มนักสำรวจจุดเหมืองเงินและซออนสมบัติไว้ในบริเวณนั้นเมื่อหลายร้อยปีก่อน โดยที่รู้ว่าโจเซฟมีพรสวรรค์ในการใช้ศิลาผู้หยั่งรู้ โยสิยาห์จึงเสนอค่าจ้างงามและส่วนแบ่งหากเขาจะช่วยค้นหา²

ไอแซค พ่อของอิมมาสนับสนุนงานนี้ เมื่อโจเซฟและพ่อของเขามาที่ไร่ สโตเวลล์ในฮาร์โมนีย์ รัฐเพนซิลเวเนีย—หมู่บ้านที่อยู่ห่างจากพอลโมราไปทางใต้ 240 กิโลเมตร—ไอแซคทำหน้าที่เป็นพยานเมื่อพวกเขาลงชื่อทำสัญญา เขาให้คนงานพักอยู่ที่บ้านของเขาด้วย³

อิมมาพบกับโจเซฟหลังจากนั้นไม่นาน เขาอายุน้อยกว่าเธอ สูงร้อยแปดสิบกว่า เซนติเมตรและดูเป็นคนที่เคยชินกับการทำงานหนัก เขามีตาสีฟ้า ผิวขาว และเขาเดินกะเผลกกะเผลกเล็กน้อย ไวยากรณ์ของเขาลึกลับ บางครั้งใช้คำพูดเยิ่นเย้อในการแสดงความคิดเห็น แต่ก็ดูออกว่ามีความเฉลียวฉลาดโดยธรรมชาติเมื่อเขาพูด เขาและพ่อของเขาเป็นคนดีที่ชอบนมัสการด้วยตนเองแทนที่จะเข้าร่วมศาสนจักรที่อิมมาและครอบครัวของเธอมีศรัทธา⁴

ทั้งโจเซฟและเอ็มมาชอบกิจกรรมกลางแจ้ง ตั้งแต่เด็ก เอ็มมาชอบขี่ม้าและพายเรือแคนูในแม่น้ำใกล้บ้านเธอ โจเซฟไม่ได้เป็นนักขี่ม้าที่เชี่ยวชาญ แต่เขาเก่งกีฬามวยปล้ำและกีฬาที่ใช้ลูกบอล เขามีท่าที่เป็นกันเองเมื่ออยู่กับคนอื่น ยิ้มง่าย และมักจะเล่าเรื่องตลกขบขัน เอ็มมาเป็นคนเก็บตัวมากกว่าแต่เธอชอบฟังเรื่องขำขันที่ดีและคุยได้กับทุกคน เธอชอบอ่านหนังสือและร้องเพลงด้วย⁵

หลายสัปดาห์ผ่านไป เอ็มมารู้จักโจเซฟดีขึ้น พ่อแม่ของเธอเริ่มกังวลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของพวกเขา โจเซฟเป็นคนงานจนๆ จากรัฐอื่น พวกเขาหวังว่าลูกสาวจะเลิกสนใจโจเซฟและแต่งงานกับคนที่มาจากครอบครัวมีฐานะในหมู่บ้านเดียวกัน พ่อของเอ็มมาเริ่มหวาดระแวงเรื่องการค้นหาสมบัติและสงสัยเกี่ยวกับบทบาทของโจเซฟในงานนี้เช่นกัน ดูเหมือนไอแซค เฮลจะไม่ใส่ใจกับเรื่องที่โจเซฟ

พยายามโน้มน้าวให้โยสิยาห์ สโตเวลล์ล้มเลิกการค้นหาเมื่อเห็นได้ชัดว่าจะไม่ได้อะไรเลย⁶

เอ็มมาชอบโจเซฟมากกว่าผู้ชายคนอื่นที่เธอรู้จักและเธอไม่เลิกคบกับเขา หลังจากโจเซฟประสบความสำเร็จในการโน้มน้าวโยสิยาห์ให้ล้มเลิกการค้นหาเหรียญเงิน เขายังอยู่ในฮาร์โมนีย์ต่อไปเพื่อทำงานในไร่โยสิยาห์ บางครั้งเขาทำงานให้โจเซฟและโพลลีในไร่ครอบครัวเจ้าของฟาร์มในแถบนั้นด้วย เมื่อว่างจากงาน เขาไปหาเอ็มมา⁷

หลังจากนั้นไม่นาน โจเซฟและศิลาผู้หยิ่งฐูของเขากลายเป็นหัวข้อซุบซิบนินทาในฮาร์โมนีย์ คนสูงวัยบางคนในเมืองเชื่อในผู้หยิ่งฐู แต่ลูกหลานหลายคนของพวกเขาไม่เชื่อ หลานชายของโยสิยาห์อ้างว่าโจเซฟเอาเปรียบลูกของเขา จึงนำชายหนุ่มมาที่ศาลและแจ้งข้อหาเขาว่าเป็นนักต้มตุ๋น

ในปี 2015 ศาสนจักรสร้างบ้านจำลองหลังนี้ของไอแซคกับเอลิซาเบธ เฮลในเมืองฮาร์โมนีย์ รัฐเพนซิลเวเนีย โจเซฟ สมิธพบเอ็มมาบุตรสาวของพวกเขาเมื่อท่านอาศัยอยู่ที่นั่นขณะทำงานให้โยสิยาห์ สโตเวลล์

สถานจักรบูรณะบ้านไม้ของครอบครัวสมิธในเมืองแมนเชสเตอร์ นิวยอร์กโดยใช้โครงสร้างเดิม หลังจากแต่งงานกันในปี 1827 โจเซฟกับเอ็มมาอาศัยอยู่ที่นี้กับบิดามารดาของท่าน

โจเซฟยืนอยู่ต่อหน้าผู้พิพากษาท้องถิ่น เขาอธิบายว่าเขาพบศิลาได้อย่างไร โจเซฟ ซีเนียร์เป็นพยานว่าเขาทูลขอพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของอยู่เสมอให้แสดงพระประสงค์ของพระองค์ต่อพวกเขาเกี่ยวกับของประทานอันน่าอัศจรรย์ของโจเซฟ ในฐานะผู้หยั่งรู้ในที่สุด โยสิยาห์ยืนต่อหน้าศาลและกล่าว “โจเซฟไม่ได้ฉ้อโกงเขา

“ข้าพเจ้าเข้าใจถูกหรือไม่” ผู้พิพากษากล่าว “ว่าท่านเชื่อว่านักโทษคนนั้นมองเห็นได้ด้วยความช่วยเหลือจากศิลา”

“ไม่ โยสิยาห์ยืนยัน “ข้าพเจ้ารู้อย่างแน่นอนว่านั่นเป็นเรื่องจริง”

โยสิยาห์เป็นบุคคลที่ผู้คนในชุมชนนับถือและยอมรับ ถ้อยคำของเขาในที่สุด การพิจารณาคดีไม่พบหลักฐานว่าโจเซฟหลอกลวงเขา ผู้พิพากษาจึงยกคำร้องดังกล่าว⁸

ในเดือนกันยายน ปี 1826 โจเซฟกลับไปที่เนินเขาเพื่อรับแผ่นจารึก แต่โมโรไนบอกว่าเขายังไม่พร้อม “จงถอนตัวจากกลุ่มนกล่าสมบัติ” ทูตสวรรค์บอกเขา มีคนช่วยอยู่ในบรรดาพวกเขา? โมโรไนให้เวลาท่านอีกหนึ่งปีเพื่อทำให้ความประสงค์ของเขาตรงกันกับพระประสงค์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ หากเขาไม่ทำเช่นนั้น ทูตสวรรค์จะไม่มอบแผ่นจารึกให้เขา

ทูตสวรรค์บอกเช่นกันว่า คราวหน้าให้เขาพาคนบาง คนไปกับเขาด้วย เป็นคำขอเดียวกันกับที่ท่านเคยขอไว้

ในตอนท้ายของการไปเยือนโจเซฟครั้งแรกที่เนินเขา แต่เนื่องจากอัลวินสิ้นชีวิต โจเซฟจึงสับสน

“ใครคือคนที่เหมาะสม” เขากลาม

“เจ้าจะรู้” โมโรไนกล่าว

โจเซฟแสวงหาการนำทางจากพระเจ้าผ่านศิลาผู้หยั่งรู้ของเขา เขารู้ว่าคนที่เหมาะสมคือเอ็มมา¹⁰

โจเซฟสนใจเอ็มมาตั้งแต่เขาพบเธอ เช่นเดียวกับอัลวิน เธอเป็นคนที่จะช่วยให้เขากลายเป็นชายที่พระเจ้าทรงต้องการให้ทำงานของพระองค์ แต่เอ็มมาเป็นมากกว่านั้น โจเซฟรักเธอและต้องการแต่งงานกับเธอ¹¹

ในเดือนธันวาคม โจเซฟอายุยี่สิบเอ็ดปีในอดีต เขาปล่อยให้ตนเองถูกชักจูงไปทางนั้นทางนี้โดยความคาดหวังของคนที่ต้องการได้ประโยชน์จากพรสวรรค์ของเขา¹² แต่หลังจากการไปเยือนเนินเขาครั้งสุดท้าย เขารู้ว่าเขาต้องทำมากขึ้นเพื่อเตรียมตัวรับแผ่นจารึก

ก่อนกลับไปฮาร์โมนีย์ โจเซฟพูดกับพ่อแม่ของเขา “ผมตัดสินใจว่าจะแต่งงาน” เขาบอกพวกเขา “หากพ่อกับแม่ไม่มีอะไรคัดค้าน นางสาวเอ็มมา เฮลคือคนที่ผมเลือก” พ่อแม่พอใจกับการเลือกของเขา และลูซีสันับสนุนให้โจเซฟมาอยู่กับพวกเขาหลังจากแต่งงาน¹³

ในคืนวันที่ 22 กันยายน ปี 1827 โจเซฟกับเอ็มมาขับรถม้าไปยังเนินเขาสูงนี้ที่ฝั่งแม่น้ำจาร์กพระคัมภีร์มอรมอน หลังจากได้แผ่นจารึก โจเซฟซ่อนไว้ในโพรงไม้ช่วงหนึ่งเพื่อคุ้มครองแผ่นจารึกให้พ้นจากพวกนักล่าสมบัติ

โจเซฟใช้เวลาอยู่กับเอ็มมามากเท่าที่เป็นไปได้ในฤดูหนาวนั้น บางครั้งเขายืมรถลากเลื่อนของครอบครัวในทีเมื่อหิมะทำให้เดินทางกลับบ้านครอบครัวเฮลล่ามาก แต่พ่อแม่ของเธอยังคงไม่ชอบเขา ความพยายามของเขาที่จะเอาชนะครอบครัวนี้ล้มเหลว¹⁴

ในเดือนมกราคม ปี 1827 เอ็มมาไปเยี่ยมบ้านครอบครัวสโตเวลล์ ซึ่งที่นั่นเธอและโจเซฟจะใช้เวลาด้วยกันได้โดยไม่มีสายตาคัดค้านจากครอบครัวเธอ โจเซฟขอเอ็มมาแต่งงานที่นั่น ในตอนแรกเอ็มมาดูเหมือนจะแปลกใจ เธอรู้ว่าพ่อแม่ของเธอจะต่อต้านการแต่งงาน¹⁵ แต่โจเซฟขอให้เธอคิดดูก่อน พวกเขาแอบแต่งงานกันตอนนั้นได้เลยโดยไม่ต้องให้พ่อแม่เธอรับรู้

เอ็มมาไตร่ตรองคำขอแต่งงาน การแต่งงานกับโจเซฟจะทำให้พ่อแม่เธอผิดหวัง แต่นั่นเป็นการเลือกของเธอและเธอรักเขา¹⁶

หลังจากนั้นไม่นาน ในวันที่ 18 มกราคม ปี 1827 โจเซฟกับเอ็มมาแต่งงานกันในบ้านของผู้พิพากษาศาลแขวง จากนั้นพวกเขาไปที่แมนเชสเตอร์และเริ่มต้นชีวิตด้วยกันในบ้านหลังใหม่ของพ่อแม่โจเซฟ บ้านหลังนั้นสะดวกสบาย แต่โจเซฟ ซีนีเยร์กับลูซี่ใช้เงินมากเกินไป

เพื่อให้มีบ้านหลังนี้ จึงค้างค้างวดและถูกยึดบ้าน ตอนนั้นพวกเขาเข้าบ้านหลังนี้จากเจ้าของใหม่¹⁷

ครอบครัวสมิธชอบให้โจเซฟและเอ็มมาอยู่กับเขา แต่การเรียกจากสวรรค์ของลูกชายทำให้พวกเขากังวล ผู้คนแถบนั้นได้ยินเรื่องแผ่นจารึกทองคำและบางครั้งก็ไปหาแผ่นจารึก¹⁸

วันหนึ่งโจเซฟไปทำธุระในเมือง โดยที่คาดว่าเขาจะกลับมารับประทานอาหารเย็น พ่อแม่เขากังวลใจที่เขาไม่กลับมา พวกเขา รอหลายชั่วโมงและนอนไม่หลับ ในที่สุดโจเซฟก็เปิดประตูและทรุดตัวลงนั่งที่เก้าอี้อย่างเหนื่อยล้า

“ทำไมลูกถึงกลับบ้านดึก” พ่อเขาถาม

“ผมถูกตีสอนอย่างหนักที่สุดเท่าที่ผมเคยได้รับในชีวิตผมครับ” โจเซฟกล่าว

“ใครตีสอนลูกหรือ” พ่อเขาถาม

“ทูตสวรรค์ของพระเจ้าครับ” โจเซฟตอบ “ทูตสวรรค์บอกว่าผมละเลย” วันที่เขาต้องพบกับโมโรไนครั้งต่อไปใกล้จะถึงแล้ว “ผมต้องรีบทำหลายอย่าง” เขากล่าว “ผมต้องเริ่มทำสิ่งที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงบัญชาให้ผมทำ”¹⁹

หลังจากการเก็บเกี่ยวฤดูใบไม้ร่วง โยสิยาห์ สโตเวลล์และโจเซฟไนท์เดินทางไปทำธุระแถบแมนเชสเตอร์ ชายทั้ง

สองรู้ว่าใกล้จะครบรอบสี่ปีที่โจเซฟไปเยือนเนินเขา นั้น และพวกเขาอยากรู้ว่าในที่สุดโมโรไนจะมอบแผ่นจารึกให้ โจเซฟหรือไม่

พวกนักค้นหาสมบัติในท้องถื่นรู้ด้วยว่าถึงเวลาที่โจเซฟ จะได้รับบันทึก ก่อนหน้านั้นนักค้นหาสมบัติคนหนึ่งชื่อชา มูเอล ลอเรนซ์ตระเวนอยู่ที่เนินเขาเพื่อค้นหาแผ่นจารึก โดยที่กังวลว่าชามูเอลจะก่อเรื่องยุ่งยาก โจเซฟจึงส่งพ่อ ของเขาไปที่บ้านชามูเอลในเย็นวันที่ 21 กันยายนเพื่อ จับตาดูเขาและเผชิญหน้ากับเขาหากเขามีท่าทีว่าจะไปที่ เนินเขา²⁰

จากนั้นโจเซฟเตรียมตนเองให้พร้อมจะพื่อนำเอาแผ่น จารึกมา วันรุ่งขึ้นเป็นวันที่เขาจะไปเยือนเนินเขาซึ่งเขา ทำเป็นประจำทุกปี แต่เพื่อให้ไปถึง ก่อนหน้านักค้นหาสมบัติ เขาวางแผน ไปถึงเนินเขาหลังจากเที่ยงคืนไม่นาน —วันที่ 22 กันยายนช่วงเช้ามืด—เมื่อ ไม่มีใครคาดคิดว่าเขาจะออกไป

แต่เขายังจำเป็นต้องหาวิธีคุ้มครอง แผ่นจารึกหลังจากที่เขาได้มา หลังจาก ครอบครัวยกมือทั้งหมดเข้านอน เขา ถามแม่ของเขาเบาๆ ว่าเธอมีตู้ไม้หรือไม่มี ลูซี่ไม่มีและกังวล

“ไม่เป็นไรครับ” โจเซฟบอก “ตอนนี้ผมไม่มีก็ไม่มี เป็นไร”²¹

ไม่นานเอ็มมาก็เข้ามาในห้อง แต่งกายในชุดขี่ม้า เธอกับ โจเซฟขึ้นรถม้าของโจเซฟไนท์และออกเดินทาง²² เมื่อ พวกเขาเดินทางไปถึงเนินเขา เอ็มมารออยู่ในรถม้าขณะที่ โจเซฟปีนเนินเขาขึ้นไปยังที่ซึ่งซ่อนแผ่นจารึกไว้

โมโรไนปรากฏตัว โจเซฟยกแผ่นจารึกทองคำและศิลา ผู้หยั่งรู้ออกจากหีบศิลา ก่อนที่โจเซฟจะเดินลงเนินไป โมโรไนเตือนเขาว่าอย่าให้ใครเห็นแผ่นจารึกยกเว้นคนที่ พระเจ้าทรงกำหนดไว้ โดยสัญญากับเขาว่าแผ่นจารึกจะด้ รับความคุ้มครองหากเขาทำทุกสิ่งในอำนาจของเขาเพื่อปก ปกรักษาแผ่นจารึกเหล่านั้น

“เจ้าต้องเฝ้าระวังและซื่อสัตย์ต่อการพิทักษ์ของเจ้า” โมโรไนบอกเขา “มิฉะนั้นเจ้าจะถูกคนชั่วครอบงำ เพราะ พวกเขาวางแผนและกลอุบายทุกอย่างที่ทำได้เพื่อจะนำเอา แผ่นจารึกไปจากเจ้า และหากเจ้าไม่เอาใจใส่อยู่ตลอดเวลา พวกเขาจะทำสำเร็จ”²³

โจเซฟถือแผ่นจารึกลงเนินไป แต่ก่อนที่เขาจะไปถึงรถ

ม้า เขามัดแผ่นจารึกซ่อนไว้ในท่อนไม้กลางซึ่งจะปลอดภัย จนกว่าเขาได้รับตู้ไม้จากนั้นเขาพบกับเอ็มมา และพา กันกลับบ้านในตอนย่ำรุ่ง²⁴

ที่บ้านครอบครัวสมิธ ลูซี่รอโจเซฟและเอ็มมาด้วยความ กระวนกระวายใจขณะจัดหาอาหารเข้าให้โจเซฟ ซีเนียร์ โจเซฟไนท์ และโยสิยาห์ สโตเวลล์ หัวใจเธอเต้นแรงขณะ ทำงาน เกรงว่าลูกชายของเธอจะกลับมาโดยไม่มีแผ่นจารึก²⁵ ไม่นานนัก โจเซฟกับเอ็มมาจึงเข้ามาในบ้าน ลูซี่มองดูว่า โจเซฟมีแผ่นจารึกหรือไม่แต่เดินตัวสั่นออกจากห้องไปเมื่อ เธอเห็นว่าเขาไม่ได้ถืออะไรมาด้วย

โจเซฟเดินตามเธอไป “แม่ครับ” เขาพูด “อย่ากังวล”

เขายื่นวัตถุชิ้นหนึ่งซึ่งพันอยู่ใน ผ้าเช็ดหน้าให้เธอ ลูซี่สัมผัสได้ถึงสิ่งที่ เป็นเหมือนแว่นตาขนาดใหญ่ผ่านผ้า สิ่งนั้นคืออูริมและทุมมิม ศิลาผู้หยั่งรู้อัน พระเจ้าทรงเตรียมไว้สำหรับแปลแผ่น จารึก²⁶

ลูซี่รู้สึกปีติยินดี ดูประหนึ่งโจเซฟจะ ยกมือออกจากอก แต่เมื่อเขาไปสมทบ กับคนอื่นๆ ในบ้าน เขาทำหน้าที่เสิร์ฟและ รับประทานอาหารเข้าเฝ้าย่างๆ หลังจากรับประทานอาหารเสร็จ เขา ชบหน้ากับอูริมอย่างสิ้นหวัง “ผมผิดหวัง” เขากล่าวกับ โจเซฟไนท์

“โอ้” ชายที่สูงวัยกว่าพูด “ผมเสียใจ”

“ผมผิดหวังอย่างยิ่ง” โจเซฟย้ำ สีหน้าเขาเปลี่ยนเป็นยิ้ม “นี่ดีกว่าที่ผมคาดไว้ตั้งสิบเท่า!” จากนั้นเขาเริ่มอธิบายถึง ขนาดและน้ำหนักของแผ่นจารึก เขาพูดถึงอูริมและ ทุมมิมอย่างตื่นเต้น

“ผมมองเห็นอะไรก็ได้” เขาบอก “สิ่งเหล่านั้นอัศจรรย์ มาก”²⁷

วันรุ่งขึ้นหลังจากเขาได้รับแผ่นจารึก โจเซฟไปทำงาน ช่อมบ่อน้ำในเมืองใกล้เคียงเพื่อหาเงินซื้อตู้ไม้จากนั้น เขาก็เดินทางกลับบ้านครอครวสมิธ โจเซฟ ซีเนียร์ ได้ยินชายกลุ่มหนึ่ง วางแผนขโมยแผ่นจารึกทองคำ “เราจะเอาแผ่นจารึกก็ได้” คนหนึ่งในพวกนั้นพูด “ไม่ว่าจะต้องเจอกับโจ สมิธ หรือมารทั้งหมดในนรก”

ด้วยความตระหนก โจเซฟ ซีเนียร์รีบกลับบ้านไปบอก

.....
*ก่อนโจเซฟลงจากเนินเขา
โมโรไนเตือนท่านว่าอย่า
ให้ใครดูแผ่นจารึกยกเว้น
คนที่พระเจ้าทรงกำหนด*
.....

เอ็มมา เธอบอกว่าเธอไม่รู้ว่าจะแผ่นจารึกอยู่ที่ไหน แต่เธอแน่ใจว่าโจเซฟเก็บรักษาไว้อย่างปลอดภัย

“ดี” โจเซฟ ซีเนียร์ตอบ “แต่จำไว้ว่าเธอชาวสุญเสียพรและสิทธิบุตรหัวปีของเธอเพราะสิ่งเล็กน้อย มันอาจเป็นเช่นนั้นกับโจเซฟ”²⁸

เพื่อให้มั่นใจว่าแผ่นจารึกปลอดภัย เอ็มมาควมมานานกว่าหนึ่งชั่วโมงไปหาโจเซฟซึ่งกำลังทำงานอยู่ในไร่ เธอพบเขาอยู่ข้างบ่อ มอมแมมไปด้วยดินและเหงื่อจากการทำงานในวันนั้น เมื่อโจเซฟได้ยินเกี่ยวกับอันตราย เขามองเข้าไปในอูรีมทุมมิมและเห็นว่าแผ่นจารึกยังปลอดภัย

ที่บ้าน โจเซฟ ซีเนียร์ เดินไปมาหน้าบ้าน เหลือบมองไปที่ถนนทุกนาที่จนเขาเห็นโจเซฟและเอ็มมา

“พ่อครับ” โจเซฟพูดเมื่อเขาเข้ามาถึง “ทุกอย่างปลอดภัยดี—ไม่มีอะไรให้ต้องห่วง”²⁹

แต่ถึงเวลาที่ต้องลงมือแล้ว

โจเซฟรีบไปที่เนินเขา พบเพื่อนไม้ซึ่งซ่อนแผ่นจารึก เขาห่อแผ่นจารึกไว้ในเสื้อตัวหนึ่งอย่างระมัดระวัง³⁰ จากนั้นเขาหลบเข้าไปในป่าและมุ่งหน้ากลับบ้าน สายตาระแวดระวังอันตราย ป่าช่วยพรางสายตาไม่ให้คนที่อยู่บนถนนสายหลักมองเห็นเขา แต่ก็มีที่อีกมากมายให้โจเซฟซ่อน

น้ำหนักของบันทึกถ่วงเขาให้ช้าลง แต่โจเซฟก็เร่งเดินผ่านป่าให้เร็วที่สุดเท่าที่เขาจะทำได้ ต้นไม้ล้มขวางทางตรงหน้าเขาและเมื่อเขากำลังจะข้าม เขารู้สึกว่ามีวัตถุบางอย่างกระแทกเขาจากข้างหลัง เมื่อหันกลับไป เขาเห็นชายคนหนึ่งพุ่งมาที่เขาแกว่งปืนเหมือนตะบอง

โดยใช้มือข้างหนึ่งจับแผ่นจารึกไว้แน่น โจเซฟเหวี่ยงชายคนนั้นล้มลงที่พื้นและรีบหนีเข้าไปในดงลึก เขาวิ่งไปประมาณหนึ่งกิโลเมตรเมื่อชายอีกคนโผล่ออกมาจากหลังต้นไม้ต้นหนึ่งและตีเขาด้วยด้ามปืน โจเซฟสู้กับชายคนนั้น จนสะบัดหลุดและรีบหนีไป พยายามวิ่งออกจากป่าอย่างไม่คิดชีวิต แต่ก่อนที่เขาจะไปได้ไกล ชายคนที่สามก็โจมตีเขา พุ่งตัวเข้าใส่เขาจนเข เมื่อรวบรวมพละกำลังได้ โจเซฟชกชายคนนี้อย่างแรงและวิ่งกลับบ้าน³¹

เมื่อมาถึงบ้าน โจเซฟพุ่งผ่านประตูเข้ามาโดยมีห่อของหนักอยู่ในวงแขนข้างหนึ่ง “พ่อครับ” เขาร้องเรียก “ผมได้แผ่นจารึกมาแล้ว”

แคทเธอริน น้องสาววัยสิบสี่ปีช่วยเขาวางห่อของลงบนโต๊ะขณะคนในครอบครัวที่เหลือพากันมามุงอยู่รอบๆ เขา โจเซฟบอกว่าพ่อและวิลเลียมน้องชายของเขาต้องการแกะห่อของ แต่เขาห้ามไว้

“พวกเราดูไม่ได้หรือ?” โจเซฟ ซีเนียร์ถาม

“ไม่ได้ครับ” โจเซฟตอบ “ครั้งแรกผมไม่เชื่อฟัง แต่คราวนี้ผมตั้งใจจะซื้อสัตย์”

โจเซฟบอกพวกเขาว่าพวกเขาสัมผัสแผ่นจารึกผ่านผ้าได้ วิลเลียม น้องชายของเขาลองยกห่อของนั้นขึ้นมา มันหนักกว่าหิน วิลเลียมบอกได้ว่ามีสิ่งของลักษณะเป็นแผ่นๆ เคลื่อนไหวเหมือนหน้าหนังสือ³² โจเซฟส่งดอน คาร์ลอส น้องชายคนเล็กของเขาไปรับตู้ไม้จากโฮธัมที่อยู่ท้ายถนนกับเยรูซา ภรรยาของเขาและลูกสาวที่เพิ่งเกิด

ไม่ช้าโฮธัมก็มาถึง เมื่อเก็บแผ่นจารึกไว้ในตู้อย่าง

ปลอดภัยแล้ว โจเซฟล้มตัวลงนอนบนเตียงที่อยู่ใกล้ๆ และเริ่มเล่าให้

ครอบครัวฟังเกี่ยวกับชายสามคนในป่า

เมื่อเขาพูด เขารู้สึกว่ามีมือเขาจับระหว่างการโจมตีช่วงหนึ่ง นิ้วโป้งของเขาเคลื่อนไหว

“พ่อครับ ผมต้องหยุดพูดแล้ว” เขาพูดขึ้นมาทันใด “อยากให้พ่อช่วยตั้งนิ้วโป้งผมให้เข้าที่”³³ ■

งานทั้งหมดที่กล่าวถึงมีให้อ่านเป็นภาษาอังกฤษที่ saints.lds.org คำว่า *หัวข้อ* ในอ้างอิงบ่งบอกว่ามีข้อมูลออนไลน์เพิ่มเติมที่ www.lds.org

อ้างอิง

1. Agreement of Josiah Stowell and Others, Nov. 1, 1825, ใน *JSP*, D1:345–52.
2. Smith, *Biographical Sketches*, 91–92; Oliver Cowdery, “Letter VIII,” *LDS Messenger and Advocate*, Oct. 1835, 2:200–202; Joseph Smith History, 1838–56, volume A-1, 7–8, ใน *JSP*, H1:234 (draft 2); Smith, *On Mormonism*, 10. **หัวข้อ:** Treasure Seeking (การแสวงหาทรัพย์สมบัติ)
3. Agreement of Josiah Stowell and Others, Nov. 1, 1825, ใน *JSP*, D1:345–52.
4. Pratt, *Autobiography*, 47; Burnett, *Recollections and Opinions of an Old Pioneer*, 66–67; Woodruff, *Journal*, July 4, 1843, and Oct. 20, 1855; Emmeline B. Wells, “L.D.S. Women of the Past,” *Woman’s Exponent*, Feb. 1908, 36:49; Joseph Smith III, “Last Testimony of Sister Emma,” *Saints’ Herald*, Oct. 1, 1879, 289; ดู Staker and Ashton, “Growing Up in the Isaac and Elizabeth Hale Home”; and Ashurst-McGee, “Josiah Stowell Jr.—John S. Fullmer Correspondence,” 108–17. ดูด้วย
5. Baugh, “Joseph Smith’s Athletic Nature,” 137–50; Pratt, *Autobiography*, 47; Burnett, *Recollections and Opinions of an Old Pioneer*, 66–67; *Recollections of the Pioneers of Lee County*, 96;

โจเซฟของยืมที่บึงที่มีกุญแจล็อกแบบนี้นำมาจากไฮรัมพี่ชายท่านเพื่อใช้เก็บแผ่นจารึกพระคัมภีร์มอรมอน

- Youngreen, *Reflections of Emma*, 61, 67, 65, 69; Emmeline B. Wells, "L.D.S. Women of the Past," *Woman's Exponent*, Feb. 1908, 36:49.
6. Joseph Smith History, 1838–56, volume A-1, 8, ใน *JSP*, H1:234 (draft 2); Smith, *Biographical Sketches*, 92; Bushman, *Rough Stone Rolling*, 51–53; Staker, "Isaac and Elizabeth Hale in Their Endless Mountain Home," 104.
  7. Joseph Smith History, 1838–56, volume A-1, 7–8, ใน *JSP*, H1:234–36 (draft 2); Knight, *Reminiscences*, 2; Joseph Smith III, "Last Testimony of Sister Emma," *Saints' Herald*, Oct. 1, 1879, 290.
  8. William D. Purple, "Joseph Smith, the Originator of Mormonism," *Chenango Union*, May 2, 1877, [3]; ดู An Act for Apprehending and Punishing Disorderly Persons (Feb. 9, 1788), *Laws of the State of New-York* (1813), 1:114. ด้วย หัวข้อ: Joseph Smith's Leg Surgery (การผ่าตัดขาโจเซฟ สมิธ)
  9. "Mormonism—No. II," *Tiffany's Monthly*, July 1859, 169.
  10. Knight, *Reminiscences*, 2.
  11. Lucy Mack Smith, History, 1844–45, 96; ดู Knight, *Reminiscences*, 2. ด้วย
  12. ดู "The Original Prophet," *Fraser's Magazine*, Feb. 1873, 229–30.
  13. Lucy Mack Smith, History, 1845, 97.
  14. Knight, *Reminiscences*, 2; Joseph Smith III, "Last Testimony of Sister Emma," *Saints' Herald*, Oct. 1, 1879, 289.
  15. Joseph Smith III, "Last Testimony of Sister Emma," *Saints' Herald*, Oct. 1, 1879, 289; Joseph Smith History, 1838–56, volume A-1, 8, ใน *JSP*, H1:236 (draft 2).
  16. Joseph Smith III, "Last Testimony of Sister Emma," *Saints' Herald*, Oct. 1, 1879, 290; Joseph Lewis and Hiel Lewis, "Mormon History. A New Chapter, about to Be Published," *Ambony Journal*, Apr. 30, 1879, 1; ดู Oliver Cowdery, "Letter VIII," ใน *LDS Messenger and Advocate*, Oct. 1835, 2:201. ด้วย
  17. Joseph Smith History, 1838–56, volume A-1, 8, ใน *JSP*, H1:236 (draft 2); Lucy Mack Smith, History, 1844–45, book 4, [11]–[12]; book 5, [1]–[3]. หัวข้อ: Sacred Grove and Smith Family Farm (ป่าศักดิ์สิทธิ์และไร่ของครอบครัวสมิธ)
  18. "Mormonism—No. II," *Tiffany's Monthly*, July 1859, 167–68.
  19. Lucy Mack Smith, History, 1844–45, book 5, [4]–[6].
  20. Knight, *Reminiscences*, 2.
  21. Lucy Mack Smith, History, 1844–45, book 5, [6].
  22. Lucy Mack Smith, History, 1845, 105.
  23. Lucy Mack Smith, History, 1844–45, book 6, [1].
  24. "Mormonism—No. II," *Tiffany's Monthly*, June 1859, 165–66; Lucy Mack Smith, History, 1844–45, book 5, [6].
  25. Lucy Mack Smith, History, 1844–45, book 5, [6]–[7]; Knight, *Reminiscences*, 2.
  26. Lucy Mack Smith, History, 1844–45, book 5, [7]–[8].
  27. Knight, *Reminiscences*, 2–3; Joseph Smith History, 1838–56, volume A-1, 5, ใน *JSP*, H1:222 (draft 2); ดู แอลลามา 37:23. ด้วย
  28. Lucy Mack Smith, History, 1844–45, book 5, [8]–[10]; "Mormonism—No. II," *Tiffany's Monthly*, Aug. 1859, 166; Smith, *Biographical Sketches*, 103; ดู Genesis 25:29–34. ด้วย
  29. Lucy Mack Smith, History, 1844–45, book 5, [10] and adjacent paper fragment.
  30. Lucy Mack Smith, History, 1844–45, book 5, [11]. หัวข้อ: Gold Plates (แผ่นจารึกทองคำ)
  31. Lucy Mack Smith, History, 1844–45, book 5, [11].
  32. "The Old Soldier's Testimony," *Saints' Herald*, Oct. 4, 1884, 643–44; Salisbury, "Things the Prophet's Sister Told Me," 1945, Church History Library; Ball, "The Prophet's Sister Testifies She Lifted the B. of M. Plates," 1954, Church History Library; Smith, *William Smith on Mormonism*, 11; Lucy Mack Smith, History, 1844–45, book 5, [11]; Joseph Smith III, "Last Testimony of Sister Emma," *Saints' Herald*, Oct. 1, 1879, 290.
  33. Lucy Mack Smith, History, 1844–45, book 5, [11]–[12]. หัวข้อ: Lucy Mack Smith (ลูซี่ แมค สมิธ)

ศาสนจักรอยู่ที่นี่หรือ

ผมเข้าร่วมศาสนจักรเมื่ออายุ 36 ปี บางครั้งผมรู้สึกเข้มแข็งทางวิญญาณ แต่หลายครั้งผมทำไปโดยไม่รู้สักอะไร ระหว่างตารางงานที่วุ่นวาย การเริ่มอาชีพใหม่ของภรรยา สุขภาพที่ย่ำแย่ และความท้าทายอื่นๆ ผมเริ่มมีปัญหาทางวิญญาณ ผมเข้าร่วมการประชุมที่โบสถ์และช่วยสอนโนควรัมมัคนายก แต่นั่นคือทั้งหมดที่ผมมีแรงจูงใจให้ทำ ผมไม่มีกำลังใจจะเปิดพระคัมภีร์หรือคุกเข่าสวดอ้อนวอน

ผมยังคงมีปัญหาอยู่เมื่อผมเดินทางไปทำธุระทางภาคเหนือของชิลี เราขับรถจากสนามบินในเมืองโกเปียไปสองชั่วโมงไปถึงสถานที่ก่อสร้างโครงการติดตั้งแผงพลังงานแสงอาทิตย์ในทะเลทรายอาตากามาของชิลี ผม

ประหลาดใจที่ภูมิภาคนี้อยู่ไกลมาก มีเพียงทะเลทรายสีแดงสุดลูกหูลูกตา ภูมิภาคประเทศแถบนี้ว่างจนน่ากลัว

หลังจากอยู่ที่นั่นราวหนึ่งสัปดาห์ เราขับรถไปเมืองใกล้ที่สุดเพื่อซื้อข้าวของเครื่องใช้ ที่นั่นผมเห็นอาคารหลังหนึ่งสะดุดตา ผมขอให้คนขับจอดรถ อาคารหลังนั้นมีสนามสวย มีรั้วเหล็กดัดสีด้าล้อมรอบ หน้าอาคารมีป้ายคูนตา “La Iglesia de Jesucristo de los Santos de los Últimos Días” หรือ “ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย”

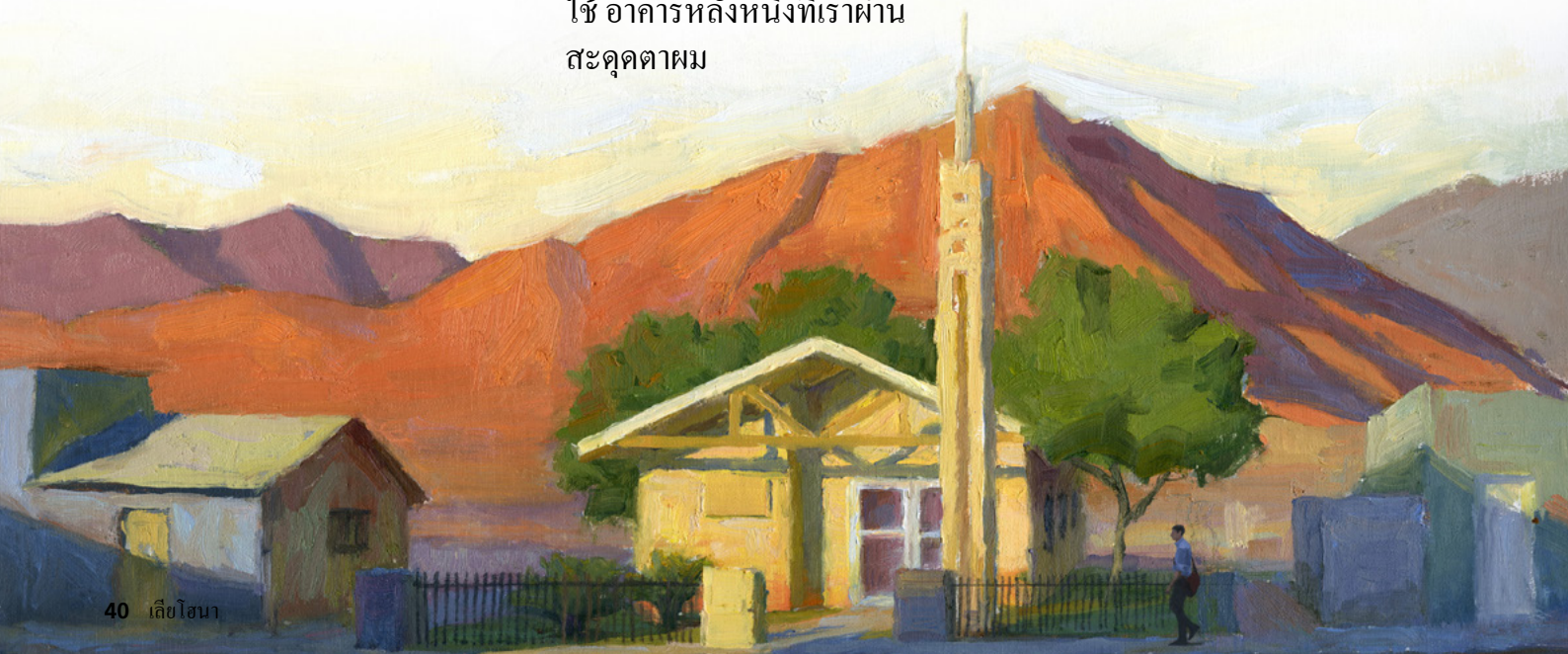
“ศาสนจักรอยู่ที่นี่หรือ” ผมคิด ผมประหลาดใจที่ศาสนจักรมาถึงดินแดนไกลโพ้นเช่นนี้ของโลก ผมถ่ายรูปอาคารประชุมส่งให้ภรรยา คำตอบของเขามีผลลึกซึ้งต่อผม “พระ

บิดาบนสวรรค์ทรงนึกถึงผู้คนของพระองค์ทุกที่”

นี่เป็นข่าวสารส่งตรงจากพระบิดาบนสวรรค์มาถึงผม ในความเครียดของการดำเนินชีวิตประจำวัน ผมลืมไปว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงรักบุตรธิดาทุกคนของพระองค์ และต้องมีคนเตือนสติ พระองค์ทรงรักวิสุทธิชนเหล่านั้นในเมืองเล็กๆ ไกลโพ้นท่ามกลางทะเลทราย และพระองค์ทรงรักผมเช่นกัน

คืนนั้นผมคุกเข่าและขอบพระทัยพระบิดาบนสวรรค์สำหรับพรที่พระองค์ประทานแก่ผมวันนั้น การรู้ว่าพระองค์ทรงรักผมช่วยผมสร้างความเข้มแข็งทางวิญญาณอีกครั้ง และยังคงทำให้ผมเข้มแข็งทุกวัน ■
จอน อิวานส์, รัฐแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา

เมื่อเราขับรถไปเมืองใกล้ที่สุดเพื่อซื้อข้าวของเครื่องใช้ อาคารหลังหนึ่งที่เราผ่านสะดุดตาผม

สองคณะเผยแผ่ สองครอบครัวได้รับพร

บณะรับใช้ในคณะเผยแผ่ แอริโซนา เมซา ผมได้รับ อีเมลบ่อยครั้งจากพี่สาว ในอาร์เจนตินา นาดาเลียไม่ได้เป็น สมาชิกศาสนจักร หลายปีก่อน เมื่อ ลูกสาวของเธอสิ้นชีวิต ครอบครัวเรา พยายามแบ่งปันพระกิตติคุณกับเธอ แต่เธอไม่ยอมรับ

ผมยังคงแบ่งปันประจักษ์พยานกับ เธอระหว่างผมเป็นผู้สอนศาสนา ใน อีเมลฉบับหนึ่ง ผมบอกเธอเรื่องที่ผม กับคู่หูผู้หญิงคนหนึ่ง ลูกสาวของผู้ หญิงคนนั้นสิ้นชีวิตเช่นกัน เราเป็น พยานเรื่องครอบครัวนินด์ร์และเธอ รู้สึกมีความหวังในสิ่งที่เราแบ่งปัน ผมบอกนาดาเลียว่าเธอจะรู้สึกเช่น เดียวกัน เธอเขียนกลับมาว่าเธออยาก จะรู้สึกแบบนั้นแต่คิดว่าศรัทธาของ เธอไม่แรงกล้าพอ

ผมตัดสินใจเขียนจดหมายเชิญ ชวนให้นาดาเลียสวดอ้อนวอนทูลขอ พระองค์ทรงช่วยให้เธอเชื่อ ผมรู้สึก ได้รับการกระตุ้นเตือนให้เขียนหนึ่ง ย่อหน้าเป็นภาษาอังกฤษและส่งต่อ ให้ผู้สอนศาสนาคนหนึ่ง นาดาเลียรู้ แต่ภาษาสเปน ผมจึงบอกให้เธอไปหา ผู้สอนศาสนาและขอให้พวกเขาแปล ให้เธอฟัง ผมคาดว่าผู้สอนศาสนาคน หนึ่งคงรู้ภาษาอังกฤษ

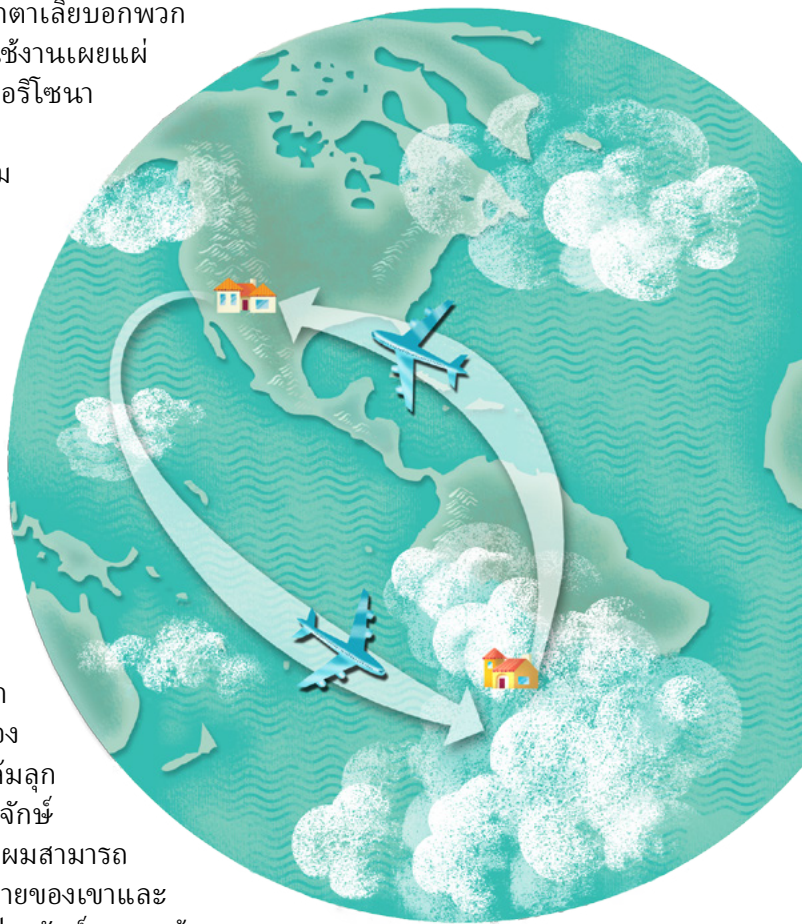
ไม่นานหลังจากนั้น ผมได้รับอีเมล จากนาดาเลีย เธอพบผู้สอนศาสนา และขอให้พวกเขาแปลจดหมาย พวก เขาอ่านในใจและยิ้ม เมื่อนาดาเลีย ถามว่าผมเขียนอะไร พวกเขาตอบ ว่า “เรามาคุยเรื่องนี้กันเถอะ!” ผม เขียนว่านาดาเลียกำลังเป็นทุกข์กับ ความตายของบุตรสาว และผมขอให้

ผู้สอนศาสนาสอนเธอเรื่องแผนแห่ง ความรอด

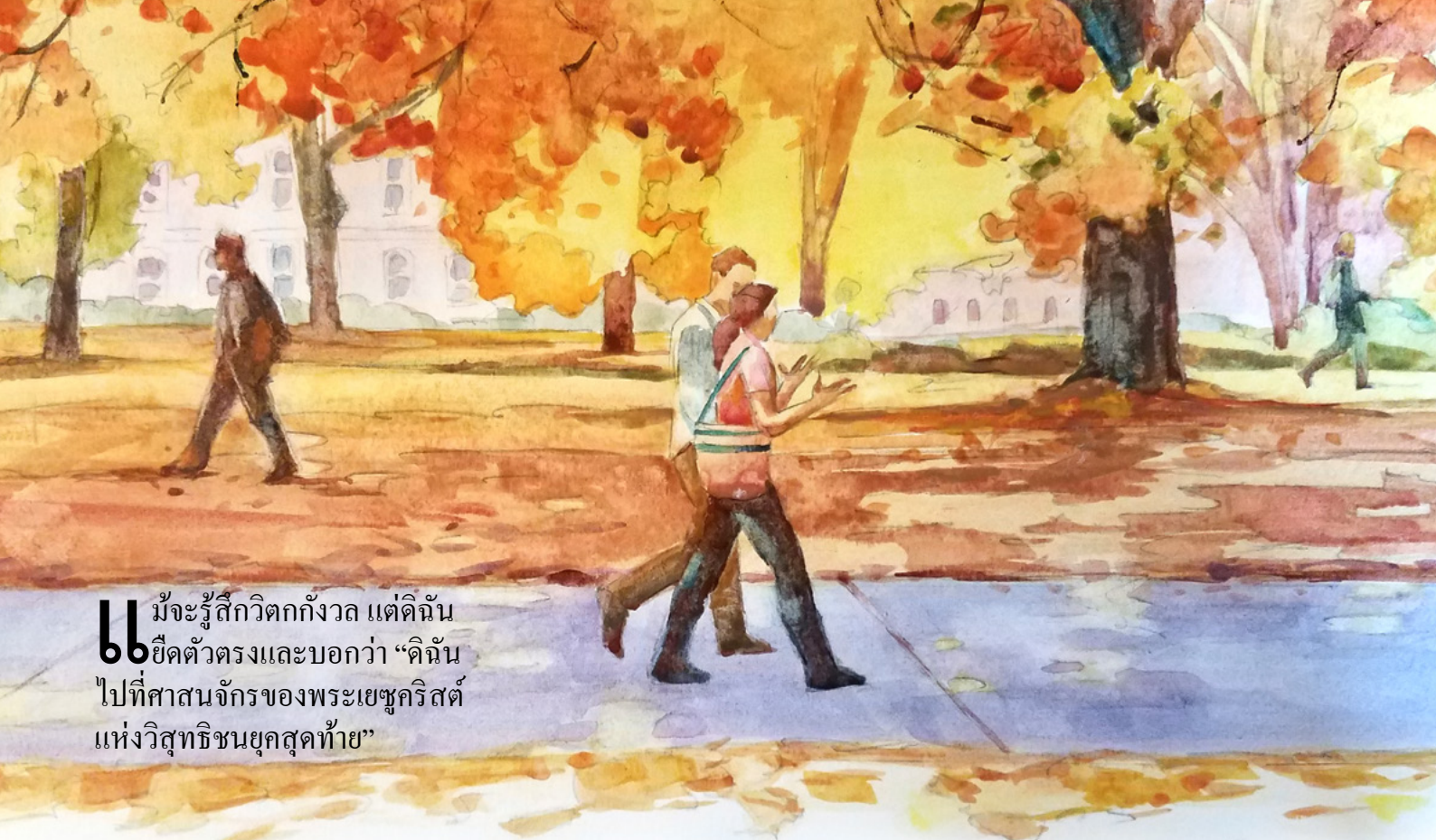
ผู้สอนศาสนาแบ่งปันข่าวสาร สั้นๆ นาดาเลียชอบสิ่งที่พวกเขา สอน ต่อจากนั้นนาดาเลียบอกพวก เขาว่าผมกำลังรับใช้งานเผยแผ่ ในเมืองเมซา รัฐแอริโซนา สหรัฐอเมริกา

หนึ่งปีต่อมา ผม ย้ายไปอยู่เขตที่ ครอบครัวของ เอ็ดเดอร์ลาร์สัน อยู่ ผมทำความ รู้จักครอบครัว ของเขาและ เขาทำความ รู้จักครอบครัว ของผม ทั้งสอง ครอบครัวได้รับ พรเอ็ดเดอร์ลาร์- สันสวดอ้อนวอน ให้น้องชายของเขา มาตลอดเพราะน้อง ชายของเขากำลังล้มลุก คลุกคลานกับประจักษ์ พยานของตนเอง ผมสามารถ สลับคู่ไปกับน้องชายของเขาและ ช่วยให้น้องชายมีประจักษ์พยานเข้ม แข็ง เอ็ดเดอร์ลาร์สันกับคู่ของเขา สอนนาดาเลียต่อและเธอรับบัพติศมา ในที่สุด ผมรู้ว่าพระเจ้าทรงส่งเราสวน ทางกัน ผมมาแอริโซนา ส่วนเอ็ดเดอร์ ลาร์สันไปอาร์เจนตินาเพื่อเราทั้งคู่จะ ได้ช่วยพระองค์ทำให้ครอบครัวเรา เข้มแข็งในพระกิตติคุณ ■

ฮวน มานูเอล โกเมซ, เมืองโรซารีโอ อาร์เจนตินา

พรมอบพระทัยที่ได้ รับมอบหมายให้มา แอริโซนา ส่วนเอ็ดเดอร์ ลาร์สันได้รับมอบหมายให้ ไปอาร์เจนตินาเพื่อเราทั้งคู่ จะได้ช่วยพระเจ้าเป็นพรแก่ ครอบครัวเรา

แม้จะรู้สึกวิตกกังวล แต่ดิฉัน
ยึดตัวตรงและบอกว่า “ดิฉัน
ไปที่ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์
แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย”

ได้รับพรเพราะดิฉันประกาศความเชื่อ

ดิฉันรับบัพติศมาเมื่ออายุ 19 ปี
ครอบครัวและเพื่อนดิฉันหลาย
คนไม่ยอมรับการตัดสินใจเข้า
ร่วมศาสนจักรของดิฉัน แต่สิ่งนั้นไม่
ได้หยุดดิฉัน สองสัปดาห์ต่อมา ดิฉัน
เริ่มศึกษาวิทยาลัยชั้นปีที่สอง เมื่อ
ดิฉันกลับไปวิทยาลัย ดิฉันเริ่มกังวล
ใจเกี่ยวกับศาสนาใหม่ของดิฉัน

ดิฉันกังวลว่าจะไม่มีความกล้าที่จะ
ยื่นหยัดเพื่อศาสนาของดิฉัน ดิฉัน
รู้สึกโดดเดี่ยว ดิฉันไม่เคยเจอสมาชิก
ศาสนจักรที่วิทยาลัย และดิฉันไม่รู้
ว่าอาคารประชุมอยู่ที่ไหน หรือแม่แต่ว่า
มีออร์ดหรือสาขาใกล้ๆ หรือไม่ ดิฉัน
สวดอ้อนวอนทูลขอความกล้าจากพระ
บิดาบนสวรรค์ ดิฉันสวดอ้อนวอน
ทูลขอความมั่นใจในการยื่นหยัดเพื่อ
ความเชื่อใหม่ของดิฉัน

สองสามวันต่อมา ดิฉันช่วยบางคน

ย้ายเข้ามา ดิฉันพบชายหนุ่มชื่อ
ไบรอันและเรากลายเป็นเพื่อนกัน วัน
หนึ่งขณะที่เรากำลังเดินผ่านวิทยาลัย
เขาถามว่าดิฉันมีแผนทำอะไรในวัน
อาทิตย์ ดิฉันบอกเขาว่าดิฉันจะไป
โบสถ์

“โอ้ คุณไปโบสถ์ไหนหรือ” เขาถาม
แม้จะรู้สึกท้อใจสัปดาห์ก่อน แต่ดิฉัน
ยึดตัวตรงและบอกว่า “ดิฉันไปที่
ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่ง
วิสุทธิชนยุคสุดท้าย”

ดิฉันภูมิใจตนเองมาก! ดิฉันกังวล
มากกว่าไบรอันจะมีปฏิริยาอย่างไร
ทันใดนั้นดิฉันเห็นผู้สอนศาสนา ก่อน
ที่ไบรอันจะพูดอะไร ดิฉันบอกเขาว่า
เดี๋ยวมา ดิฉันวิ่งไปหาผู้สอนศาสนา
พวกเขาดีใจมากที่พบดิฉันและให้
รายละเอียดการเดินทางไปโบสถ์ใน
วันรุ่งขึ้น

ดิฉันกลับมาหาไบรอันและอธิบาย
สิ่งที่เกิดขึ้น ดิฉันยังได้แบ่งปันกับ
เขาเล็กน้อยเกี่ยวกับศาสนจักร เรา
เดินต่อไปโดยไม่มีอะไรแตกต่าง เว้น
แต่ว่าดิฉันเดินอย่างมีพลัง ดิฉันรู้สึก
ถึงความอบอุ่นและสันติสุขที่พระ
วิญญาณเท่านั้นทรงนำมา ดิฉันเคย
กังวลเกี่ยวกับความโดดเดี่ยวและ
ไม่รู้ว่าจะไปโบสถ์ที่ไหน แต่ดิฉัน
เชื่อว่าผู้สอนศาสนาเหล่านั้นที่มาอยู่
ตรงนั้นในเวลานั้นเป็นวิธีที่พระบิดา
บนสวรรค์ประทานพรให้ดิฉันเพราะ
ดิฉันประกาศความเชื่อ

10 กว่าปีผ่านไป นับตั้งแต่นั้น
เป็นต้นมาดิฉันไม่เคยกลัวที่จะบอกว่า
“ดิฉันเป็นสมาชิกศาสนจักรของพระ
เยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย!” ■
คริสติน แมคเอลเดอร์รี่ แมสซาชูเซตส์
สหรัฐอเมริกา

ความช่วยเหลือจากพระเจ้าตลอดการผ่าตัดสมองสองครั้ง

ระหว่างทำกายภาพบำบัดเพื่อบรรเทาอาการปวดหลัง ดิฉันสังเกตว่าร่างกายชีกซ้ายไม่มีแรงและชา เมื่ออธิบายอาการเหล่านี้ให้นักกายภาพบำบัดฟัง เขารู้สึกกังวลและกระตุ้นให้ดิฉันไปพบแพทย์ ผลเอ็มอาร์ไอเผยว่าสมองโตได้กระโหลกและกักน้ำไขสันหลังไว้ในคอของดิฉันมาหลายปี ส่งผลให้ปวดหลังและปวดศีรษะรุนแรงตลอดเวลา ทางเลือกเดียวคือผ่าตัด แต่ถึงแม้จะผ่าตัดไปแล้ว ดิฉันก็ยังปวดไม่หาย หกเดือนต่อมา ดิฉันกลับไปพบแพทย์เพื่อตรวจเพิ่มและพบว่าน้ำไขสันหลังที่ถูกกักไว้มีเพิ่มขึ้น ดิฉันกลัวมากเมื่อต้องรับการผ่าตัดที่แสนเจ็บปวดอีกครั้ง ดิฉันกับสามีขอความเห็นจากแพทย์หลายคนและเดินทางรักษาที่ปรึกษาแพทย์คนหนึ่งซึ่งเชื่อมั่นว่าการนำเอาสมองส่วนหนึ่งออกไปจะช่วยได้

การพักฟื้นจากการผ่าตัดสมองครั้งที่สองเป็นประสบการณ์เจ็บปวดที่สุดของชีวิต ดิฉันทูลอย่างสิ้นหวังขอให้พระวิญาณปลอมโยนดิฉัน ดิฉันฟังคำพูดและเพลงสวด สวดอ่อนนวมตลอดเวลา และได้รับพรฐานะปุโรหิตหลายครั้ง ดิฉันรู้ผ่านการพักฟื้นที่เจ็บปวดว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงไต่ถามคำสวดอ่อนนวมของดิฉันและคนอื่นๆ ที่สวดอ่อนนวมเพื่อดิฉัน พระองค์ทรงส่งคนมาหาดิฉันในยามต้องการพยาบาลคนหนึ่งในนอร์ธช่วยให้ดิฉันรู้วิธีจัดการ คุณลุงกับคุณป้าของดิฉันพาดิฉันไปโรงพยาบาลเมื่อสังเกตเห็นสัญญาณขาดน้ำ และเด็กชายปลุ่มวัยคนหนึ่งฝากของเล่นไว้ตรงบันไดบ้านให้ลูกชายของเราเพราะอยากช่วยครอบครัว โดยผ่านประสบการณ์นี้และอีกมากมาย ดิฉันรู้สึกได้ว่าพระ

ผู้ช่วยให้รอดทรงประคองดิฉันและประจักษ์พยานของดิฉันเข้มแข็งขึ้นทุกวัน ประสบการณ์ที่ศักดิ์สิทธิ์และยอดเยี่ยมครั้งนี้เกิดจากประสบการณ์ที่เจ็บปวดอย่างแท้จริง ถึงแม้การผ่าตัดครั้งที่สองจะประสบผลสำเร็จ แต่ความไม่สบายยังมีอยู่ และดิฉันต้องฝึกปรับตัวให้เข้ากับชีวิตที่มีความเจ็บปวดเรื้อรังและวางใจว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงมีจุดประสงค์ในนั้น แต่ดิฉันมีความหวังในคำสัญญาของพระองค์ว่าพระองค์จะยังคงทำให้ดิฉันเข้มแข็งต่อไปในความท้าทาย ดังที่พระองค์ตรัสว่า “เราจะไปเบื้องหน้าเจ้า เราจะอยู่ทางขวามือเจ้าและทางซ้ายเจ้า และพระวิญาณของเราจะอยู่ในใจเจ้า และเหล่าเทพของเราห้อมล้อมเจ้า เพื่อประคองเจ้าไว้” (คพ. 84:88) ■ บริน นุกเกอร์, รัฐไอดาโฮ สหรัฐอเมริกา

ฟลเอ็มอาร์ไอเผยว่าอาการปวดของดิฉันเกิดจากน้ำไขสันหลังที่ถูกกักไว้ในคอของดิฉัน ทางเลือกเดียวคือการผ่าตัด

โดย เฮลเตอร์
ไมเคิล จอห์น ยู. เทห์
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

การกระทำที่สมดล ของความอดทน

เมื่อไม่นานมานี้ข้าพเจ้าพูดกับลูกหลานและเพื่อนวัยเยาว์เพื่อจะ
ได้เข้าใจถึงคำถาม ความท้าทาย ความคับข้องใจ และชัยชนะที่คนหนุ่มสาวเผชิญทุกวันนี้ ข้าพเจ้าไตร่ตรองและสวดอ้อนวอนเกี่ยวกับสิ่งที่ข้าพเจ้าได้รับรู้และสรุปออกมาเป็นประเด็นที่ตอนนี้ข้าพเจ้าจะแบ่งปันโดยหวังว่าสิ่งเหล่านี้จะช่วยตอบคำถามและความท้าทายเหล่านั้น

ฟังพระวิญญูณบรสิฐุทธิ

ตรงข้ามกับความรู้สึกของพวกท่านบางคนในบางครั้ง ข้าพเจ้าประกาศว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของเราในวิธีของพระองค์ พิจารณาพระคัมภีร์ต่อไปนี้:

“เพราะทุกคนที่ขอ, ย่อมได้รับ; และคนที่หา, ย่อมพบ; และแก่ผู้ที่เคาะ, มันจะเปิดให้” (3 นิไฟ 14:78)
“แต่ถ้าใครในพวกท่านขาดสติ

ปัญญาให้คนนั้นทูลขอจากพระเจ้า ผู้ประทานให้กับทุกคนด้วยพระทัยกว้างขวางและไม่ทรงตำหนิ แล้วเขาก็จะได้รับตามที่ทูลขอ” (ยากอบ 1:5)

“ดูเถิด, เราจะบอกเจ้าในความนึกคิดเจ้าและในใจเจ้า, โดยพระวิญญูณบรสิฐุทธิ, ซึ่งจะเสด็จมายังเจ้า และซึ่งจะสถิตอยู่ในใจเจ้า” (คพ. 8:2)

เราจะได้รับคำตอบและการเปิดเผยอย่างไร เราจะรู้ได้อย่างไรว่านี่มาจากพระวิญญูณบรสิฐุทธิและไม่ใช่วิचारของเราเอง ข้าพเจ้าแบ่งปันประสบการณ์ชีวิตสองเรื่องที่เกิดมาเป็นแบบแผน

หลังจากข้าพเจ้ากับซิสเตอร์เทห์ออกเดินทางมาสักระยะหนึ่งแล้ว เริ่มเห็นชัดว่าข้าพเจ้าอยากใช้ชีวิตร่วมกับเธอในวันวันนร โดยปรกตวิสัย ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนและอดอาหารอย่างจริงจัง แต่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงใดๆ ในความรู้สึกของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าไม่รู้

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าเราสามารถ “เบิกบานใจจนกว่าชีวิตจะหาไม่” ขณะที่เราทำตามการกระตุนเตือนจากพระวิญญูณบรสิฐุทธิเลือกสิ่งดีเหนือสิ่งชั่วร้าย และสร้างความสมดลในหน้าที่รับผิดชอบของเรา

สึกร้อนร้อนในทรวงอก แต่ข้าพเจ้ารู้สึกดีเกี่ยวกับการตัดสินใจนั้น ข้าพเจ้าจึงมุ่งมั่นต่อไป ซิสเตอร์เทห์ได้รับคำตอบเดียวกัน และเราก็อยู่ที่นั่น ตั้งแต่ประสบการณ์ครั้งนั้น การตัดสินใจหลายอย่างของข้าพเจ้าเป็นแบบแผนคล้ายคลึงกัน (ดู คพ. 6:22-23)

เปรียบเทียบประสบการณ์นั้นกับประสบการณ์ที่ข้าพเจ้าได้รับเวลานี้เกี่ยวกับงานมอบหมายเฉพาะอย่างจากโควรัมอีครัสวากสิบสองให้เรียกประธานสวดคนใหม่ ขณะที่ข้าพเจ้าดำเนินงานมอบหมายนี้ด้วยเจตนาอารมณ์แห่งการสวดอ่อนน้อมและอดอาหาร ข้าพเจ้าได้รับพรด้วยการกระตุ้นเตือนที่ชัดเจนซึ่งช่วยให้ข้าพเจ้ารู้ว่าควรจะเรียกใคร บางครั้งการกระตุ้นเตือนเกิดขึ้นก่อน บางครั้งเกิดขึ้นระหว่างดำเนินการ หรือบางครั้งเกิดขึ้นหลังจากขั้นตอนการสัมภาษณ์ ข้าพเจ้ารู้สึกอ่อนนุ่มในทรวงอกเสมอ ตั้งแต่นั้นมาข้าพเจ้าตระหนักว่านั่นคือวิธีที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงนำทางข้าพเจ้าในงานมอบหมายเช่นนั้น

เหตุใดพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสื่อสารกับข้าพเจ้าในวิธีที่แตกต่างกับข้าพเจ้าไม่ทราบ สิ่งสำคัญคือข้าพเจ้าเรียนรู้ที่จะตระหนักถึงแบบแผนเหล่านี้ว่าเป็นวิธีที่ข้าพเจ้าได้รับการเปิดเผยส่วนตัว ข้าพเจ้ารู้สึกถึงการปลอบโยนและความมั่นใจในคำตักเตือนต่อไปนี้ “เจ้าจงอ่อนน้อมถ่อมตน; และพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าจะทรงจูงมือนำเจ้าไป, และให้คำตอบคำสวดอ่อนน้อมของเจ้าแก่เจ้า” (คพ. 112:10)

เลือกสิ่งดีเหนือสิ่งชั่วร้าย

บางคนคิดว่าเป็นเรื่องยากขึ้นเรื่อยๆ ที่จะแยกแยะสิ่งถูกจากสิ่งผิด ดูเหมือนจะเริ่มมีพื้นที่สีเทามากขึ้นเรื่อยๆ ความเห็นที่ไม่ถูกต้องแต่เป็นที่นิยมชมชอบในสมัยนี้ดูเหมือนจะสมเหตุสมผลเมื่อมองผ่านเลนส์แคบเพียงอย่างเดียว แต่ขยะเก่าที่ห่อหุ้ม

ด้วยบรรลุมุมๆ ใหม่และหมุนหลังด้วยการโฆษณาที่สร้างสรรค์ก็ยังคงเป็นขยะอยู่

การแยกแยะระหว่างถูกกับผิดไม่จำเป็นต้องทำให้ซับซ้อนเลย แม้ว่าก่อนเราจะรับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราได้รับพรด้วยแสงสว่างของพระคริสต์

“เพราะเหตุนี้, พระวิญญาณของพระคริสต์ประทานให้มนุษย์ทุกคน, เพื่อเขาจะรู้ความดีจากความชั่ว; ดังนั้น, ข้าพเจ้าจึงแสดงวิธีตัดสินใจให้ท่าน; เพราะทุกสิ่งที่เชื่อเชิญให้ทำดี, และชักชวนให้เชื่อในพระคริสต์, ส่งมาโดยเดชานุภาพและของประทานของพระคริสต์; ดังนั้นท่านจะรู้ด้วยความรู้อันสมบูรณ์ว่านี่เป็นของพระเจ้า.

“แต่สิ่งใดก็ตามที่ชักชวนให้มนุษย์ทำชั่ว, และไม่เชื่อในพระคริสต์, และปฏิเสธพระองค์, และไม่รับใช้พระผู้เป็นเจ้าของ, เมื่อนั้นท่านจะรู้ด้วยความรู้อันสมบูรณ์ว่านี่เป็นของมาร; เพราะมารทำงานตามวิธีนี้, เพราะเขาไม่ชักชวนผู้ใดให้ทำความดี” (โมโรไน 7:16-17)

การทดสอบที่ยิ่งใหญ่ที่สุดอย่างหนึ่งในสมัยของเราคือการสนับสนุนศาสนาพยากรณ์ที่มีชีวิตอยู่ พวกเราเกือบทุกคนจะบอกว่า “ง่ายมาก นั่นทำได้อยู่แล้ว ผ่าน”

แต่น่าประหลาดใจมากที่เห็นบางคนผู้ที่ควรจะสนับสนุนศาสนาพยากรณ์ที่มีชีวิตอยู่มีปฏิกิริยาต่อมตินิยมในปัจจุบัน เมื่อเผชิญกับอิทธิพลจากคนรอบข้าง พวกเราบางคนแสดงออกหรือให้ความคิดเห็นราวกับว่าเราไม่รู้ว่ามีศาสนาพยากรณ์ที่มีชีวิตอยู่

จงหาความสมดุลที่เหมาะสม

ท่านมีหลายสิ่งหลายอย่างต้องทำจนท่านรู้สึกเหมือนกำลังถูกดึงไปในทิศทางที่แตกต่างกันหรือไม่ ทายสิว่าอะไร สิ่งนี้จะแย่งลงเรื่อยๆ คำถามก็คือท่านจะหาความสมดุลที่เหมาะสมได้อย่างไร

จงสถาปนาลักษณะนิรันดร์ของวิญญาณเราและอัตลักษณ์ของท่านในฐานะบุตรธิดาของพระผู้เป็นเจ้าของท่าน ทุ่มเทพลังงานของท่านไปที่ความจริงนั้นและความหมายในนั้น สิ่งอื่นๆ ทั้งหมดจะหลุดออกไปจากชีวิตท่านหรือไม่ก็กลับเข้าไปอยู่ในที่ซึ่งควรเป็น¹ พระคัมภีร์สองข้อใช้เป็นหลักธรรมนำทางได้

“แต่เจ้าจงแสวงหาอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าของและความชอบธรรมของพระองค์เสียก่อน, และสิ่งทั้งหมดนี้จะมีเพิ่มเติมมาให้เจ้า” (3 นิไฟ 13:33)

“จงสะสมทรัพย์สมบัติเพื่อตัวพวกท่านเองไว้ในสวรรค์ ที่ไม่มีแมลงจะกินและไม่มีสนิมจะกัด และที่ไม่มีขโมยทะเลงลักเอาไปได้

“เพราะว่าทรัพย์สมบัติของท่านอยู่ที่ไหน ใจของท่านก็อยู่ที่นั่นด้วย” (มัทธิว 6:20-21)

เชื่อหรือไม่ว่า ข้าพเจ้าเคยอยู่ในจุดที่ทำงานอยู่ มีช่วงหนึ่งในชีวิตข้าพเจ้า เมื่อข้าพเจ้ามีงานประจำ ไปโรงเรียนตอนกลางวัน และม้งานนอกเวลาหลังเลิกเรียนจนกระทั่งเช้าตรู่—ขณะที่ซิสเตอร์เทห์กับข้าพเจ้ากำลังเลี้ยงดูครอบครัววัยเยาว์ของเรา ข้าพเจ้ามีเวลานอนเพียงสองชั่วโมง สัปดาห์ละสองสามวันเป็นเวลาสองเดือน ยิ่งไปกว่านั้น ข้าพเจ้ารับใช้อยู่ในฝ่ายอธิการวอร์ดด้วย

นั่นเป็นช่วงเวลาที่ยังเกิดผลมากที่สุดในชีวิตข้าพเจ้า ข้าพเจ้าไม่เคยคิดเลยว่าจะใช้เวลา 24 ชั่วโมงของวันได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่ากับที่ทำไปในช่วงเวลานั้น

ประธานกอร์ดอน บี. ینگค์ลีย์ (1910–2008) เตือนเราว่าเรามีหน้าที่รับผิดชอบต่อครอบครัว นายจ้าง พระเจ้า และตนเอง

เราจะหาความสมดุลในหน้าที่รับผิดชอบเหล่านั้นได้อย่างไร ประธาน ینگค์ลีย์กล่าวว่า “ข้าพเจ้าคิดว่านั่นไม่ใช่เรื่องยาก ข้าพเจ้ารับใช้ในการเรียกหลายอย่างในศาสนจักรนี้ ข้าพเจ้าเป็นบิดาของบุตรห้าคน ที่ยังเด็กและกำลังโตเมื่อข้าพเจ้ารับใช้ในหลากหลายการเรียกเหล่านั้น . . . เราเบิกบานใจกับชีวิต เรามีการสังสรรค์ในครอบครัว เราแค่ทำสิ่งที่ศาสนจักรคาดหวังให้เราทำ”²

เบิกบานใจจนกว่าชีวิตจะหาไม่

การอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่ไม่ใช่การทำตามรายการพระกิตติคุณจนครบถ้วนแล้วบอกว่า “นั่นทำเสร็จแล้ว ต่อไปนี้ก็แค่ทำตัวสบายๆ และพยายามรักษาไว้” แต่คือการเรียนรู้

และการเติบโตอย่างต่อเนื่อง พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์คือการกลับใจและการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา—คือการป็นขึ้นเขาไม่ใช่การเดินเล่นในสวน

กษัตริย์เบ็นจามินกล่าวว่า “และจงดูว่าทำสิ่งทั้งหมดนี้ด้วยปัญญาและระเบียบ; เพราะไม่จำเป็นที่คนจะวิ่งไปเร็วเกินกำลังของตน” (โมไซยาห์ 4:27)

วิสุทธิชนยุคสุดท้ายบางคนน้อมรับข้อพระคัมภีร์นี้ในฐานะข้ออ้างจากความไม่เต็มใจที่จะพยายามทำให้

มากขึ้นหรือทำอย่างสุดความสามารถ ปัญหาคือพวกเขาเพียงให้ความสนใจไปที่ครั้งแรกของข้อพระคัมภีร์

นี่คือครั้งหลัง “และอนึ่ง, สมควรที่เราจะขยันหมั่นเพียร, เพื่อโดยการนั้นเขาจะชนะรางวัล; ฉะนั้น, ทุกสิ่งต้องทำไปตามระเบียบ” ทั้งสองส่วนรวมกันขยายความว่าการทำสิ่งทั้งหมดนี้ด้วยปัญญาและระเบียบจริงๆ แล้วหมายความว่าอย่างไร

เพื่อนนักกีฬาหนุ่มคนหนึ่งบอกข้าพเจ้าถึงปรากฏการณ์ที่เรียกว่า

แรงฮึด ซึ่งเป็นความรู้สึกมีแรงขึ้นมาอีก ทำให้ท่านมีพลังกำลังดำเนินต่อไปแม้เมื่อท่านเหนื่อยล้า

ส่วนเรื่องการหาแรงฮึดในด้านอื่นๆ ของชีวิตเขา เพื่อนข้าพเจ้าบอกว่า “ในฐานะนักศึกษาวิทยาลัย เป็นเรื่องง่ายมากที่จะกลับมาบ้านดึกตื่นและหาข้อแก้ตัวว่าเหนื่อยเกินกว่าจะสวด อ้อนวอนหรืออ่านพระคัมภีร์หรือไปพระวิหารเป็นประจำ อาจมีข้อแก้ตัวต่างๆ มากมายในการไม่ทำสิ่งเหล่านี้ โดยเฉพาะสำหรับนักศึกษาวิทยาลัย แต่สุดท้ายแล้ว เราต้องหาแรงฮึดของเราและทำสิ่งเล็กน้อยเหล่านั้น”

แทนที่จะ อดทน จนกว่าชีวิตจะหาไม่ เราสามารถพบแรงฮึดของเราได้ นั่นคือ—พลังทาง

วิญญาณ—และ เบิกบานใจ จนกว่าชีวิตจะหาไม่ ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าเราสามารถทำเช่นนั้นได้ขณะที่เราทำตามการกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เลือกสิ่งดีเหนือสิ่งชั่วร้าย และสร้างความสมดุลในหน้าที่รับผิดชอบของเรา ■

จากคำปราศรัยให้ข้อคิดทางวิญญาณเรื่อง “นี่คือวันเวลาของท่าน” ที่มหาวิทยาลัยบริดจ์ฮัมป์ตัน-ไอดาโฮ วันที่ 9 มิถุนายน ค.ศ. 2015 ดูบทความเต็มเป็นภาษาอังกฤษที่ web.byui.edu/devotionalsandspeeches

อ้างอิง

1. ดู Ezra Taft Benson, “The Great Commandment—Love the Lord,” *Ensign*, May 1988, 4.
2. *Teachings of Gordon B. Hinckley* (1997), 33.

ข้อสัตย์

ต่อตนเอง—และต่อพระเจ้า

โดย เฟซ ซูเชอร์ลิน แบล็กเฮิร์ทส์

หลังจากเป็นผู้สอนศาสนา
ราวเก้าเดือน ดิฉันกับคู่
พยายามทำงานด้วยกัน
หัวหน้าเผยแผ่เวอร์ตของเรา มีความ
เห็นไม่ตรงกันหลายเรื่อง เราจึงตัดสินใจ
พูดคุยกับอธิการเพื่อดูว่าเราควร
ทำอะไร ลึกๆ แล้วดิฉันหวังเพียง
ว่าอธิการจะพูดคุยกับเขาและแก้ไข
ปัญหาให้เรา

แต่อธิการกลับบอกว่าดิฉันจองหอง
และวิจารณ์ผู้อื่นมากเกินไป ดิฉันเดิน
กระแทกเท้ากลับบ้านด้วยความรู้สึกผิด
หวังและถูกอธิการเข้าใจผิด—เขาพูด
แบบนั้นกับดิฉันได้อย่างไร เขาใส่ใจ
หรือเปล่าว่าเราพยายามแบ่งปันพระ
กิตติคุณ

ดิฉันระบายความรู้สึกขณะเดิน
ไปกับคู่ แต่ทันใดนั้นข้อความหนึ่ง
เข้ามาในความคิดดิฉัน “คนผิดรับ
ความจริงได้ยาก” (1 โครินธ์ 16:2)
ข้อความดังกล่าวทำให้ดิฉันนึกคิด
ความคิดนั้นมาจากพระวิญญาณ
แน่นอน ความจองหองอาจทำให้
ดิฉันไม่ยอมรับว่าคำตำหนิของ
อธิการเป็นความจริง—แต่ดิฉันจะ

โต้เถียงกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้
จริงหรือ

ดิฉันผิด และพระเจ้าทรง
ทำให้ดิฉันรู้ว่าผิด

เลิกเข้าข้างตัวเอง

ตอนนั้นดิฉันพยายามไม่สนใจสิ่งที่
ตนทำผิด “ไม่มีใครอยากจะยอมรับว่า
เรากำลังออกไปจากเส้นทางที่ถูกตั้ง
เอลเดอร์ดีเทอร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟแห่ง
โคเวรัมภ์คริสตจักรสืบทอดเห็นด้วย “. . .
ดังนั้นเมื่อเราตรวจสอบชีวิตเรา เราจึง
มองผ่านตัวกรองของอคติ ข้อแก้ตัว
และเรื่องราวที่เราบอกตัวเองเพื่อ
แก้ต่างให้ความคิดและการกระทำที่
ไม่มีค่าของเรา”¹

ในกรณีของดิฉัน ดิฉันโน้มหน้า
ตนเองให้เชื่อว่าดิฉันกำลังบนเพื่อ
ประโยชน์ของงานเผยแผ่ศาสนาใน
เขตของเรา แทนที่จะยอมรับการรับ
ใช้ข้อสัตย์ของหัวหน้าเผยแผ่
เวอร์ต—ซึ่งดูเหมือนจะบกพร่องใน
สายตาดิฉัน—ดิฉันกลับมองเห็นทันที
ว่าดิฉันเป็นคนไม่สำนึกคุณ ไม่อดทน
และพูดตามตรงคือใจร้าย เพราะการ
กระตุ้นเตือนของพระวิญญาณ ดิฉัน

ความจองหองทำให้
ดิฉันไม่ยอมรับว่า
คำตำหนิของอธิการ
เป็นความจริง—แต่
ดิฉันจะโต้เถียง
กับพระวิญญาณ
บริสุทธิ์ได้จริงหรือ

จึงเห็นได้ว่าการกระทำของดิฉันเป็น
อย่างนั้นจริงๆ

การตรวจสอบความเป็น จริงทางวิญญาณ

การได้รับคำตำหนิตรงไปตรงมา
เช่นนั้นจากพระวิญญาณทำให้เจ็บ
ปวดแต่ส่งผลดีที่สุด ทำให้ดิฉัน
ตระหนักว่าดิฉันต้องข้อสัตย์ต่อ
ตนเองเกี่ยวกับข้อบกพร่องของดิฉัน
ดิฉันรู้ด้วยตนเองว่าพระวิญญาณ
ทรงสามารถเป็นพันธมิตรที่ดีที่สุด

ของพระองค์ได้ (ดู อีเธอร์ 12:27; 1 เปโตร 5:5)

อย่างไรก็ตาม การยอมรับความอ่อนแอของเราอย่างซื่อสัตย์—หรือมองตัวเราอย่างที่เป็นจริงๆ—เป็นก้าวแรกบนเส้นทางสู่การเปลี่ยนแปลงในทางดี เมื่อดิฉันซื่อสัตย์และแสวงหาการนำทางจากพระวิญาณต่อไป พระบิดาบนสวรรค์จะทรงช่วยให้ดิฉันรู้ว่าต้องเปลี่ยนอะไรในชีวิต และเมื่อดิฉันวางใจพระเยซูคริสต์ การซัดเซใช้ของพระองค์ และเดชาานุภาพการขัดเกลากว้างของพระองค์ ดิฉันจะเห็นความก้าวหน้าในตนเอง

แม้ต้องฝืนใจยอมรับความผิดพลาดของดิฉันขณะถูกตำหนิ แต่ดิฉันรู้ว่าเมื่อดิฉันเลือกนอบน้อมต่อตนเอง ซื่อสัตย์ต่อตนเองและต่อพระเจ้า เป็นเจ้า ดิฉันมีความสุขมากขึ้นและยอมรับตนเองมากขึ้น ดิฉันรู้ว่าแม้มีข้อบกพร่อง แต่ดิฉันมีค่าต่อพระบิดาบนสวรรค์—พระองค์ยังคงต้องการให้ดิฉันดีขึ้น โดยผ่านเดชาานุภาพแห่งพระบุตรของพระองค์พระเยซูคริสต์ และการกลับใจอย่างแท้จริง ดิฉันสามารถเป็นคนดีได้มากกว่าที่ดิฉันเคยฝันว่าจะเป็นได้ ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในรัฐยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

อ้างอิง

1. ดีเทอร์ เอฟ. อูคท์ดอร์ฟ, “องค์พระผู้เป็นเจ้า คือข้าพระองค์หรือ?” *เลียวไฮนา*, พ.ย. 2014, 58.
2. แลร์รี่ อาร์. ลอร์เรนซ์, “ข้าพเจ้ายังขาดอะไรอีกบ้าง?” *เลียวไฮนา*, พ.ย. 2015, 35.
3. ดีเทอร์ เอฟ. อูคท์ดอร์ฟ, “องค์พระผู้เป็นเจ้าคือข้าพระองค์หรือ?” 58.

ระหว่างนี้ ดิฉันรู้สึกว้าวุ่นเหมือนเอลเดอร์แลร์รี่อาร์. ลอร์เรนซ์แห่งสาวกเจ็ดสิบทูตกับดิฉันโดยตรงเมื่อท่านเชื่อเชิญให้สมาชิกศาสนจักร “ทูลถามพระเจ้าอย่างนอบน้อมด้วยคำถามต่อไปนี้ ‘อะไรทำให้ข้าพระองค์ไม่ก้าวหน้า’... หากท่านจริงใจ” ท่านกล่าว “คำตอบจะมาอย่างชัดเจนในไม่ช้า จะเป็นการเปิดเผยที่มีให้ท่านเท่านั้น”² ดิฉันรู้ว่าดิฉันมีพลังความสามารถไม่เพียงรับการกระตุ้นเตือนเกี่ยวกับความอ่อนแอของดิฉันเท่านั้นแต่ปรับปรุงให้ดีขึ้นด้วย

จากความอ่อนแอเป็นความเข้มแข็ง

ประสบการณ์สอนดิฉันว่า “ถ้าความอ่อนแอและข้อบกพร่อง [ของดิฉัน] ยังคงแฝงอยู่ในเงา เมื่อนั้นอำนาจแห่งการไถ่ของพระผู้ช่วยให้รอดจะไม่สามารถเยียวยาและทำให้สิ่งเหล่านั้นเข้มแข็ง”³

อย่างไรก็ดี หากดิฉันกล้าพอจะยอมรับความอ่อนแอด้วยความนอบน้อมต่อตนเอง พระผู้เป็นเจ้าจะทรงช่วยดิฉันเปลี่ยนความอ่อนแอเป็นความเข้มแข็งผ่านพระองค์

สมาคมสงเคราะห์จะ น่าเบื่อ หรือเปล่า

ดิฉันประทับใจมากเมื่อเข้าร่วมสมาคมสงเคราะห์ แต่เพราะพวก
เธอต้อนรับดิฉันเป็นอย่างดี ดิฉันจึงรักสมาคมสงเคราะห์

โดย ชาร์ลอตต์ ลาร์คาบาล
นิยายสารคดี

เมื่ออายุครบ 18 ปี ดิฉันมีความสุขแน่นอนเหมือนไม่ได้เป็นวัยรุ่นแล้ว แม้จะยังเรียนมัธยมปลาย เป็นสาว และต้องทำงานบ้านให้ครอบครัวของเราในรัฐแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา แต่ดิฉันเป็นผู้ใหญ่แล้ว ดิฉันกำลังเข้าสู่ช่วงชีวิตใหม่ทั้งหมด และดิฉันตื่นเต้น แต่พอคิดว่าจะต้องอยู่กับ “สตรีสูงวัย” ในสมาคมสงเคราะห์ ดิฉันไม่ตื่นเต้นสักนิด พวกเขามีลูก มีอาชีพการงาน มีหม้อหุงข้าวไฟฟ้า และน่าจะชอบอบขนมพายใส่รองเท้าแตะอยู่บ้าน ดิฉันมีการบ้าน มีแข่งว่ายน้ำ ทาเล็บสีฟ้า และมักจะเสียงทำความสะอาดห้องตรารบไต่ที่เสียงได้ ดิฉันจะเข้ากับคนที่นั่นได้อย่างไร ดิฉันมั่นใจว่าคงจะงุ่มง่าม หงอยเหงา และน่าเบื่อ แต่ดิฉันไป

อย่างแรก สมาคมสงเคราะห์ไม่น่าเบื่อเลย มีรอยยิ้มและเสียงหัวเราะเยอะมาก พวกเขาแบ่งปันความคิดเห็นที่น่าสนใจและจริงใจ แต่พวกเขาไม่กลัวจะหัวเราะด้วย อย่างที่สอง พวกเขาไม่ต่างจากดิฉัน แน่แน่นอนว่าพวกเขาอายุมากกว่าดิฉัน แต่พวกเขาเล่นมุขขำๆ เหมือนดิฉันกับเพื่อนๆ เล่นกัน มีคนถามคำถามตรงกับที่ดิฉันสงสัยมาตลอดมากกว่าหนึ่งครั้ง และ

เมื่อพวกเขาประกาศการประชุมสร้างเสริมสัปดาห์นั้น ดิฉันตกใจมาก พวกเขาจะฝึกศิลปะการป้องกันตัว! ดิฉันอยากฝึกด้วย!

ดิฉันประทับใจมากเมื่อซิสเตอร์ลาร์เซ็น ประธานสมาคมสงเคราะห์ ขอให้ดิฉันยื่นแนะนำตัวแต่ดิฉันทำไม่ได้ไม่เลย ทุกคนยิ้มให้ดิฉัน ซิสเตอร์เอ็ดเวิร์ดส์ครูเซมินารีชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของดิฉันยกนิ้วโป้งให้กำลังใจดิฉัน ซิสเตอร์ริชาร์ดส์ซึ่งจำดิฉันได้จากปฐมวัยพูดว่าเธอไม่อยากจะเชื่อว่าดิฉันเป็น “ผู้ใหญ่เต็มตัว” แล้ว พวกเขาปฏิบัติต่อดิฉันเหมือนดิฉันเป็น “ผู้ใหญ่เต็มตัว” จริงๆ ดิฉันรู้สึกเหมือนเป็นเด็กเล่นแต่งตัว แต่กับสตรีส่วนใหญ่วันนั้น ดิฉันเป็นพี่น้องสตรีคนใหม่

ดิฉันรักสมาคมสงเคราะห์นับจากนั้น เป็นต้นมา ไม่ว่าดิฉันอยู่ในออร์ดิได ทันทีที่เดินเข้าห้องสมาคมสงเคราะห์ ดิฉันรู้สึกได้ถึง ความผูกพันนั้นพี่น้องและความรู้สึกของการเป็นพวกเดียวกัน ดิฉันจะทำสุดความสามารถเพื่อหนุนใจพี่น้องสตรีสมาคมสงเคราะห์และเรียนรู้ทุกอย่างจากพวกเขา

ปรากฏว่าดิฉันอบขนมพายเก่งมาก ■

“เราต้องทะนุถนอมกัน
ดูแลกัน ปลอดภัยกัน และ
รับคำแนะนำสั่งสอน เพื่อเราทุก
คนจะนั่งในสวรรค์ด้วยกัน”

—ลูซี่ แม็ค สมิธ, มารดาของศาสตราจารย์โจเซฟ สมิธ (in *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* [2011], 25.)

สมาคมสงเคราะห์คืออะไร
สมาคมสงเคราะห์ก่อตั้งโดย
ประธานโจเซฟ สมิธเมื่อวันที่
17 มีนาคม ค.ศ. 1842 ในเมือง
นอวู รัฐอิลลินอยส์ องค์กรนี้มี
จุดประสงค์หลักสองประการ
คือ บรรเทาทุกข์คนยากจนและ
คนขัดสน และนำผู้คนมาหาพระ
คริสต์ สมาคมสงเคราะห์ดำเนิน
ต่อเนื่องจนถึงทุกวันนี้ในฐานะ
องค์กรสตรีใหญ่ที่สุดในโลก ที่
น้องสตรีประหลัดกันวันอาทิตย์
และในสภาวะแวดล้อมอื่นตาม
ความจำเป็น

**สิ่งที่คาดหวังได้ในสมาคม
สงเคราะห์**

- สตรีกลุ่มหนึ่งผู้จะรักท่านและ
สนับสนุนท่าน
- โอกาสได้รักและรับใช้สตรีคน
อื่นๆ ในฐานะผู้เยี่ยมสอน
- บทเรียนวันอาทิตย์และการ
ชุมนุมอื่นๆ ที่จะช่วยท่านใน
ชีวิตส่วนตัว เปิดโอกาสให้รับ
ใช้และพัฒนาบทบาทของท่าน
ในฐานะสตรี ธิดา พี่ป้า น้าอา
และ/หรือมารดา

วันแรกของผม

ในโคเวิร์กเฮลเตอร์

ผมอายุน้อยและเป็นเฮลเตอร์คนใหม่ล่าสุด
ผมมีอะไรมอบให้โคเวิร์กเฮลเตอร์ ปากฎว่ามีเยอะมาก!

“หน้าที่หนึ่งซึ่งวิสุทธิชนพึงปฏิบัติต่อพี่น้องของเขาโดยเสรี—คือรักคนเหล่านั้นเสมอ และช่วยเหลือพวกเขาตลอดไป... เราต้องเยียมเยียนเด็กกำพร้าพ่อและหญิงม่ายในความทุกข์ยากของพวกเขา”

—โจเซฟ สมิธ (คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิธ [2007], 459)

โดย ดัลลิน ลูคัทเค

พม่ไม่ประหม่าสักนิดเมื่อเข้าร่วมโควิรม์เอ็ลเดอ์เพราะผมรู้สึกเหมือนรู้ว่าจะคาดหวังอะไร ผมรู้จักทุกคนในโควิรม์เอ็ลเดอ์ของวอร์ดด้วย พวกเขาเป็นพ่อของเพื่อนๆ ผมและคนที่ผมนับถือ เป็นครูพี่เลี้ยงอยู่แล้ว ผมรู้ว่าพวกเขามีความสุขที่ได้ช่วยให้ผมเข้าใจสิ่งต่างๆ ด้วยเหตุนี้การเข้าร่วมกับพวกเขาในโควิรม์เอ็ลเดอ์จึงไม่น่ากลัว

แต่ที่น่ากลัวอยู่บ้างคือการมีส่วนร่วมช่วยบทเรียน ตอนแรกผมไม่คิดว่าผมสามารถมอบบางสิ่งบางอย่างให้คนที่ม่ประสบการณ์ชีวิตและมีสติปัญญายิ่งกว่าผม

แตกต่างกัน ทว่าเหมือนกัน

โควิรม์เอ็ลเดอ์ต่างจากโควิรม์ปุโรหิตโดยสิ้นเชิง แทนที่จะอยู่กับเพื่อนวัยเดียวกัน คุณก็อยู่กับผู้ใหญ่อย่างนับพัน สองครั้งแรกที่ไป ผมไม่ได้พูดอะไรเลย ผมกังวลว่าผมอายุน้อยเกินไปและไม่รู้มากพอจะช่วยได้

แต่ยิ่งไป ผมยิ่งสบายใจ และผมยิ่งตระหนักว่าไม่ว่าผมอายุเท่าใด ทุกคนมีบางสิ่งบางอย่างช่วยได้ ทุกคนมีประสบการณ์กับพระกิตติคุณต่างกัน และทุกคนมีระดับความเข้าใจต่างกันในเรื่องหลักธรรมต่างๆ

ผมมีบางสิ่งบางอย่างให้แบ่งปัน

ครั้งหนึ่งเรากำลังพูดถึงการชดใช้ของพระเจ้าช่วยให้รอด และผมยกมือ

ผมแค่บอกว่าขอบพระทัยการชดใช้ของพระเจ้าคริสต์ พระองค์ไม่เพียงทำให้เราเป็นอิสระเท่านั้นแต่ทรงสามารถช่วยให้เราใกล้ชิดพระองค์และพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของมากขึ้นด้วย ผมพูดถึงความสัมพันธ์ของผมกับพระบิดาบนสวรรค์และพระเจ้าเยซูคริสต์ ผมเข้มแข็งขึ้นเมื่อผมเข้าใจเรื่องการชดใช้มากขึ้น หลังเลิกชั้นเรียน ชายคนหนึ่งเดินมาหาผมและขอบคุณความเห็นของผม เขาบอกว่าเขาไม่เคยคิดแบบที่ผมพูดและชื่นชมความเข้าใจอันลึกซึ้งของผมมาก

การสอนประจำบ้านยอดเยี่ยม!

ในโควิรม์เอ็ลเดอ์ คุณไม่เพียงเรียนรู้จากผู้สอนเท่านั้น แต่เรียนรู้จากพระวิญญาณและคนอื่นๆ ในโควิรม์ด้วย มุมมองทั้งหมดนั้นช่วยให้คุณเกิดความเข้าใจลึกซึ้งขึ้นในเรื่องที่คุณได้รับการสอน และนั่นช่วยให้คุณเป็นผู้รับใช้ที่ดีขึ้นของพระเจ้า ตัวอย่างเช่น ตั้งแต่ผมเป็นเอ็ลเดอ์ ผมเริ่มชอบการสอนประจำบ้านมากขึ้น! ผมคิดว่าผมจริงจังกับเรื่องนี้มากขึ้นเพราะรู้ว่าเมื่อผมเป็นผู้สอนศาสนาในอีกไม่กี่เดือนข้างหน้า ผมจะไปเยี่ยมผู้คนและแบ่งปันข่าวสารพระกิตติคุณเหมือนที่ผมทำเมื่อสอนประจำบ้าน แทนที่จะนั่งเฉยๆ และปล่อยให้ผู้อื่นทั้งหมด ผมเริ่มเตรียมตัวก่อนไปเยี่ยมด้วย ผมจะร่วมวงสนทนา ผมรู้ว่านั่นเป็นการเตรียมที่ดีสำหรับงานเผยแผ่ของผม

สิ่งที่คาดหวังได้ในโควิรม์เอ็ลเดอ์

- บทเรียนวันอาทิตย์ซึ่งสมาชิกโควิรม์แบ่งปันความเข้าใจอันลึกซึ้งและมุมมองที่จะช่วยเสริมสร้างประจักษ์พยานของท่านในพระเจ้าคริสต์และพระกิตติคุณของพระองค์ และจะช่วยท่านเตรียมรับบทบาทอนาคตในฐานะสามีบิดา และผู้นำฐานะปุโรหิต
- โอกาสให้การรับใช้แบบฐานะปุโรหิตจะเป็นพรแก่ชีวิตท่านและกระชับความสัมพันธ์ระหว่างท่านกับเพื่อนสมาชิกในโควิรม์
- ท่านจะเป็นส่วนหนึ่งของโควิรม์ที่จะสนับสนุนท่านเมื่อท่านเรียนรู้ความรับผิดชอบใหม่ๆ ในการเป็นผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งเมลคิเซเดค

แต่ทำให้การสอนประจำบ้านมีความหมายต่อผมมากขึ้นเช่นกัน เวลานี้ผมชื่นชมคนในวอร์ดและคนที่ผมสอนประจำบ้านมากขึ้น

ถ้าผมทำได้ คุณก็ทำได้

คุณไม่ต้องกลัวโควิรม์เอ็ลเดอ์ แต่คุณสามารถตั้งตารอฟังภูมิปัญญามากขึ้นเกี่ยวกับหัวข้อที่คุณกำลังเรียนรู้ คุณสามารถตั้งตารอการเป็นครูผู้นำ และผู้รับใช้ที่ดีขึ้นของพระเจ้า นั่นยอดเยี่ยมมาก! ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในรัฐแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา

ความช่วยเหลือ เหลือเพิ่มเติม

โดย อัลลี อาร์เนลล์

ดิฉันลงไปใต้น้ำตามจังหวะ
ความเร็วของตนเอง พอลงไป
ได้ห้าฟุต (1.5 เมตร) ... ดิฉัน
รู้สึกว่าการกระแทกตัว ตอนนั้นสิบ
ฟุต มีดขึ้นมาทันที ดิฉันรู้สึกหายใจ
ถี่ขึ้น มหาสมุทรที่มีดมีวและเย็นจัด
นี้ไม่เหมือนสระว่ายน้ำที่เราฝึก ดิฉัน
พุ่งขึ้นผิวน้ำด้วยความกลัวที่แคบและ
หวาดหวั่น

“เกิดอะไรขึ้น” ผู้ช่วยครูถามดิฉัน
น้ำตาคลออยู่ในหน้ากากของดิฉัน
ดิฉันอยู่ระหว่างสอบให้ได้ใบรับรอง
การดำน้ำแบบสคูบา การลงไปใ
น้ำ 30 ฟุต (9 เมตร) เป็นทักษะหนึ่ง
ที่จำเป็นต้องสอบให้ผ่าน ผู้ช่วยเห็น
ดิฉันตื่นกลัวจึงปลอบใจว่าดิฉันจะ
ผ่านไปให้ได้ เขาให้กำลังใจ แต่ไม่บังคับ
ให้ทำ เมื่อถึงจุดหนึ่งเขาบอกดิฉันว่า
“คุณไม่ต้องทำหรอก” ตอนนั้นเองที่
ดิฉันรู้ว่าดิฉันอยากทำ

ดิฉันรู้ว่าถึงแม้จะทำยาก แต่
ดิฉันอยากทำให้สำเร็จ ดิฉันอยากได้
ใบรับรอง ดิฉันจึงข่มความกลัวและทำ
ทักษะที่เหลือจนเสร็จเพื่อให้สอบผ่าน
มันยาก แต่ด้วยกำลังใจบางอย่าง ดิฉัน
จึงสามารถทำได้

หลายเดือนต่อมาเมื่อดิฉันรับใช้
เป็นผู้สอนศาสนาในเปรู ดิฉันนึกถึง
ประสบการณ์ดำน้ำแบบสคูบาที่ยาก
ครั้งนั้นขณะเชื่อเชิญให้ผู้คนเสริม

สร้างศรัทธาและเปลี่ยนชีวิต ครอบครัว
หนึ่งที่ดิฉันกับคู่ชอบไปเยี่ยมเป็น
พิเศษคือครอบครัวรูเมส์ คาโรนากับ
เอินริเกและลูกสาววัยรุ่นสองคนของ
พวกเขาคือคาเรนกับนิโคลต้อนรับเรา
เสมอและได้ใจของเราไปทันที ไม่นาน
คาโรนาคาเรน กับนิโคลก็ยอมรับพระ
กิตติคุณและเข้าร่วมศาสนจักร

แต่เอินริเกต้องการความช่วยเหลือ
เพิ่มอีกนิด ข่าวสารของเราต่างจากที่
เขาได้รับการอบรมเลี้ยงดูมา เราจึง
ต้องใช้เวลากี่สัปดาห์หนึ่งเพื่อให้เขาไว้
วางใจ เอินริเกมีข้อกังวลหลายอย่าง
แง่มุมหลักๆ ของพระกิตติคุณที่ทำให้

เขายุ่งยากใจคือพระคัมภีร์มอรมอน
เขาไม่เคยได้ยินเกี่ยวกับหนังสือเล่มนี้
มาก่อนและมีปัญหาเรื่องการอ่านและ
การทำความเข้าใจ ความไม่คุ้นทำให้
เอินริเกรู้สึกไม่มั่นใจ

ณ จุดนั้น เอินริเกเหมือนดิฉัน
ขณะว่ายกลับขึ้นผิวน้ำ ดูเหมือนทุก
คนดำลงไปได้ไม่ยาก ส่วนดิฉันตัว
แข็งที่ด้วยความกลัว เอินริเกเหมือน
ดิฉัน ทั้งหมดที่เขาต้องการเพื่อจะ
ประสบความสำเร็จคือความช่วยเหลือ
เพิ่มเติมบางอย่าง

ความช่วยเหลือนี้มาถึงเขาในหลาย
รูปแบบ เขามีผู้สอนศาสนาช่วยเขา

ขณะเป็นผู้สอนศาสนา ท่านอาจจะพบผู้สนใจที่ต้องมีสักคนอยู่ เคียงข้าง ยินดีด่าลงไปในกระบวนการนั้นกับพวกเขา

ไขข้อกังวลและรู้สึกถึงพระวิญญูญาณ
เขามีสมาธิกวอร์ดช่วยผู้กมิตรและ
สอนเขาเกี่ยวกับบทบาทการเป็นบิดา
ภรรยาที่ตาม ความช่วยเหลือใหญ่
ที่สุดของทั้งหมดคือครอบครัวของ
เอ็นริเกเอง

ก่อนรับบัพติศมา ครอบครัววีรูเมสส์
สร้างนิสัยของการสวดอ้อนวอนและ
ศึกษาพระคัมภีร์เป็นครอบครัว พวกเขา
ให้พระคัมภีร์เล่มใหญ่และเวอร์ชัน
เสียงแก่เอ็นริเกชุดหนึ่งเพื่อเขาจะ
ได้ศึกษาพระคัมภีร์มอรมอนง่ายขึ้น
ความพยายามอันเรียบง่ายเหล่านี้ช่วย
เอ็นริเกอย่างมาก ไม่มีใครกดดันเขา
เพียงแค่นับสนุนเขา พวกเขาบอก
ผ่านการกระทำว่า “เรารู้ว่าคุณทำได้”

ความช่วยเหลือครั้งนี้เอื้ออำนวยให้
เอ็นริเกค้นพบพลังของพระคัมภีร์มอร-
มอนด้วยตนเอง วันหนึ่งเขาประกาศ
ว่าเขาฟังพระคัมภีร์จบเล่มแล้วและ
เขารู้ว่านั้นเป็นพระวจนะของพระ
ผู้เป็นเจ้าของ ประมาณสี่เดือนหลังจาก
ภรรยา กับลูกสาวรับบัพติศมา เอ็นริเก
ทำตามขั้นตอนเดียวกันและรับ
บัพติศมาด้วย

เอ็นริเกกล่าวว่าเขาขอบคุณความ
ช่วยเหลือและความอดทนที่ได้รับ
ซึ่งช่วยให้เขามาถึงจุดที่เขาเป็นอยู่
ทุกวันนี้ ในฐานะผู้สอนศาสนา ดิฉัน
รู้สึกได้รับพรเมื่อเห็นแบบอย่างความ
รักของครอบครัวนี้ขณะช่วยสามี

และบิดาของพวกเขาเอาชนะความ
สงสัย ดิฉันสำนึกคุณเช่นกันที่เคยมี
ประสบการณ์ด้านนี้ที่ท้าทายครั้งนั้น
ซึ่งดิฉันได้นำมาเชื่อมโยงกับความ
รู้สึกของเอ็นริเกและผู้สนใจคนอื่นๆ
ระหว่างกระบวนการเปลี่ยนใจเลื่อมใส

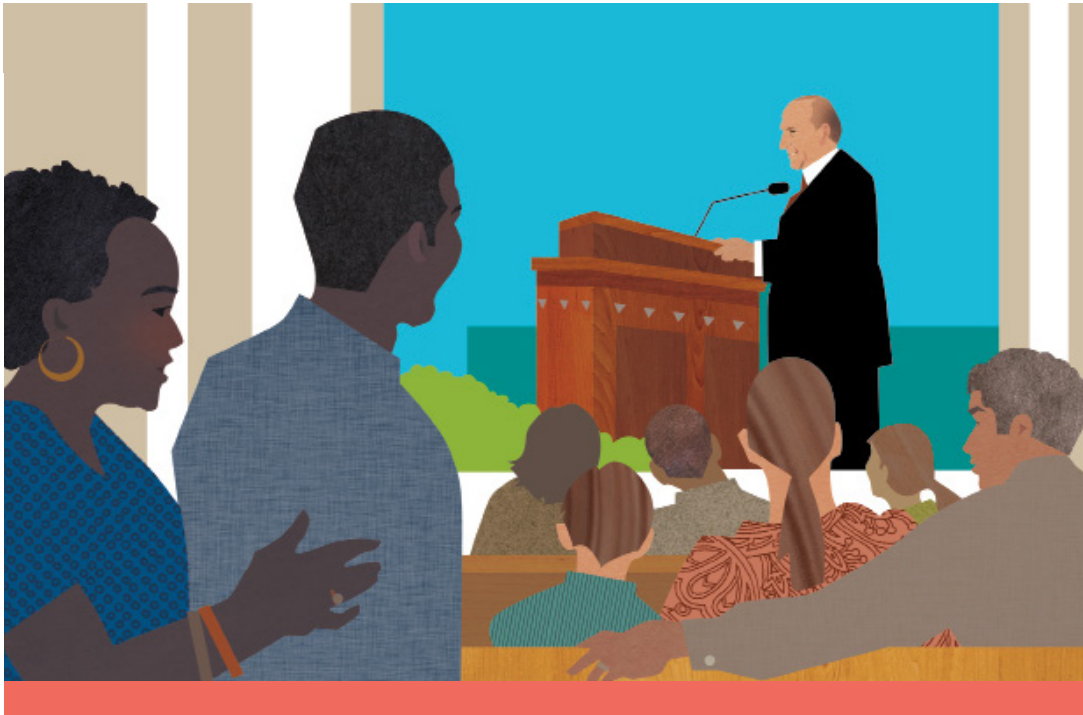
เมื่อท่านเชื่อเชิญให้ผู้คนกลับใจ
และเปลี่ยนแปลงขณะท่านเป็นผู้
สอนศาสนา จำไว้ว่าบางครั้งทั้งหมด
ที่ทุกคนต้องการเพื่อจะประสบความสำเร็จ
คือกำลังใจเพิ่มเติมบางอย่าง

พวกเขาอาจต้องการให้บางคนไว้ใจ
และมีประสบการณ์เคียงข้างพวกเขา
พลางพูดว่า “มันจะผ่านไปได้ ฉันรู้ว่า
คุณทำได้ ฉันเชื่อใจคุณ” พวกเขาอาจ
จะหวังว่าท่านจะเป็นคนนั้นที่ยินดี
ด่าลงไปในกระบวนการนั้นกับพวกเขา
ช่วยให้พวกเขามีนิสัยและทักษะ
ใหม่ๆ และช่วยให้พวกเขาได้โบร่ำบรอง
ซึ่งสุดท้ายแล้วคือความเห็นชอบจาก
พระเจ้า ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในรัฐไอโอวา สหรัฐอเมริกา

ห้องสนทนา

ประทับใจถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์ที่มีชีวิต

เมื่ออายุ 15 ปี ผมพบผู้สอนศาสนาสองคน หน้าซูเปอร์มาร์เก็ต คนหนึ่งชวนผมไปโบสถ์ ผมไม่สนใจ ผมจึงบอกพวกเขาว่า “ไว้วันหน้า” และเดินจากมา

วันรุ่งขึ้น คุณป้าโทรศัพท์มาขอให้คุณแม่ ผมไปบ้านท่านเพื่อฟังข่าวสารพิเศษ ผมกับคุณแม่ไปทันทีและเห็นผู้สอนศาสนาคนเดียวกับที่ผมเห็นเมื่อวานนั่งอยู่ในบ้านคุณป้า! คุณแม่สนใจข่าวสารของพวกเขา และผมเริ่มฟังด้วย แต่เมื่อผู้สอนศาสนาถามผมว่าผมเชื่อในศาสดาพยากรณ์ที่มีชีวิตหรือไม่ ผมตอบหนักแน่นว่าไม่เชื่อ เอ็ดเดอร์คนหนึ่งชูรูปภาพประธานโธมัส เอส. มอนสันและเป็นพยานว่าประธานมอนสันเป็นศาสดาพยากรณ์ พวกเขาชวนผมมาการประชุมใหญ่สามัญวันรุ่งขึ้นเพื่อตัดสินใจด้วยตนเอง เพราะอยากรู้ผมจึงรับปากว่าจะมา

วันรุ่งขึ้น เรามาถึงโบสถ์ขณะสวดอ้อนวอนเปิดจบบอดี้ เมื่อเดินเข้าไปในห้อง ผมเห็นประธานมอนสันบนหน้าจอ ท่านยิ้มและพูดว่า “พี่น้องที่รักทั้งหลาย ข้าพเจ้าต้อนรับท่าน...”

ทันทีที่ประธานมอนสันอำปากพูด ความรู้สึกแรงกล้าครอบงำผมโดยยืนยันว่าท่านเป็นศาสดาพยากรณ์ของพระผู้เป็นเจ้า เมื่อจบการประชุมใหญ่ ผมบอกผู้สอนศาสนาว่า “ผมต้องการรับบัพติศมา” ผมรับใช้งานเผยแผ่ นับแต่นั้นและสอนหลายคนให้รู้ความจริงอันแสนวิเศษของพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู

ผมรู้ว่าพระผู้เป็นเจ้าประทานพรเราโดยทรงเรียกศาสดาพยากรณ์อีกครั้ง พระผู้เป็นเจ้าทรงรักเราและตรัสกับเราผ่านศาสดาพยากรณ์ยุคปัจจุบัน ■

มายคอน นี., *เซาเปาลู บราซิล*

เราจะสนับสนุนศาสดาพยากรณ์และอัครสาวกได้อย่างไร

1. สวดอ้อนวอนขอประจักษ์พยานว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงเรียกพวกท่านเป็นศาสดาพยากรณ์ของพระองค์เพื่อสอนชาวโลก (ดู เยเรมีย์ 1:5, 7)

2. รักและสวดอ้อนวอนให้พวกท่าน

3. สนับสนุนพวกท่าน แม้เมื่อไม่มีคนนิยมชมชอบ

4. ศึกษาคำสอนและแบบอย่างของพวกท่าน

5. ทำตามพวกท่าน เชื่อสิ่งที่พวกท่านกล่าว และพยายามทำสิ่งที่พวกท่านสอน (ดู คพ. 21:4-6)

ดิฉันไม่มีความละอาย

ขณะเรียนโรงเรียนประจำ ดิฉันอาศัยอยู่ในหอพักกับนักเรียนคนอื่นๆ ดิฉันพยายามดำเนินชีวิตตามหลักธรรมพระกิตติคุณที่สุดความสามารถโดยสวดอ้อนวอนและศึกษาพระคัมภีร์บ่อยๆ

วันหนึ่งเพื่อนร่วมชั้นสังเกตเห็นดิฉันศึกษาพระคัมภีร์มอรมอนอยู่คนเดียว ด้วยความโมโหเธอจึงเริ่มเขียนทุกอย่างที่คิดว่าศาสนจักรของดิฉันผิด จากนั้นก็บอกทุกคนในหอพักเกี่ยวกับความเชื่อ “แปลกๆ” ของดิฉัน เพื่อนร่วมชั้นบางคนเริ่มล้อเลียนดิฉันกับศาสนาของดิฉัน อีกหลายคนแค่หลบหน้า ดิฉันจึงซ่อนพระคัมภีร์มอรมอนไว้ใต้หีบเสื้อผ้า และศึกษาเฉพาะพระคัมภีร์ไบเบิลเพื่อให้เพื่อนร่วมชั้นเลิกพูดเสียดส์

ดิฉันศึกษาพระคัมภีร์ไบเบิลไปเรื่อยๆ จนอ่านถึง โรม 1:16 ซึ่งประกาศว่า “ข้าพเจ้าไม่มีความละอายในเรื่องข่าวประเสริฐ เพราะว่าข่าวประเสริฐนั้นเป็นฤทธานุภาพของพระเจ้า เพื่อให้ทุกคนที่เชื่อได้รับความรอด” การซ่อนพระคัมภีร์มอรมอนทำให้ดิฉันสำนึกว่าดิฉันกำลังแสดงให้เพื่อนร่วมชั้นเห็นว่าดิฉันมีความละอายในความเชื่อของดิฉัน ดิฉันหนีบพระคัมภีร์มอรมอนออกมาและทูลขออภัยพระบิดาบนสวรรค์ จากนั้นก็ไปหาเพื่อนๆ และแสดงประจักษ์พยานเกี่ยวกับพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู พวกเขาส่วนใหญ่เลิกดูถูกดิฉันและกลายเป็นเพื่อนดิฉันอีกครั้ง

ดิฉันรู้ว่าพระเจ้าเป็นเจ้าของพระทัยการทดลองที่เราประสบ เมื่อเราปกป้องความเชื่อของเราและแสดงให้เห็นว่าเรา “ไม่มีความละอายในเรื่องข่าวประเสริฐของพระคริสต์” พระองค์จะประทานเดชานุภาพ ความคุ้มครอง และการนำทางแก่เรา ■

พามลา โอ., เมืองอานูจา ในจีเรีย

การรับใช้ผ่านเสียงเพลง

เมื่อผมอายุหกเดือน ภาษามือท่าแรกของผมคือ “นม” และหลายสัปดาห์ต่อมา ผมพูดคำว่า “แพนด้า” ผมสามารถได้ยิน แต่ภาษาแรกของผมคือภาษามือแบบอเมริกัน คุณแม่เคยรับใช้งานเผยแผ่ที่ใช้ภาษามือแบบอเมริกัน จากนั้นจึงศึกษาภาษามือในโรงเรียนและทำนุต้องการให้ผมรู้ด้วย

ภาษามือเป็นพรเหลือเชื่อในชีวิตผม ทำให้ผมได้เห็นและเรียนรู้มากกว่าผมจะเรียนรู้โดยไม่ใช้ภาษามือ ภาษามือนำผู้คนมารวมกัน ผมชอบที่ผมสามารถสอนสิ่งที่ผมรู้ผ่านการสอนตัวต่อตัวและทำการนำเสนอในโรงเรียนและในศาสนจักร ผมสนุกมากด้วยที่ได้ชมการประชุมใหญ่สามัญและวิดีโอทัศน์อื่นของศาสนจักรเป็นภาษามือกับคุณแม่

การมีภาษามือในชีวิตผมสร้างประจักษ์พยานให้ผมได้อย่างเหลือเชื่อ ผมสามารถทำความรู้จักบุตรธิดาของพระเจ้าได้มากกว่าจะทำโดยไม่มีภาษามือ และนั่นเป็นเครื่องมือที่ใช้ได้ดี ขณะรับใช้ผู้อื่น ผมสำนึกคุณต่อพรนี้ในชีวิตผมและต่อคนที่นำทั้งสิ่งทั้งหลายซึ่งผมได้พบเจอ และเรียนรู้จากพวกเขา ■

อิสราเอล เอช., รัฐออริกอน สหรัฐอเมริกา

หลายต่อหลาย หน้าบอกว่า เราเชื่อ

เมื่อเพื่อนร่วมชั้นของผมพูดว่า
ชาวมอรมอนไม่เชื่อในพระคริสต์
ผมตัดสินใจอ่านพระคัมภีร์
มอรมอนในวิธีใหม่

โดย ริชาร์ด เอ็ม. รอมนี
นิตยสารศาสนจักร

“ชาวมอรมอนไม่ใช่ชาวคริสต์” คำพูดจากเพื่อนร่วมชั้นมัธยมปลายคนหนึ่งทำให้ผมประหลาดใจ

“เราเป็นชาวคริสต์” ผมพูด
“แล้วทำไมคุณอ่านพระคัมภีร์มอรมอน” เขาถามขณะเดินจากไป ผมจึงไม่มีโอกาสตอบ

ผมขบคิดคำถามของเขา คำตอบคือ ชาวมอรมอน เป็น ชาวคริสต์และพระคัมภีร์มอรมอน เป็น พยานหลักฐานอีกเล่มหนึ่งของพระเยซูคริสต์ เราอ่านควบคู่กับพระคัมภีร์ไบเบิลเพื่อเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

ผมเคยอ่านพระคัมภีร์มอรมอนมาก่อน ผมรู้ว่าเป็นความจริง แต่เพราะคำถามของเพื่อนร่วมชั้น ผมจึงรู้สึกได้รับการกระตุ้นเตือนให้ศึกษาพระคัมภีร์มอรมอนใหม่โดยติดตามว่าพระคัมภีร์มอรมอนเอ่ยถึงพระเยซูคริสต์กี่ครั้ง ผมประหลาดใจเมื่อทำเช่นนั้น

ผมแทบไม่เปิดหนังสือเมื่ออ่านหน้าชื่อเรื่องว่าพระคัมภีร์มอรมอนเขียนไว้เพื่อให้ผู้อ่านมั่นใจ “ว่าพระ

เยซูคือพระคริสต์ พระผู้เป็นเจ้าของนิรันดร์ และทรงแสดงองค์ให้ประจักษ์แก่ประชาชาติทั้งปวง”

ในคำนำของพระคัมภีร์มอรมอน ผมอ่านว่า “เหตุการณ์สำคัญที่สุดซึ่งมีบันทึกไว้ในพระคัมภีร์มอรมอนคือ การปฏิบัติศาสนกิจเป็นการส่วนพระองค์ของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ท่ามกลางชาวนีไฟภายหลังการฟื้นคืนพระชนม์

ของพระองค์ได้ไม่นาน” กล่าวกันว่า คนที่ได้รับพยานจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่าบันทึกนี้จริง “จะเริ่มรู้โดยอำนาจเดียวกันนี้ว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของโลก”

ผมเปิดอ่าน “ประจักษ์พยานของพยานสามคน” ผู้กล่าวว่าเทพองค์หนึ่งแสดงแผ่นจารึกที่แปลเป็นพระคัมภีร์มอรมอนให้พวกเขาดู และ “เรา

การค้นคว้าของท่านเอง

เมื่อท่านศึกษาพระคัมภีร์มอรมอน ท่านจะเรียนรู้เกี่ยวกับพระเยซูคริสต์ได้ไม่ยาก ท่านสามารถฉบับที่กักขณะอ่านหรือใช้สื่อช่วยศึกษาเช่น คู่มือพระคัมภีร์ ซึ่งระบุหลายข้อในพระคัมภีร์มอรมอนที่อ้างถึงพระเยซูคริสต์ พระคัมภีร์มอรมอนเป็นพยานหลักฐานอีกเล่มหนึ่งของพระเยซูคริสต์อย่างแท้จริง

รู้ว่าเป็นโดยพระคุณของพระเจ้าเป็นเจ้าพระบิดา, และพระเจ้าพระเยซูคริสต์ของเรา, ที่เราเห็นและเป็นพยานว่าสิ่งเหล่านี้เป็นความจริง”

ต่อจากนั้น “ประจักษ์พยานของศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ” พุดถึงการเยือนของเทพโมโรไนผู้กล่าวว่าพระคัมภีร์มอรมอนมีความสมบูรณ์ของพระกิตติคุณอันเป็นนิจออยู่ในนั้น “ดังที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดประทานแก่ผู้อยู่อาศัยในสมัยโบราณ” ของอเมริกา

ผมอ่านยังไม่ถึง 1 นีไฟก็พบมากแล้ว!

ผมค้นหาต่อไปใน 1 นีไฟ ผมพบว่าลิไฮรู้เรื่องการเสด็จมาของพระเมสสิยาห์ (ดู 1 นีไฟ 1:19) ผมอ่านคำพยากรณ์ของท่านเกี่ยวกับพระเจ้าผู้ไถ่ “ผู้ที่จักยกเอาบาปของโลกไป” (1 นีไฟ 10:10; ดู ข้อ 4-10) ผมอ่านคำบรรยายของนีไฟเกี่ยวกับการประสูติของพระเยซูคริสต์ การปฏิบัติศาสนกิจ การสิ้นพระชนม์ การฟื้นคืนพระชนม์ และการเสด็จเยือนอเมริกาสมัยโบราณในอนาคต (ดู 1 นีไฟ 10-12)

ผมอ่านคำพยากรณ์ว่าพระคัมภีร์มอรมอนจะยืนยันความจริงของพระคัมภีร์ไบเบิลที่ว่า “พระเมษโปดกของ

พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของคือพระบุตรของพระบิดานิรันดร์, และพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของโลก; และว่ามนุษย์ทั้งปวงต้องมาหาพระองค์” (1 นีไฟ 13:40) และผมอ่านประจักษ์พยานของนีไฟว่า “ประชาชาติ, ตระกูล, ภาษา, และคนทั้งปวงจะดำรงอยู่อย่างปลอดภัยในพระเจ้าผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอลหากเป็นไปว่าพวกเขาจะกลับใจ” (1 นีไฟ 22:28)

หลังจากอ่านหนึ่งวัน ผมอ่านถึงหน้า 53 ผมอ่านจบเพียง หนึ่ง นีไฟในพระคัมภีร์มอรมอน ผมก็ได้รับพยานแรงกล้าแล้ว!

ในสัปดาห์ต่อไปๆ มา ผมพบประจักษ์พยานเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์หลายต่อหลายหน้า นิमितซึ่งพระองค์ทรงปรากฏต่อศาสดาพยากรณ์ และรายละเอียดเกี่ยวกับการปฏิบัติศาสนกิจของพระองค์ท่ามกลางคนอเมริกันสมัยโบราณ ผมจบการอ่านด้วยประจักษ์พยานอันเปี่ยมด้วยพลังของโมโรไนเกี่ยวกับพระเยซู

คริสต์ (ดูโมโรไน 9) คำทำของท่านให้ “ทูลถามพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ, พระบิดานิรันดร์, ในพระนามของพระคริสต์, ว่า [พระคัมภีร์มอรมอน] จริงหรือไม่” (โมโรไน 10:4; เน้นตัวเอน); และในหน้าสุดท้าย คำเชื่อเชิญที่อ่อนโยนและน่าสนใจให้ “มาหาพระคริสต์” (โมโรไน 10:30, 32)

ผมพบว่าพระคัมภีร์มอรมอนลบล้างคำกล่าวทั้งหมดของเพื่อนร่วมชั้น ถ้าชาวคริสต์คือคนที่เชื่อในพระเยซูคริสต์ หลายต่อหลายหน้าในพระคัมภีร์มอรมอนบอกว่า “เราเชื่อ!”

ผมเจอเพื่อนอีกครั้ง ผมเล่าประสบการณ์ของผมให้เขาฟังและเชิญชวนให้เขาอ่านพระคัมภีร์มอรมอน เขาปฏิเสธอย่างสุภาพแต่บอกว่าเขามีความสุขที่ผมยอมรับพระเยซูคริสต์ เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของผม หลังจากเราสนทนากัน ผมคิดว่าเขาเข้าใจดีขึ้นว่าผมหมายถึงอะไรเมื่อผมบอกว่า “เราเป็นชาวคริสต์แน่นอน” ■

หลักการเปลี่ยนใจของพระคัมภีร์มอรมอน โดยเป็น ชาวคริสต์

“ฉันเปรียบเทียบตนเองกับผู้อื่นอยู่เสมอ โดยเฉพาะคนที่ดูเหมือนจะมีชีวิตเพียบพร้อม ฉันจะรู้สึกมั่นใจมากขึ้นได้อย่างไร”

“เราใช้เวลาและพลังงานมากมายเปรียบเทียบตัวเรากับผู้อื่น... ผลักดันให้เราตั้งความคาดหวังสำหรับตนเองที่ไม่อาจบรรลุได้...”

“... [พระเจ้าเป็นเจ้า] ทรงประสงค์ให้เราดีพร้อม และถ้าเราอยู่บนเส้นทางของการเป็นสานุศิษย์ สักวันเราจะดีพร้อมไม่เป็นไรถ้าท่านยังไม่ดีพร้อม จงพยายามต่อไป แต่จงหยุดลงโทษตนเอง”

เอ็ดเวิร์ดตีเทอร์ เอฟ. อุกทอร์ฟ, แห่ง
โครัมอัครสาวกสิบสอง, “อย่าลืมฉัน,”
การประชุมใหญ่สามัญเดือนตุลาคม 2011

สาวคือนวอนให้รู้
ของประทานของคุณ
คุณมีพรสวรรค์และของ
ประทานฝ่ายวิญญาณ
มากมายที่พระบิดาบน

สวรรค์ประทานให้คุณ มีหลายวิธีที่คุณเท่านั้นสามารถเป็นพรแก่ชีวิตผู้อื่นได้ นี่เป็นแผนของพระบิดาบนสวรรค์ จงสวดอ้อนวอนให้รู้ว่าคุณได้รับของประทานอะไรบ้าง และถ้าคุณต้องการคำแนะนำมากขึ้น ให้ขอคนใกล้ชิด การฟังพระวิญญาณ การพยายามค้นหาและพัฒนาพรสวรรค์ และคุณสมบัติอันดีของคุณจะทำให้คุณมั่นใจในตนเองอย่างที่คุณไม่เคยมั่นใจมาก่อน

เอมี พี. อายุ 17 ปี, รัฐเคนทักกี สหรัฐอเมริกา

ทำความรู้จักพวกเขา
มากขึ้น

เมื่อใดก็ตามที่ดิฉัน
พบว่าดิฉันกำลังเปรียบเทียบ
ตนเองกับผู้อื่น

ดิฉันจะพยายามทำความรู้จักบุคคลนั้นให้มากขึ้นอีกนิด เมื่อดิฉันคุ้นเคยกับ “ไอดอล” ของดิฉันแล้ว ความจริงที่เห็นชัดเจนคือมนุษย์ทุกคนบนโลกล้วนประสบการทดลองในชีวิตพวกเขา ยิ่งดิฉันพูดคุยกับบุคคลนั้นมากเท่าใด ดิฉันยิ่งมองเห็นพวกเขาเป็นเพื่อนมากขึ้นและไม่ใช่คนที่มองเผินๆ เหมือนไรท์ดี

อมีเลีย ซี. อายุ 15 ปี, รัฐไอดาโฮ สหรัฐอเมริกา

ความเห็นของพระบิดาบนสวรรค์ เท่านั้นที่สำคัญ

ในคำปราศรัยการประชุมใหญ่เดือนตุลาคม 2016 เรื่อง “ฉันดีพอหรือไม่ ฉันจะทำได้ไหม” เอ็ลเดอร์เจ. เดฟน์ คอร์นิชแห่งสาวกเจ็ดสิบกล่าวว่า “ความเห็นเดียวของเราที่สำคัญคือพระบิดาบนสวรรค์ทรงคิดอย่างไรกับเรา ขอให้ทุกคนถามพระองค์อย่างจริงใจว่าพระองค์ทรงคิดอย่างไรกับท่าน พระองค์จะทรงรักและจะทรงแก้ไขแต่ไม่มีวันทำให้เราท้อใจ” เมื่อดิฉันคิดว่าดิฉันจะไม่มีวันดีเท่าคนรอบข้าง ดิฉันหันไปหาพระบิดาบนสวรรค์และพยายามระลึกว่าดิฉันเป็นบิดาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของผู้เติมพระทัยช่วยให้ดิฉันบรรลุศักยภาพทั้งหมดและเป็นคนที่พระองค์ทรงรู้ว่าดิฉันจะเป็นได้ถ้าดิฉันแสวงหาพระองค์

อาแมนคา เอ็ม. อายุ 19 ปี, เมืองปารานา บราซิล

สวดอ้อนวอนทุกขอความเชื่อมั่น

ผมเคยเปรียบเทียบตนเองกับคนที่ผมคิดว่าล้ำหน้าผมไปไกล โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนที่ฐานะการเงินมั่นคงกว่า ทุกครั้งที่ผมสวดอ้อนวอนพระบิดาบนสวรรค์ พระองค์ประทานความเชื่อมั่นในตนเองให้ผม ผมรู้ว่าไม่ว่าจะเกิดความท้าทายอะไร พระผู้เป็นเจ้าจะทรงช่วยผมเพราะพระองค์มีทรงประทานหน้าที่ให้เรานอกจากจะทรงเตรียมทางให้เราทำสำเร็จ (ดู 1 นิไฟ 3:7; 17:3)

โจชัว ไอ. อายุ 19 ปี, เมืองเลกอส ในจีเรีย

คำตอบมีเจตนาจะช่วยสะท้อนมุมมอง ไม่ถือเป็นการประกาศหลักคำสอนอย่างเป็นทางการของศาสนจักร

ท่านคิดอย่างไร

“ฉันจะป้องกันไม่ให้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ทำให้ฉันเสียสมาธิได้อย่างไร โดยเฉพาะที่โบสถ์และเซมินารี”

ของประทานแห่งการ สังเกตเห็นคืออะไร

พระคัมภีร์พูดถึงการ “สังเกตเห็นความแตกต่างของวิญญูณ” ว่าเป็นของประทานแห่งพระวิญญูณ (1 โครินธ์ 12:10; คพ. 46:23) หมายถึง “เข้าใจหรือทราบบางสิ่งบางอย่างผ่านอำนาจของพระวิญญูณ . . . ของประทานนี้รวมถึงการสำเหนียกอุปนิสัยที่แท้จริงของผู้คนตลอดจนที่มาและความหมายของการแสดงให้ประจักษ์ทางวิญญูณ” (คู่มือพระคัมภีร์, “สังเกตเห็น, (การ), ของประทานแห่ง,” scriptures.lds.org)

เอ็ลเดอร์เดวิด เอ. เบดเนอร์แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองสอนว่าของประทานแห่งการสังเกตเห็นจะช่วยให้เรา (1) “ค้นพบความผิดและความชั่วที่ซ่อนอยู่ในผู้อื่น” (2) “ค้นพบความผิดและความชั่วที่ซ่อนอยู่ในตัวเรา” (3) “พบและนำความดีที่อาจแฝงอยู่ในผู้อื่นออกมา” และ (4) “พบและนำความดีที่อาจแฝงอยู่ในตัวเราออกมา” (“ช่างสังเกต,” เลียโฮนา, ธ.ค. 2006, 19)

ส่งคำตอบของท่านและภาพความละเอียดสูงตามความประสงค์ของท่านมาก่อน 15 กรกฎาคม 2018 ที่ liahona.lds.org (คลิก “Submit an Article or Feedback”)

อาจมีการแก้ไขความยาวหรือความชัดเจนของคำตอบที่ส่งมา

๑ ค้นพบของประทาน

โดย จัสตินา ลิชเนอร์

๑ เหมือนทุกคนจะพูดเสมอว่า “ขอแค่คุณรู้เพียงว่าคุณยอดเยี่ยมเพียงใด” ความจริงคือบางครั้งท่านไม่รู้ว่าคุณยอดเยี่ยมเพียงใด เมื่อเราไม่รู้สึกรู้ว่าเราฉลาดที่สุด น่ารักที่สุด ดุดีที่สุด ตลกที่สุด และมีพรสวรรค์มากที่สุด ดูเหมือนความเชื่อมั่นในตนเองจะหายไป

แต่จงคิดว่าเราทุกคนเป็นบุตรและธิดาของพระบิดาบนสวรรค์ ด้วยเหตุนี้พระองค์จึงทรงมอบของประทานและพรสวรรค์ให้เราต่างกันเพื่อช่วยเราบรรลุศักยภาพอันสูงส่งของเรา เมื่อเราค้นพบของประทานเหล่านี้ เรามั่นใจว่าเรามีค่าในฐานะบุตรธิดาของพระองค์ เราสามารถเข้าใกล้พระองค์มากขึ้นและช่วยให้ผู้อื่นทำเช่นเดียวกัน

ค้นพบของประทานของท่าน
ต่อไปนี้เป็นแนวคิดเก้าประการที่จะช่วยให้ท่านค้นพบของประทานที่ท่านเห็นไม่ชัด

1. ขอให้ผู้อื่นบอกท่าน บางครั้งเราไม่เห็นสิ่งที่ผู้อื่นมองเห็นในตัวเรา ขอให้เพื่อน ญาติ หรือผู้นำศาสนจักรเขียนบอกท่านเกี่ยวกับของประทานหรือพรสวรรค์ที่พวกเขาเห็นในตัวท่าน

2. มองหาของประทานในความยากลำบาก ในช่วงลำบากเราเลือกได้ระหว่างปล่อยให้คุณสมบัติที่ดีที่สุดของเราออกมาหรือคุณสมบัติที่แย่ที่สุดของเราออกมา ในยามยากจงให้ความสนใจกับการค้นหา

และใช้คุณสมบัติที่ดีที่สุดและของประทานของท่าน

3. สวดอ้อนวอนขอให้พระองค์ทรงช่วยให้รู้พรสวรรค์ของท่าน พระบิดาบนสวรรค์ทรงทราบศักยภาพอันสูงส่งของเรา ถ้าเรามองไม่เห็นสิ่งนั้นในตัวเรา พระองค์ทรงช่วยได้ ท่านสามารถสวดอ้อนวอนขอให้พระองค์ทรงช่วยให้รู้พรสวรรค์ของท่าน

4. อยากลัวที่จะลองสิ่งใหม่ๆ เราพัฒนาของประทานที่เราารู้อยู่แล้วว่ามีเพียงเพราะเรากลัวเกินกว่าจะทำได้ที่เราไม่เคยทำหรือไม่ ถึงเวลาแล้วที่เราต้องลองสิ่งใหม่ๆ และค้นหาของประทานที่เราไม่รู้

5. ค้นคว้าพระวาทะของพระผู้เป็นเจ้า พระบิดาบนสวรรค์ทรงช่วยให้เราค้นพบและพัฒนาของประทานของเราผ่านคำไขในพระคัมภีร์—มักจะผ่านคำเชื่อเชิญให้ปฏิบัติ ลองพิจารณาพระคัมภีร์ข้อนี้ “เลิกขัดแย้งกัน; เลิกพูดให้ร้ายกัน” (คพ. 136:23) ท่านจะพัฒนาของประทานอะไรได้บ้างจากคำเชื่อเชิญนี้ ของประทานแห่งการพูดจาอ่อนโยนของประทานแห่งการปลอบผู้อื่นของประทานแห่งการยับยั้งชั่งใจและอื่นๆ และนั่นมาจากพระคัมภีร์หนึ่งข้อ! การอ่านพระคัมภีร์และฟังการกระตุ่นเตือนของพระวิญญาณจะช่วยให้ท่านค้นพบของประทานของท่าน

6. มองออกนอกตัวท่านเอง บางครั้งคุณสมบัติที่ดีที่สุดของเราออกมาเมื่อเราไม่ให้ความสนใจกับตนเองแต่ให้ความสนใจกับวิธีที่เราจะลงมือทำและช่วยผู้อื่น เมื่อเราทำเช่นนั้น เราจะเห็นว่าเรามีของประทานเหมือนพระคริสต์อยู่มากมาย

7. นึกถึงคนที่ท่านนับถือ ใครเป็นต้นแบบของท่านบ้าง ท่านสามารถเขียนรายชื่อของประทานทั้งหมดที่ต้นแบบของท่านมีและแทนที่จะให้ความสนใจกับของประทานที่ท่าน

ของท่าน

ความปรารถนาจะค้นหาให้พบ
“ข้าพเจ้าทราบว่าคุณบิดาบน
สวรรค์ทรงมีของประทานและ
พรสวรรค์มากมายที่คุณองค์
ประสงค์จะมอบให้เรา แต่
‘เงื่อนงำมีอยู่ว่าเราต้องทูล
ขอ พรเรียกร้องให้เราลงมือทำ
หรือพยายามในส่วนของเรา’
(Bible Dictionary, ‘Prayer’)

เอ็ดเดอร์เมอร์วิน บี. อาร์โนลด์แห่งสาวก
เจ็ดสิบ, “ฉันอยู่ที่ไหน วิธีค้นพบและพัฒนา
พรสวรรค์และของประทานฝ่ายวิญญาณของ
ท่าน,” *เสียวินา*, ธ.ค. 2014, 61

มีไม่เหมือนเขา จงเฉลิมฉลองของ
ประทานที่ท่านค้นพบ

ท่านให้ค้นพบของประทานและพร
สวรรค์ใหม่ๆ

8. นึกถึงครอบครัวของท่าน ท่าน
มีของประทานอะไรบ้างที่พี่น้อง
พ่อแม่ หรือปู่ย่าตายายมีเหมือน
กัน พัฒนาต่อไป! ค้นคว้าประวัติ
ครอบครัว ค้นหาเรื่องราว และบอก
ชื่อของประทานเพิ่มเติมที่ท่านมี
เหมือนครอบครัวท่าน

9. รับหรืออ่านปีติพรของท่าน พร
ของท่านอาจจะพูดถึงของประทาน
ที่ท่านมีและควรพัฒนา และอาจ
จะชี้ให้เห็นเส้นทางที่จะนำ

ได้รับการทำให้ดีพร้อมใน พระองค์

เราไม่ต้องเก่งทุกเรื่องจึงจะรู้ว่าเราเป็น
บุตรธิดาที่มีค่าของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ
แต่ต้องทุ่มเทค้นหาให้พบและพัฒนา
ของประทานและพรสวรรค์ของเรา—
จากนั้น โดยผ่านการชดใช้
ของพระเยซูคริสต์ เราจะดี
พร้อมในพระองค์ (ดู โมโรไน
10:32) ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในโรนัลด์-
พาลาทีเนต เยอรมนี

ห้วงใจ

ช่วยให้ผู้อื่นค้นพบของประทาน

เราเห็นหลายสิ่งในผู้อื่นที่พวกเขา
อาจมองไม่เห็นในตนเอง สัปดาห์นี้
ให้แบ่งปันสิ่งเหล่านั้นกับเพื่อนหรือ
สมาชิกครอบครัว ต่อไปนี้เป็นคำถาม
บางข้อให้ถามตัวท่านเองเพื่อจะช่วยให้
ท่านค้นพบของประทานของผู้อื่น

1. พวกเขาเคยทำอะไรบ้างเพื่อ
ช่วยท่าน
2. ท่านชอบอะไรเกี่ยวกับพวกเขา
3. พวกเขาเก่งเรื่องใด
4. พวกเขากำลังพยายามเก่งขึ้น
เรื่องใดบ้าง

ใต้อันตรอง

แสงสว่าง

ทางวิญญานยัง

คงส่องไปยังงานสร้างทั้ง
ปางของพระผู้เป็นเจ้า

เอ็ดเดอร์ดีเทอร์ เอฟ. อุกท์คอร์ด์ฟ
โครัมอัครสาวกสิบสอง,
“ผู้ดำรงแสงจากสวรรค์,” การประชุมใหญ่สามัญเดือนตุลาคม 2017

ปัจฉิมวาทะ

แสงสว่างอยู่ที่ นั้นเสมอ

โดย **เอ็ดเดอร์ดีเทอร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟ**
แห่ง **โครัมอัครสาวกสิบสอง**

ระหว่างการบินของข้าพเจ้าเมื่อเป็นกัปตันสายการบินรอบดาวโลก ข้าพเจ้ามักจะหลงใหลในความสวยงามและความสมบูรณ์แบบของสิ่งที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของสร้างข้าพเจ้าพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างโลกกับดวงอาทิตย์มีเสน่ห์เป็นพิเศษ ข้าพเจ้าคิดว่ามันเป็นบทเรียนที่ใช้อุปกรณณ์จริงอันลึกซึ้งซึ่งสอนว่าความมืดและแสงสว่างดำรงอยู่อย่างไร

ตั้งที่เราทุกคนทราบ ภายในทุก 24 ชั่วโมง กลางคืนจะเปลี่ยนเป็นกลางวัน และกลางวันจะเปลี่ยนเป็นกลางคืน

ดังนั้น กลางคืนคืออะไร เป็นอะไรไม่ได้นอกจากเงา กระทั่งคืนที่มืดสนิท ดวงอาทิตย์ก็ไม่เคยหยุดส่องแสง ดวงอาทิตย์ยังคงส่องสว่างดังเคย แต่โลกอีกครั้งหนึ่งอยู่ในความมืด

เมื่อไม่มีแสงสว่างจึงทำให้เกิดความมืด

เมื่อกกลางคืนตกอยู่ในความมืด เราจะไม่สิ้นหวังหรือกังวลว่าดวงอาทิตย์จะอับแสง เราจะไม่ทักท้วงว่าดวงอาทิตย์ไม่ได้อยู่ตรงนั้นหรือดับไปแล้ว เราเข้าใจว่าเราอยู่ในเงา โลกจะยังคงหมุนต่อไป และในที่สุดรังสีของดวงอาทิตย์จะส่องมาถึงเราอีกครั้ง

ความมืดไม่ได้เป็นเครื่องบ่งชี้ว่าไม่มีแสงสว่าง ส่วนใหญ่มีความหมายเพียงว่าเราไม่ได้อยู่ในสถานที่ถูกต้อง

เพื่อจะรับแสงสว่าง

แสงสว่างทางวิญญาณยังคงส่องไปยังงานสร้างทั้งปวงของพระเจ้า การอยู่ในสถานที่ถูกต้องเพื่อให้เห็นแสงจากสวรรค์และความจริงในพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ ขึ้นอยู่กับเรา แม้เมื่อถึงเวลากลางคืนและดูเหมือนโลกมืด เราสามารถเลือกเดินในแสงสว่างของพระคริสต์ รักษาพระบัญญัติของพระองค์ และเป็นพยานอย่างองอาจกล้าหาญถึงความจริงและความยิ่งใหญ่ของพระองค์

ทุกครั้งที่ท่านหันใจไปหาพระเจ้าเป็นเจ้าด้วยคำสวดอ้อนวอนที่นอบน้อม ท่านจะพบแสงสว่างของพระองค์ ทุกครั้งที่ท่านแสวงหาพระเจ้าและพระประสงค์ของพระองค์ในพระคัมภีร์ แสงสว่างจะเรืองโรจน์ ทุกครั้งที่ท่านสังเกตเห็นคนต้องการความช่วยเหลือและท่านเสียสละความสุขสบายส่วนตัวเพื่อออกไปช่วยด้วยความรัก แสงสว่างจะขยายเป็นวงกว้าง ทุกครั้งที่ท่านปฏิเสธการล่อลวงและเลือกความบริสุทธิ์ ทุกครั้งที่ท่านแสวงหาหรือยับยั้งการให้อภัย ทุกครั้งที่ท่านเป็นพยานถึงความจริงอย่างกล้าหาญ แสงสว่างจะขับไล่ความมืดและดึงดูดผู้อื่นที่แสวงหาแสงสว่างและความจริงเช่นกัน ■

จากคำปราศรัยการประชุมใหญ่สามัญเดือนตุลาคม 2017 เมื่อเอ็ดเดอร์ดีเทอร์ฟเป็นที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด

เกิดที่ **เมืองออสเตรราา เซ็กโกสโลวาเกีย** เมื่อวันที่ **6 พฤศจิกายน ค.ศ. 1940**

ท่านเข้าร่วมศาสนจักรในปี 1947 ในเมืองชวิกเกา เยอรมนี

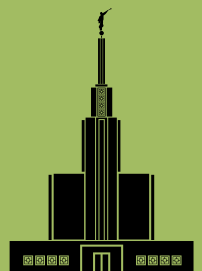
ได้รับการสนับสนุนเป็นสมาชิก **โครัมอัครสาวกสิบสอง** วันที่ 2 ตุลาคม ค.ศ. 2004

สมัยเด็ก ท่านกับครอบครัวเป็นผู้ลี้ภัยหนีจากเซ็กโกสโลวาเกียไปเยอรมนี จากนั้นจึงหนีออกจากเยอรมันตะวันออกไปเยอรมันตะวันตก

แต่งงานกับ **แฮร์เรียต ไรค์** เมื่อปี 1962 ใน

พระวิหารเบิร์น สวิตเซอร์แลนด์

ท่านทำงาน **เป็นนักบินให้สายการบินลุฟต์อันซาเยอรมนี**

ท่านเป็นกัปตันเมื่ออายุ 29 ปี

ส่องแสงของท่าน

แสดงความรักของเธอ

สวัสดีค่ะ!

ฉันชื่อเลิฟ

ฉันส่องแสงโดยแสดง
ความรักต่อครอบครัว
ของฉัน

เกี่ยวกับฉัน

ฉันอาศัยอยู่ใน
ประเทศไนจีเรีย
ประเทศนี้อยู่ใน
แอฟริกา ฉันอาศัยอยู่
กับพ่อแม่และน้องชาย
เพลงโปรดของฉันคือ
“เด็ก ๆ ทั่วโลก” พระ
คัมภีร์ที่ฉันชอบเป็น
พิเศษคือ 1 โน้ไฟ 3:7

ใกล้พระวิหาร

เราอาศัยอยู่ใกล้พระวิหาร
อาบาไนจีเรียมาก เดินเพียง
ห้านาทีก็ถึง! ฉันรู้สึกดีใจ
มากเมื่อไปพระวิหาร ฉัน
กำลังเตรียมตัวให้พร้อมเมื่อ
ถึงเวลาเข้าไปทำบัพติศมา

สถานที่ที่น่าอยู่ที่สุด

วันจันทร์ ฉันตื่นนอนร้องๆ เรื่องการสังสรรค์ในครอบครัว ฉันชอบเมื่อคุณพ่อทำอาหารเย็นและเราทุกคนเดินร่ำด้วยกัน บ้านเป็นสถานที่ที่น่าอยู่ที่สุด

ช่วยน้องๆ ของฉัน

ทุกเช้า ฉันปลุกน้องชายให้ลุกขึ้นมาร่วมการให้ข้อคิดทางวิญญาณกับครอบครัว เราชร้องเพลงสวด ศึกษาพระคัมภีร์ และคุกเข่าสวดอ้อนวอนด้วยกัน จากนั้นฉันจะช่วยน้องๆ เตรียมตัวไปโรงเรียน ฉันรู้สึกว่ามันมีหน้าที่ต่อพระบิดาบนสวรรค์ที่ต้องรักและช่วยเหลือน้องๆ

ทำงานและเล่น

หลังเลิกเรียนฉันช่วยคุณแม่ทำงานบ้าน ช่วยสอนการบ้านน้องชายด้วย ฉันมีเวลาเล่นไม่มาก แต่ชอบขี่จักรยานและทำว่าว ฉันรู้สึกถึงความรักของพระบิดาบนสวรรค์เมื่อนั้นแสดงความรักต่อครอบครัว

ท่านจะส่องสว่างได้อย่างไร

- อ่านหนังสือให้น้องชายหรือน้องสาวฟัง
- ถามพ่อแม่ว่าท่านจะช่วยอะไรได้บ้าง
- เตือนครอบครัวให้สวดอ้อนวอนด้วยกัน

ส่งดาวมาให้เรา!

พระเยซูทรงขอให้ “[เราทั้งหลาย] ส่องสว่างแก่คนทั้งปวง” (มัทธิว 5:16) ท่านจะให้แสงของท่านส่องสว่างอย่างไร อีเมลรูปดาวของท่านพร้อมเรื่องเล่า ภาพถ่าย และคำอนุญาตของผู้ปกครองมาที่ liahona@ldschurch.org

“เมื่อฉันเป็นคนดีมีเมตตาช่วยผู้อื่น ฉันสุขใจยิ่งนัก เพราะฉันช่วยเหลือตัวเอง” (Children’s Songbook, 197)

แอนตันดูหน้าจอบคอมพิวเตอร์ไหลตระดับหกเหมือนจะเป็นครั้งที่ล้านแล้ว เขาสูดลมหายใจและเริ่มเดินไปตามเขาวงกต บินข้ามปลายแหลมหลากสี และลอดอุโมงค์ไฟ เขาเคาะทำเร็วขึ้นขณะเข้าใกล้เส้นชัยมากขึ้นทุกที

“แอนตัน” เสียงคุณแม่เรียก ฟังเหมือนท่านต้องการบางอย่าง

“ไม่ใช่ตอนนี้นะ!” เขาคิด เขากระโดดข้ามปลายแหลมอีกแห่งและเร่งความเร็วลอดอุโมงค์อีกแห่งหนึ่ง “ครับ” เขาตอบ แต่ไม่ละสายตาจากหน้าจอ

“ลูกช่วยพาเพลิกซ์ไปใส่ชุดนอนแล้วอ่านนิทานให้น้องฟังหน่อย แม่จะไปทำความสะอาดห้องครัวให้เสร็จ”

“อืม . . .” เขาเล่น เกือบ จบแล้ว! เขาตัดโค้งผ่านระเบียงแหลมอันสุดท้าย ข้ามไฟอีกหนึ่งลูก ผ่านอสุรีที่เคี้ยวเสียงดัง และ . . . เย้! เข้าเส้นชัยแล้ว!

คอมพิวเตอร์ไหลตระดับเจ็ด ดูเหมือนยากกว่าเดิม แต่แอนตันรอเล่นแทบไม่ไหว เขาพยายามมากเพื่อให้ถึงระดับนี้ แอนตันเคาะปุ่มหยุดและเงยหน้ามองคุณแม่ที่กำลังอุ้มเพลิกซ์น้องชายของเขา “ผมขอเล่นอีกไม่กี่นาทีได้ไหมครับ ผมเพิ่งได้ระดับเจ็ด!”

“แม่ต้องการให้ลูกช่วยจริงๆ” คุณแม่บอก “แม่จะให้ลูกเล่นอีกระดับหลังจากดูแลเพลิกซ์แล้ว”

เพลิกซ์ยิ้ม “นะฮับ” เพลิกซ์พูดเสียงเล็กแบบเด็กอายุสองขวบ

แอนตันมองหน้าจอบคอมพิวเตอร์และถอนหายใจ “ตกลงครับ” เขาแค่ต้องรีบเพื่อจะได้กลับมาเล่นเกมต่อ เขาแบกเพลิกซ์เดินขึ้นบันไดไปห้องนอนของพวกเขา

เวลาเข้านอนของเพลิกซ์

โดย ไฮดี โทเอลแมน
เรียบเรียงตามเรื่องจริง

“ใครเป็นน้องชายคนโปรดของพี่น้ำ” เขาถาม พลังเคาะพวงน้อยๆ ของเฟลิกซ์ เขาเป่าท้องของเฟลิกซ์และยืมขณะเฟลิกซ์หัวเราะเอิ๊กอ๊าก

แอนตันใส่ชุดนอนไดโนเสาร์ตัวโปรดให้เฟลิกซ์ จากนั้นก็อุ้มเฟลิกซ์นอนบนเตียงและเดินไปที่ประตู คุณแม่บอกให้เขาอ่านนิทานให้เฟลิกซ์ฟังด้วย แต่เขาทำส่วนสำคัญแล้ว ตอนนั้นเขาน่าจะได้เล่นอีก สอง ระเบิดก่อนเข้านอน

แต่แล้วแอนตันก็รู้สึกว่ามีคนกระตุกเสื้อ เขามองลงมาและเห็นว่าเฟลิกซ์ปีนลงจากเตียง

“หมีละ” เฟลิกซ์ถาม เขาวิ่งไปที่ตะกร้าหนังสือและกลับมาพร้อมหนังสือที่มีหน้าปกเป็นรูปหมีขั้วโลก

“อ้าว เฟลิกซ์ พี่มีบางอย่างต้องทำ!”

แอนตันตอบ เฟลิกซ์ชู

หนังสือ
ชั้นเหนือ
ศิระชะ พลังเงย
หน้ามองแอนตัน
ด้วยดวงตาสีน้ำตาลกลม
โตของเขา

แอนตันอดยิ้มไม่ได้ “ไม่
ยอมรับคำปฏิเสธไซ้ไหมเนี่ย ก็ได้”
แอนตันนั่งลงบนเตียงของเฟลิกซ์
และเฟลิกซ์ปีนขึ้นมา นั่งบนตักของเขา

แอนตันเปิดหน้าแรก
และอ่านขณะเฟลิกซ์ฟัง
ตัวเขา เฟลิกซ์ชี้ไปที่สัตว์
แต่ละตัวบนหน้านั้นและฝึก

พูดชื่อสัตว์ “มัลลาย... ฟามิงโก... แมวม้า”
เมื่ออ่านจบ แอนตันเปิดหนังสือและห่มผ้าให้เฟลิกซ์
“ราตรีสวัสดิ์ เฟลิกซ์” เขาพูดพลังจวบหน้าผากเฟลิกซ์
และลุกขึ้นยืน

แต่ขณะเดินไปที่ประตู เขาได้ยินเสียงเล็กๆ อีกครั้ง
“นอนกอดผมนะ”

แอนตันยิ้ม “โอเค เขยิบเข้ามา พี่จะอยู่ต่ออีกหน่อย”
แอนตันนอนหนุนหมอน อย่างน้อยตอนนั้นเขาไม่รู้สึกร
ว่าอยากทำอย่างอื่น เขายิ้มเมื่อเฟลิกซ์หาวหวอดและ
หลับตา เขารู้สึกมีความสุขที่สุด เกมของเขารอดได้ ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในรัฐยูทาห์
สหรัฐอเมริกา

ตอติญากับเพื่อนบ้าน

โดย ลินด์เซย์ สตีเวนส์ เทนเนอร์และมาริสซา เดนนิส
เรียบเรียงตามเรื่องจริง

“ถ้าต้องการเพื่อน
พึงแสดงความ
ห่วงใย” (Children’s
Songbook, 262)

อาเดรียนาารู้สึกเบื่อ
เธออยากเล่นกับ
ไดอานาคู่แฝดของเธอ แต่
ไดอานาไปซื้ออาหารที่ตลาด
กับคุณแม่ อาเดรียนาถอน
หายใจ บ้านวังเวงมาก เธอน่าจะไป
กับพวกเขา

อาเดรียนาตัดสินใจไปเยี่ยมมาร์การิตาเพื่อนบ้าน
ของเธอ ลูกๆ ของมาร์การิตาโตหมดแล้วและเธอเป็น
เหมือนคุณยายของอาเดรียนา พวกเขาทำอะไรสนุกสนาน
ทำด้วยกันเสมอ

อาเดรียนาออกไปนอกบ้าน แสงแดดจ้าขณะที่เธอ
เดินไปบ้านของมาร์การิตา เธอชะเง้องหน้าผ่านประตู
“มาร์การิตาอยู่ไหมคะ”

“อยู่จ๊ะ ยายอยู่ในครัว” มาร์การิตาขานรับ อาเดรียนา
พบเธอนั่งก้มหน้าอยู่ที่โต๊ะในครัว เธอเงยหน้าเมื่อ
อาเดรียนาเข้ามา

“สวัสดีจ๊ะ อาเดรียนา” มาร์การิตาทัก เธอยิ้มนิดๆ
แต่หน้าเศร้าๆ

“มีอะไรหรือเปล่าคะ” อาเดรียนาถาม

มาร์การิตาถอนหายใจ “ไม่มีอะไรหรอกจ๊ะ”

“ฉันจะช่วยให้ยายรู้สึกดีขึ้นได้อย่างไร” อาเดรียนาคิด
มาร์การิตาดูมีความสุขเสมอเมื่อพวกเขาทำอาหารด้วย
กัน “ให้หนูช่วยทำตอติญาไหมคะ”

“ยายเพิ่งทำเสร็จ
จ๊ะ” มาร์การิตาตอบ
เธอยกผ้าห่อตอติญา
กองหนึ่งให้ดู

“ถ้าอย่างนั้นหนูจะ
ช่วยยาย กิน ตอติญาได้
ไหมคะ” อาเดรียนาถาม
พलयิ้มกว้าง

มาร์การิตาหัวเราะ “ได้
แน่นอนจ๊ะ งั้นเรามาอุ่นถั่วกินกับ
ตอติญากันเถอะ”

อาเดรียนายืนข้างมาร์การิตาที่คนถั่วตำในหม้อ
บนเตา เมื่อถั่วอุ่นแล้ว เธอนำมาวางบนโต๊ะ มาร์การิตา
ยกตอติญากับเนยแข็งมา

อาเดรียนาหยิบตอติญาอุ่นๆ แผ่นหนึ่งมาป้ายถั่ว จาก
นั้นจึงโรยหน้าด้วยเนยแข็ง นำกินมาก! อาเดรียนาอยาก
กินจนแทบอดใจรอไม่ไหว แต่มีบางอย่างที่เธอต้องทำก่อน

“หนูจะสวดอ้อนวอนได้ไหมคะ” อาเดรียนาถาม
มาร์การิตา

“ได้สิ”

อาเดรียนาหลับตาและกอดอก “พระบิดาบนสวรรค์
ขอพระทัยพระองค์สำหรับอาหารนี้ ขอทรงอวยพร
ให้อาหารทำให้พวกข้าพระองค์มีสุขภาพแข็งแรง ขอ
พระองค์ทรงช่วยมาร์การิตาทุกเรื่องที่ต้องการ ข้า
พระองค์ดีใจที่มีเธอเป็นเพื่อน ในพระนามของพระเยซู
คริสต์ เอเมน”

อาเดรียนาลืมนตา มาร์การิตายิ้มกว้าง—คราวนี้ยิ้มจริงๆ
ขณะรับประทาน พวกเขาคุยกันเรื่องโรงเรียน กีฬา และ

หนังสือ อาเดรียนาชอบคุยกับมาร์การิตา
 เมื่อรับประทานเสร็จแล้ว อาเดรียนากอดมาร์การิตา
 “ขอบคุณสำหรับอาหารว่างนะคะ หนูมีความสุขมาก!”
 มาร์การิตากอดอาเดรียนาตอบ “ขอบใจจะ หนู
 อาเดรียนา วันนี้นายต้องการเพื่อน”
 อาเดรียน้ายิ้ม “หนูดีใจที่เราเป็น เพื่อนกัน”

“ยายดีใจที่เราเป็นเพื่อนกันด้วย” มาร์การิตาพูด
 “หนูเอาตติญาที่เหลื้กลับไปบ้านด้วยสิ ยายอิมแล้ว”
 อาเดรียนากระโดดโลดเต้นกลับบ้านไปตลอดทาง
 เธอรู้สึ่ก้อิมด้วย—ไม่ใช่แค่อิมตติญา! เธออิมมิตรภาพ
 ตั้งแต่ศัวรรษจดปลายเท้า ■
 ผู้เขียนอาศัยอยู่ในรัฐยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

ตติญามิตรภาพ

๓ ตติญาข้าวโพดแบบง่านนี้เหมาะจะทำรับประทานกับเพื่อนๆ!
 ต้องมีผู้ใหญ่คอยช่วย

แป้งข้าวโพด 2 ถ้วยตวง
 น้ำร้อน 1 1/2 ถ้วยตวง

1. ผสมแป้งกับน้ำร้อน นวดแป้งจนนุ่ม
2. ปั้นแป้งเป็นก้อนเล็กๆ วางแป้งก้อนหนึ่งระหว่างกระดาษซับสองแผ่น
3. ใช้จานหรือกระทะแบนกดก้อนแป้งหลายๆ ครั้ง
4. ใช้ไฟกลางทอดตติญาในกระทะ เมื่อด้านบนเหลืองแล้วให้กลับด้าน
5. โรยหน้าด้วยถั่วและเนยแข็ง จากนั้นรับประทานให้อร่อย!

1

2

3

4

5

ปาฐิหาริย์

อ่อนโยน ♩ = 68

คำร้องและทำนองโดย ชอว์นา เบลท์ เอ็ดเวิร์ดส์

1. พระ เย ชู ดำ เนิน บน สิ้น น้ำ _____ ทรง
 2. พระ องค์ ลี้น พระ ชมม์ เพื่อ ช่วย ถิ่น _____ ทรง

ห้าม คลื่น ตม ทะ เล โหม ชัด กระ หน้า ทรง ทำ ให้ คน ง่อย นั้น เดิน ได้ _____ คน
 จำ รา คา นั้น ที่ ถิ่น ทำ ไม่ ได้ เมื่อ ทรง ฟัน อีก ครา พระ องค์ ทรง _____ มอบ

โรค เรื้อน หาย คน ตา บอด มอง เห็น จริง ทรง เลี้ยง อา หาร ผู้ คน นับ พัน ด้วย ข-นม ปิ้ง สอง ก้อน ครา
 ของ ขวัญ อัน ล้ำ ค่า กว่า สิ่ง ไค ไค ไซ้ ถิ่น ได้ รับ การ ให้ อ-กัษ ทุก ครั้ง ที่ ถิ่น กลับ ใจ ลัก

© 2018 by Shawna Belt Edwards. All rights reserved.
 อนุญาตให้ทำสำเนาเพลงนี้ไว้ใช้ที่บ้านหรือที่โบสถ์ได้โดยไม่หวังผลในเชิงพาณิชย์
 ขอให้ระบุหมายเหตุนี้ในสำเนาทุกฉบับ

15 บุคร สาว ขุน นาง ชีพ วาง วาย _____ ทรง ฟิ้น เธอ จาก ความ ดาย _____
 วัน พระ องค์ จะ ทรง รับ ถิ่น _____ ขึ้น ไป อยู่ กับ พระ องค์

17 _____ พระ เย ชู พระ เจ้า แห่ง ปา ฎิ หริย์ _____ ทรง บัน คาล สิ่ง ทั้ง ปวง

21 ได้ ดั่ง พระ _____ ทัก หมาย ถิ่น ฐู่ แก่ ใจ ถึง ปา ฎิ หริย์ มาก มาย _____ ที่ สุด ของ

24 ปา ฎิ หริย์ ชิ่ง โหญ่ คือ ปา ฎิ หริย์ _____ ที่ ทรง ช่วย ถิ่น _____ ถิ่น

28 _____ เป็น ปา ฎิ หริย์ _____ ที่ ทรง ช่วย ท่าน และ ถิ่น _____

28 _____

คู่มือที่ค้นเรื่องตามเพลงนี้ได้ที่ children.lds.org คลิกลิขาน "Music" และ "Sing-Along Videos"

“ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระเมษบาลผู้ประเสริฐของเรา ทรงรักและห่วงใยเรา ทรงรู้จักเราและพลีพระชนม์ชีพเพื่อแกะของพระองค์ พระองค์ทรงพระชนม์เพื่อเรา ทรงต้องการให้เรา รู้จักพระองค์และใช้ศรัทธาในพระองค์เช่นกัน ข้าพเจ้ารักและเทิดทูนพระองค์ ข้าพเจ้าสำนึกในพระมหากฤษฎาธิคุณนั้น”

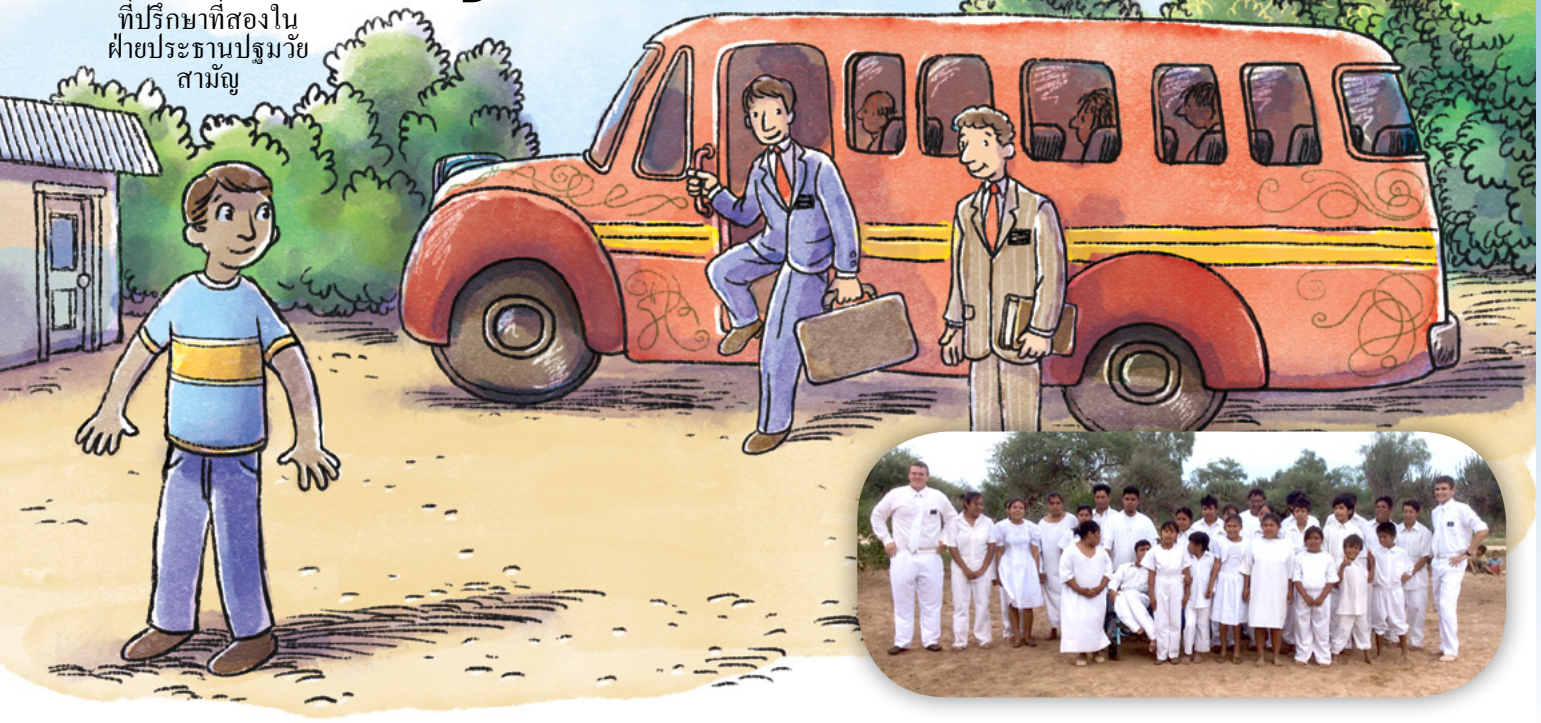
โดย เอ็ดเตอร์เคล จี. เรนลันด์
แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง

จาก “พระเมษบาลผู้ประเสริฐของเรา,” เลียโฮนา, พ.ศ. 2017, 32

พระบิดาบน สวรรค์ทรง รู้จักท่าน

โดย ชิสเตอร์
คริสตินา บี. ฟรังโก
ที่ปรึกษาที่สองใน
ฝ่ายประสานปฐมวัย
สามัญ

ทุกวันอาทิตย์ในเมืองเล็กๆ ของอาร์เจนตินา คนกลุ่มหนึ่งประชุมกันใต้ต้นไม้เพื่ออ่านพระคัมภีร์ และเรียนพระกิตติคุณ บางคนเป็นสมาชิกของศาสนจักร แต่หลายคนยังไม่ได้รับบัพติศมา และพวกเขาอยากรับมาก!

แต่พวกเขามีปัญหา พวกเขาอยู่ไกลจากเมืองอื่น ไม่มีผู้นำศาสนจักรมาเยี่ยมเมืองของพวกเขาแล้ว ต่อจากนั้นพวกเขาได้ยืมว่าผู้สอนศาสนาบางคนอยู่ในเมืองห่างออกไปราวสี่ชั่วโมง พวกเขาทุกคนมอบเงินให้ชายคนหนึ่งซื้อตั๋วรถโดยสารไปยังเมืองที่ผู้สอนศาสนาอยู่ เมื่อไปถึง เขาเจออยู่ที่สถานีรถโดยสาร เขาคิดว่าน่าจะพบผู้สอนศาสนาที่นี่

หลังจากนั้นไม่กี่ชั่วโมง เขาเห็นชายหนุ่มสองคน พวกเขาคือผู้สอนศาสนา! เขาบอกผู้สอนศาสนาเกี่ยวกับคนในเมืองของเขา ผู้สอนศาสนากับประธานคณะเผยแผ่จึงวางแผนเดินทางไปพบคนเหล่านี้

ในวันที่ประธานคณะเผยแผ่กับผู้สอนศาสนามาถึง มีคนมารอพบพวกเขาเป็นจำนวนมาก ตอนนั้นคนที่ไม่ได้รับบัพติศมาก็จะได้รับบัพติศมา หลังจากสอนบทเรียนให้คนเหล่านี้ พวกเขาพร้อม!

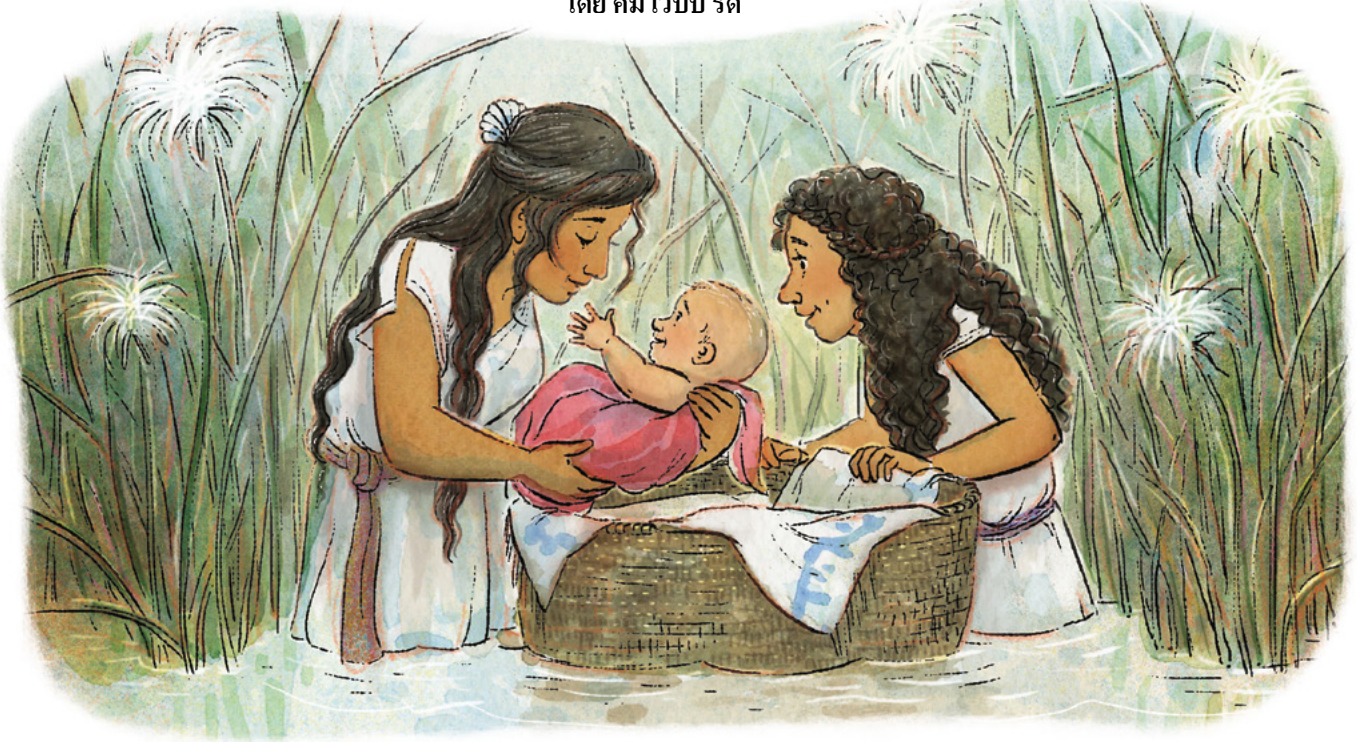
แม่น้ำใกล้ที่สุดอยู่ไกลมาก พวกเขาจึงปั้มน้ำจากบ่อแล้วเทลงสระว่ายน้ำแบบเคลื่อนย้ายได้ใช้เวลาสามชั่วโมงกว่าน้ำจะเต็มสระ! ทั้งหมดที่ได้รับบัพติศมาวันนั้นมีผู้หญิง ผู้ชาย และเด็กรวม 27 คน ทุกคนเปี่ยมด้วยปีติ!

พระบิดาบนสวรรค์ทรงทราบว่าคนเหล่านี้ต้องการรับบัพติศมา และทรงช่วยให้พวกเขาพบผู้สอนศาสนา พระบิดาบนสวรรค์ทรงรู้จักท่านเช่นกัน ทรงทราบว่าท่านอยู่ที่ไหน ท่านเป็นใคร และท่านต้องการอะไร พระองค์ทรงได้ยินและทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของท่าน ไม่ว่าท่านรู้สึกเหงาเพียงใด พระองค์ทรงอยู่ที่นั่นเสมอ ท่านไม่มีวันโดดเดี่ยว ท่านสามารถหันไปหาพระองค์ได้เสมอ ■

ภาพประกอบโดย แบรด เกียร์

โมเสสติดตามพระผู้เป็นเจ้า

โดย คิม เว็บบ์ ริด

วันหนึ่งเจ้าหญิงชาวอียิปต์พบทารกชาวฮีบรูในตะกร้า เธอตั้งชื่อเด็กคนนั้นว่าโมเสสและเลี้ยงดูเขาเป็นเจ้าชาย

เมื่อโมเสสโตเป็นผู้ใหญ่ เขาไม่ชอบวิธีที่ชาวอียิปต์ปฏิบัติต่อชาวฮีบรูทาสของพวกเขา เมื่อโมเสสปกป้องคนเหล่านั้น กษัตริย์อียิปต์จึงต้องการฆ่าเขา โมเสสต้องหนี ต่อมาพระผู้เป็นเจ้ารับสั่งให้เขากลับไปปลดปล่อยชาวฮีบรูให้เป็นอิสระ

โมเสสขอให้ฟาโรห์ปล่อยชาว
ฮีบรู ฟาโรห์ไม่ยอม พระผู้
เป็นเจ้าทรงช่วยโมเสสสถาป
แข่งแผ่นดินเพื่อให้ฟาโรห์
เปลี่ยนใจ รื่น เหลือบ และ
กบเต็มแผ่นดิน ในที่สุด
ฟาโรห์บอกให้ทาสไปได้

ขณะพวกเขากำลังจากมา
ฟาโรห์เปลี่ยนใจและส่งทหารไล่
ตามพวกเขา เมื่อคนของโมเสส
มาถึงทะเลแดง พระผู้เป็นเจ้า
ทรงทำให้ทางเดินข้ามทะเล
แห้งเพื่อพวกเขาจะหนีไปได้

พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าประทานพระบัญญัติ
สิบประการแก่โมเสส โมเสส
สอนผู้คนขณะพวกเขาเดินทาง
ไปแผ่นดินที่สัญญาไว้ พวกเขา
ปลอดภัยและเป็นอิสระในที่สุด!

ฉันสามารถเป็นเหมือน
โมเสสได้ ฉันสามารถทำ
ตามพระบัญญัติได้ พระผู้
เป็นเจ้าจะทรงช่วยฉันเมื่อ
ฉันปกป้องคนที่ต้องการ
ความช่วยเหลือ ■

ฉันสามารถเป็นผู้สร้างสันติ

จนกว่าเราจะพบกันอีก

โดย ประธาน
เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด
รักษาการประธาน
โคออร์ดิเนตอร์สาวก
สิบสอง

สถานศักดิ์สิทธิ์ ในวันสะบาโต ของเรา

ถ้าเราเริ่มคิดได้ว่าห้องนมัสการเป็น
สถานศักดิ์สิทธิ์แห่งศรัทธาและ
ความภักดีสำหรับการประชุม
สี่ครั้ง เราทุกคนจะได้รับพร

การประชุมสี่ครั้งเป็นเวลาที่ยอด
เยี่ยมและน่ายินดี เมื่อเราก้าว
เข้าไปในห้องนมัสการและเตรียมรับ
ศีลระลึก เราคิดว่าตัวเรากำลังอยู่ใน
สถานศักดิ์สิทธิ์ สถานที่ศักดิ์สิทธิ์
และพิเศษซึ่งเราสามารถคิดคำนึงถึง
พระคริสต์ตลอดจนพระพันธกิจอัน
รุ่งโรจน์และสำคัญยิ่งของพระองค์ เรา
พักเรื่องทางโลกและนึกถึงสิ่งที่ดำรง
อยู่ชั่วนิรันดร์แทน เราจำเป็นต้องวาง
โทรศัพท์มือถือและโทรศัพท์เกี่ยวกับ
พระเยซูคริสต์ พระบุตรของพระเจ้า
เป็นเจ้าของผู้ทรงพระชนม์

เรามีเพียง 70 นาทีในแต่ละสัปดาห์
ให้จดจ่อกับความรักที่เรามีต่อพระเจ้า
ผู้ช่วยให้รอด ถ้าเราเริ่มคิดได้ว่าห้อง
นมัสการเป็นสถานศักดิ์สิทธิ์แห่ง

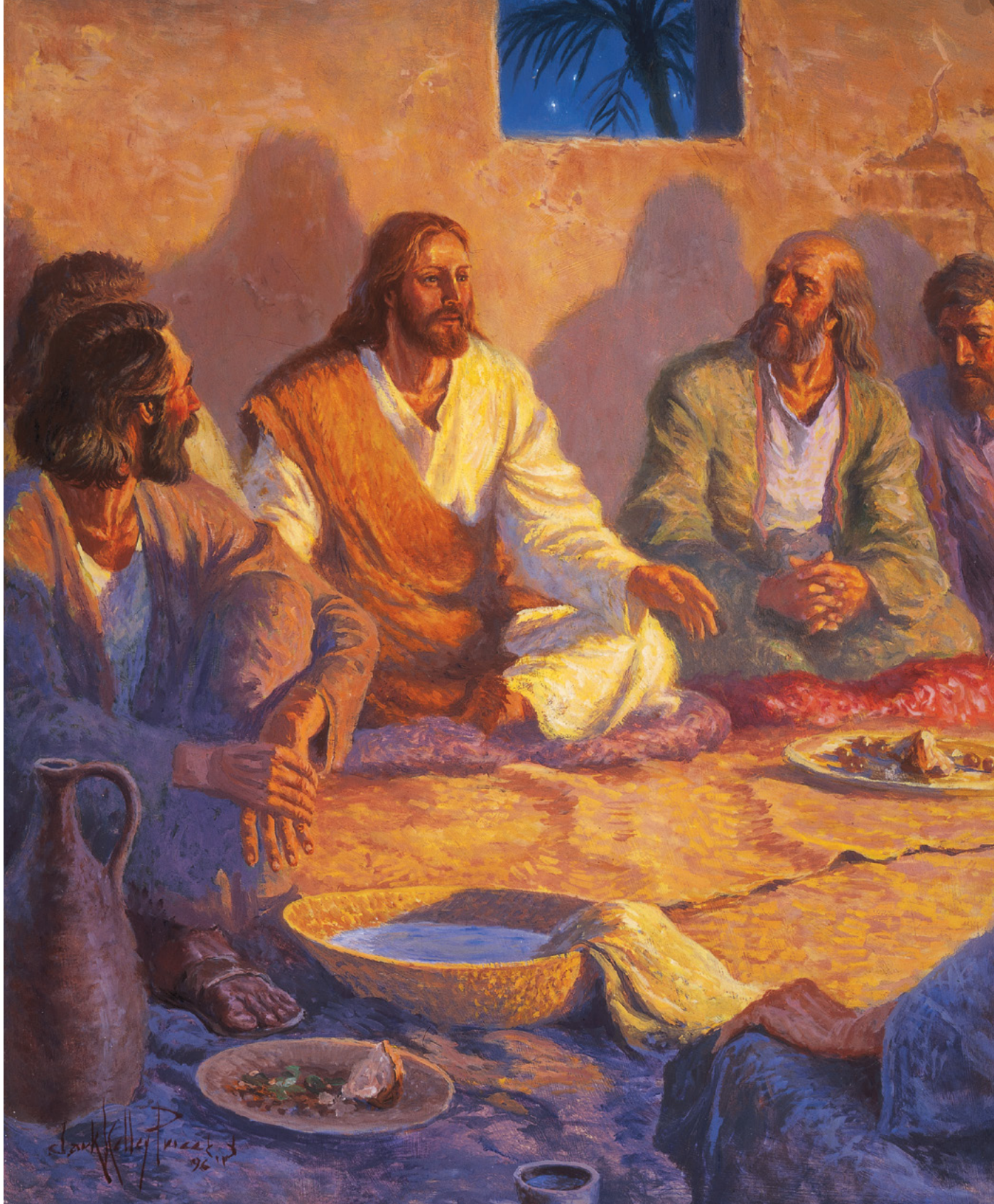
ศรัทธาและความภักดีสำหรับการ
ประชุมสี่ครั้ง เราทุกคนจะได้รับพร
เมื่อเราสร้างอาณาจักรของพระเจ้า
ผู้เป็นเจ้าของ ข้าพเจ้านึกไม่ออกว่ามีสิ่ง
ใดสำคัญกว่าการประชุมสี่ครั้งที่ดี
เตรียมมาอย่างดี ที่ซึ่งผู้พูดจะพูดเรื่อง
พระคริสต์ เป็นพยานถึงพระคริสต์
และแบ่งปันประจักษ์พยานจาก
อัครสาวกตลอดจนศาสนาดาบยากรณ์
ในพระคัมภีร์และแหล่งอื่น

ศาสนจักรเราเน้นเรื่องวันสะบาโต
มานาน เราก้าวหน้าขึ้น แต่เรายังทำได้
อีก เราจะพยายามต่อไปจนกว่าสมาชิก

และผู้สอนศาสนาทุกคนจะได้รับแรง
จูงใจทางวิญญาณระหว่างการนมัสการ
ในวันสะบาโตจนแต่ละคนพูดกับ
เพื่อนบ้าน ผู้สนใจ และญาติๆ ของเขา
ได้ว่า “มาดู มานมัสการกับเรา” นี่คือ
จุดที่เราต้องไปให้ถึง

ถ้าเราทุกคนในศาสนจักรทำเช่น
นี้ได้ คนที่ยอมรับคำเชิญของเราให้
“มาดู” จะรู้สึกถึงพลังข่าวสารของ
ศาสนจักรที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเจ้า
เยซูคริสต์ เมื่อพวกเขานมัสการกับ
เราในการประชุมสี่ครั้ง ใจพวกเขา
จะซาบซึ้งและแสงของพระกิตติคุณ
จะส่องสว่างในใจและในความคิดของ
พวกเขา ■

จาก “The Chapel: Our Sabbath Sanctuary” at
prophets.lds.org.

พระกระยาหารมื้อสุดท้าย
โดย คาร์ล เคลลีย์ ไพรซ์

“เมื่อถึงเวลา [พระเยซู] ประทับลง และเสวยพร้อมกับพวกอัครทูต . . .

“พระองค์ทรงหยิบขนมปัง เมื่อขอบพระคุณแล้วก็ทรงหักส่งให้แก่พวกเขาตรัสว่า นี่เป็นกายของเรา ซึ่งให้ไว้สำหรับท่านทั้งหลาย จงทำอย่างนี้เพื่อเป็นที่ระลึกถึงเรา

“เมื่อรับประทานแล้ว จึงทรงหยิบถ้วยและทรงทำเหมือนกันตรัสว่า ถ้วยนี้ที่เทออกเพื่อท่านทั้งหลายเป็นพันธสัญญาใหม่” (ลูกา 22:14, 19-20)

คนหนุ่มสาว

การกระทำที่สมดุล
ของความอดทน

การทำตามหลักกรรมสามข้อนี้
ช่วยให้เราไม่เพียงอดทนแต่
"เบื่อกับงานจนกว่าชีวิตจะหาไม่"

44

18 ปี
หลังจากโปรแกรม
เยาวชนแล้วตาม
ด้วยอะไร

50

เยาวชน
วิวัฒนาการของ
ประธานของท่าน

62

ศาสนจักรของ
พระเยซูคริสต์
แห่งวิสุทธิที่สุดในยุคสุดท้าย

